

NYRSTAR NV

NAAMLOZE VENNOOTSCHAP

Zetel: Harmoniestraat 52, gebouw b, bus 29, 2300 Turnhout
Ondernemingsnummer BTW BE 0888.728.945 RPR Antwerpen, afdeling Turnhout

NOTULEN VAN DE GEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN AANDEELHOUDERS GEHOUDEN OP 30 JUNI 2026

Op 30 juni 2026 wordt de algemene vergadering van aandeelhouders van Nyrstar NV (de “**Vennootschap**”) gehouden.

Opening van de vergadering en inleidende uiteenzettingen

De algemene vergadering van aandeelhouders wordt geopend omstreeks 11 uur door de heer Martyn Konig, voorzitter van de raad van bestuur van de Vennootschap (de “**Raad van Bestuur**”) (de “**Voorzitter**”).

De Voorzitter en de Secretaris (zoals hierna gedefinieerd) geven een inleidende uiteenzetting m.b.t. de organisatie van de vergadering, waaronder de werktal van de vergadering en de beschikbaarheid van simultane vertaling in het Engels en het Nederlands, de actering via notariële akte door notaris Van Melkebeke (de “**Notaris**”), de fysieke aanwezigheid van kandidaat-gerechtsdeurwaarder Brecht Stoefs, de fysieke aanwezigheid van bestuurders mevr. Jane Moriarty, mevr. Anne Fahy en de heer Marc Taeymans, alsook de fysieke aanwezigheid van de heer Anthony Simms (secretaris van de Vennootschap) (de “**Secretaris**”), van de heer Roman Matej (financieel manager van de Vennootschap) (“**Finance Manager**”), van BDO Bedrijfsrevisoren BV, vertegenwoordigd door de heer Gert Claes (de commissaris van de Vennootschap) (de “**Commissaris**”), RSM Interaudit BV (“**RSM**”), vertegenwoordigd door mevr. Sara Van Heghe (kandidaat-commissaris), en Tushia BV, vertegenwoordigd door de heer Dirk Tirez (kandidaat onafhankelijk bestuurder) en het proces voor de beantwoording van vragen van aandeelhouders (zie de notariële akte voor verdere toelichting).

De Voorzitter vervolgt zijn introductie en licht het volgende toe aan de vergadering gelet op de meest recente ontwikkelingen:

- De Voorzitter verwijst naar het persbericht van de Vennootschap van 8 juni 2026 en licht toe dat de Vennootschap onlangs heeft vernomen dat zij formeel in verdenking werd gesteld wegens vermeende valsheid in geschrifte, het gebruik van valse jaarrekeningen, en misbruik van vennootschapsgoederen. De Vennootschap heeft tot tweemaal inzage in het strafdossier gevraagd, maar beide verzoeken werden afgewezen. De Voorzitter legt verder uit dat de Vennootschap daarom niet in de positie is om tijdens de vergaderingen van vandaag commentaar te geven op deze beschuldigingen of de onderliggende feiten, maar dat de Vennootschap haar volledige medewerking verleent aan het onderzoek, maar dat uit respect voor de autoriteiten die hun werk doen, de Raad van Bestuur niet zal ingaan op enige details.
- De Voorzitter verwijst vervolgens naar het persbericht van de Vennootschap van 24 juni 2026 en stelt dat de Raad van Bestuur heeft besloten het agendapunt over de voortzetting van de activiteiten te schrappen van de agenda van de buitengewone algemene vergadering die onmiddellijk na de gewone algemene aandeelhoudersvergadering zal plaatsvinden, in het licht van de ontwikkelingen die aan de vergaderingen van vandaag voorafgingen. De Voorzitter legt uit dat ze deze beslissing hebben genomen om de aandeelhouders in staat te stellen een geïnformeerde beslissing te nemen en alle meest recente informatie met betrekking tot de voortzetting te verwerken, en hij verwijst verder naar de brief van Urion Investments Holdings Ltd, een onderneming van de Trafigura groep, waarin deze had meegedeeld dat ze zich van stemming zou onthouden over het agendapunt betreffende de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap, en naar het onafhankelijke juridische advies dat de Vennootschap heeft ingewonnen en op haar website heeft gepubliceerd met betrekking tot de gevolgen van een ontbinding en vereffening voor de lopende strafrechtelijke procedures en voor het vermogen van de Vennootschap om haar rechten te verdedigen door vorderingen in te stellen tegen eventuele derden, mocht de situatie zulks rechtvaardigen.

- De Voorzitter benadrukt vervolgens dat het schrappen van dit agendapunt niets verandert aan de beoordeling van de Raad van Bestuur dat het in het vennootschapsbelang is dat aandeelhouders zich buigen over de voortzetting of stopzetting van de activiteiten van de Vennootschap en daarover vervolgens stemmen, zoals uiteengezet in de oproeping en toelichting voor de buitengewone algemene vergadering. Hij legt uit dat het schrappen van dit agendapunt een kwestie van timing en proces is, en geen wijziging van de beoordeling door de Raad van Bestuur van de positie van de Vennootschap, in het bijzonder omdat de recentste ontwikkelingen niets wijzigen aan het feit dat de beperkte middelen van de Vennootschap blijven afnemen door lopende exploitatiekosten, inclusief kosten die voortvloeien uit rechtszaken die door bepaalde aandeelhouders zijn aangespannen of waarmee zij dreigen. De Raad van Bestuur blijft daarom van mening dat de vraag over de voortzetting op een geschikt moment aan de aandeelhoudersvergadering moet worden voorgelegd, en zodra de markt en de aandeelhouders voldoende tijd hebben gehad om de relevante informatie te beoordelen. De Voorzitter deelt ten slotte mee dat de Raad van Bestuur vandaag nog steeds vragen zal beantwoorden over het geschrapte agendapunt inzake de voortzetting.
- De Voorzitter deelt vervolgens aan de vergadering mee dat een aandeelhouder van de Vennootschap de avond voorafgaand aan de vergadering een brief aan de Raad van Bestuur had bezorgd waarin werd beweerd (i) dat de Raad van Bestuur, door de aandeelhouders voor te stellen te stemmen over de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap, in feite de alarmprocedure van artikel 7:228 van het wetboek van vennootschappen (“WVV”) had toegepast, (ii) dat de Raad van Bestuur het WVV heeft geschonden door het desbetreffende agendapunt te schrappen en door de algemene vergadering niet te laten beslissen over mogelijke herstelmaatregelen, en (iii) dat dit gevolgen heeft voor alle andere besluiten die de algemene vergadering vandaag zou nemen. In de brief werden de Raad van Bestuur en de Commissaris verzocht om vóór de algemene vergadering een standpunt in te nemen over deze kwestie en deze toe te lichten aan alle aandeelhouders. De Voorzitter legt uit dat de Raad van Bestuur het niet eens is met de inhoud van deze brief en merkt op dat er geenszins sprake is van een schending van het WVV, aangezien de Raad van Bestuur met het betreffende agendapunt geen uitvoering gaf aan de stemming van december 2019, noch een hernieuwde toepassing van de alarmprocedure voorstelde. In plaats daarvan stelde de Raad van Bestuur de aandeelhouders op eigen initiatief voor om te beslissen over de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap. De Voorzitter legt verder uit dat de juridische basis voor dit agendapunt artikel 2:71 van het WVV is, hetgeen de Raad van Bestuur toestaat de vrijwillige ontbinding ter bespreking voor te leggen aan een aandeelhoudersvergadering, maar dat de Raad van Bestuur, gezien de uitzonderlijke sequentie van gebeurtenissen zoals beschreven in de oproeping tot de buitengewone algemene vergadering, het gepast achtte om eerst de aandeelhoudersvergadering te vragen om te beslissen of de activiteiten van de Vennootschap moeten worden voortgezet of dat men voorbereidingen zou moeten treffen voor een ontbinding, m.i.v. het opstellen van de relevante verslaggevingsverplichtingen. De Voorzitter verklaart dat de Raad van Bestuur derhalve volledig in haar recht was om het agendapunt van de buitengewone algemene vergadering te schrappen en hij legt uit dat het schrappen van het agendapunt betreffende de voortzetting van de activiteiten geen enkele invloed heeft op de overige agendapunten van zowel de gewone als de buitengewone algemene vergadering.
- De Voorzitter deelt de vergadering ten slotte mee dat, zoals per persbericht bekendgemaakt, de Vennootschap op 26 juni 2026 vernomen heeft dat bepaalde aandeelhouders opnieuw een verzoek tot voorlopige maatregelen hebben ingediend bij de Ondernemingsrechtbank van Antwerpen (afdeling Turnhout). Dit verzoek werd ingediend in het kader van de door de eisende aandeelhouders aangespannen procedure ten gronde. De Voorzitter legt uit dat deze procedure op 18 november 2020 bij de rechtbank is ingeleid, maar op verzoek van de eisende aandeelhouders onmiddellijk op de rol werd geplaatst. De Voorzitter licht verder toe dat de Vennootschap dit verzoek momenteel analyseert, de beweringen van de eisende aandeelhouders betwist en haar standpunt in deze procedure zal verdedigen. De Voorzitter sluit af door te stellen dat de Vennootschap tijdens de vergadering niet zal ingaan op de processtrategie.

Na deze introductie, opent de Voorzitter formeel de jaarlijkse algemene aandeelhoudersvergadering, waarop de volgende tussenkomsten werden genoteerd:

- De advocaat van een aandeelhouder komt tussen om een duidelijk standpunt van de Raad van Bestuur te vragen met betrekking tot de toepassing van de alarmprocedure verwijzend naar de brief die door bepaalde aandeelhouders op de avond voorafgaand aan de vergadering werd

verzonden en waarover de Voorzitter het standpunt van de Vennootschap al had toegelicht (zie hierboven). De Voorzitter vraagt de advocaat of de werkwijze van de voorbije jaren kan worden gevolgd, waarbij eerst de schriftelijke vragen en antwoorden worden voorgelezen, waarna aandeelhouders alle mondelinge vragen kunnen stellen die zij wensen. Naar aanleiding van problemen met de vertaling, verheft een aandeelhouder vanuit zijn stoel zijn stem en klaagt over de taal van de vergadering. De Voorzitter wenst eerst de problemen met de vertaling op te lossen. De aandeelhouder blijft vanuit zijn stoel klagen en de Voorzitter legt hem uit dat men probeert een ordelijke vergadering te houden. Wanneer de problemen zijn opgelost, zet de advocaat van de aandeelhouder zijn betoog voort dat ze de lezing van de Raad van Bestuur van de alarmbelprocedure ten stelligste betwisten op basis van de oproeping voor de buitengewone algemene vergadering. Hij stelt dat in 2019 een alarmbelprocedure geïnitieerd is geweest, waarbij de aandeelhouders tegen de continuïteit hebben gestemd, en dat de Raad van Bestuur nooit uitwerking heeft gegeven aan de bindende beslissing van de buitengewone algemene vergadering van 2019, noch bepaalde beslissingen heeft genomen die in lijn zouden liggen met wat de buitengewone algemene vergadering had gevraagd. Hij voegt hier aan toe dat hij in de uitnodiging voor de buitengewone algemene vergadering van vandaag leest dat men, in plaats van de bindende beslissing van de buitengewone algemene vergadering van 2019 uitwerking te geven, aan de aandeelhouders vraagt om te stemmen over de voortzetting. Hij is van mening dat er door de Raad van Bestuur een tweede alarmprocedure werd geïnitieerd terwijl de Raad van Bestuur de bindende uitslag van de buitengewone algemene vergadering van 2019 niet respecteert. De advocaat van de aandeelhouder stelt verder dat door het agendapunt te schrappen, de van dwingend recht zijnde wettelijke bepalingen en de procedure van de alarmbelprocedure niet zijn nageleefd. In dit licht verzoekt hij om het standpunt van de Raad van Bestuur omtrent de toepassing van de alarmbelprocedure en of er een nieuwe procedure in is geïnitieerd of dat de eerste alarmbelprocedure nog steeds van toepassing is, wat volgens hem niet het geval is op basis van de oproeping of het onafhankelijke juridische advies van DLPA en DG Law. De advocaat legt vervolgens verder uit dat, als een nieuwe alarmbelprocedure in gang is gezet, de vergadering niet rechtsgeldig over dit agendapunt kan beraadslagen, aangezien de dwingende bepalingen van de alarmbelprocedure niet geëerbiedigd werden. De Voorzitter antwoordt dat ze niet dezelfde mening zijn toegedaan en dat zijn vraag werd genoteerd en ze hierop met een duidelijk standpunt zullen terugkomen na het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden. De advocaat herhaalt zijn verzoek om een standpunt te hebben van de Raad van Bestuur en stelt dat dit van belang is voor de rechtsgeldigheid van de vergadering en dat de aandeelhoudersvergadering geen geldig besluit kan nemen zolang men geen uitsluitsel heeft, en dat alle besluiten van de algemene vergaderingen van vandaag absoluut nietig zouden zijn. De Voorzitter antwoordt dat het standpunt van de Raad van Bestuur reeds duidelijk werd uiteengezet maar dat ze hierop nog zullen terugkomen.

- Een aandeelhouder stelt zichzelf vervolgens voor aan de vergadering en verwijst naar het verzoek van zijn advocaat om een standpunt in te nemen, op welke basis waarvan ze zullen kunnen concluderen of de vergadering kan plaatsvinden. Hij dringt erop aan dat, alvorens verder te gaan met de vergadering die volgens hem niet rechtsgeldig is, de Raad van Bestuur met een gemotiveerd antwoord komt over de vraag of er een nieuwe alarmprocedure is getriggerd, en of men, door het agendapunt over de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap van de agenda van buitengewone algemene vergadering te schrappen, de jaarlijkse en buitengewone algemene vergadering nog steeds rechtsgeldig zijn. De Voorzitter verwijst naar zijn inleidende uiteenzetting, waarin de Raad van Bestuur haar standpunt al heeft meegedeeld met betrekking tot de brief van de avond voorafgaand aan de vergadering, en zegt dat er later nog een verder antwoord zal worden gegeven. De aandeelhouder blijft aandringen op een antwoord en begint te verwijzen naar de afgelopen zeven jaar, waarin de Raad van Bestuur geen tegenvordering heeft ingesteld omdat ze er zeker van waren dat er niets fout is gebeurd. Hij beweert dat de context nu anders is en stelt dat de Voorzitter en “zijn kompanen” in verdenking zijn gesteld voor misleiding door opstelling van valse jaarrekening. Hij eist antwoorden voor men verdergaat met de vergadering. De Voorzitter zegt dat ze verder zullen gaan met de vergadering.

Om 11u22 geeft de Voorzitter verder het woord aan de Notaris die de samenstelling van het bureau overloopt, het verloop van de stemming, de agenda van de algemene vergadering, de wijze van oproeping tot de algemene vergadering, het niet voorhanden zijn van houders van converteerbare obligaties, van inschrijvingsrechten of van certificaten op naam die met medewerking van de Vennootschap werden uitgegeven, de verificatie van de machten van de deelnemers aan de algemene vergadering, de lijst van aanwezigheden en de vaststelling van het aanwezigheidsquorum (zie de notariële akte voor verdere toelichting).

De Voorzitter probeert vervolgens het woord aan de Secretaris te geven maar wordt onderbroken door een aandeelhouder die aan de Notaris vraagt om te notuleren dat het syndicaat 'Nyrstar Collective' van mening is dat deze vergadering niet rechtsgeldig bijeenkomt, dat ze opmerken dat de Raad van Bestuur weigert om hierover een standpunt in te nemen, en dat hun deelname aan de vergadering geenszins impliceert dat ze het eens zijn dat ze gehouden wordt, maar dat ze dit enkel doen om hun rechten te vrijwaren. De Voorzitter geeft hierop het woord aan de Secretaris die enkele praktische modaliteiten met betrekking tot de stemming overloopt. De Secretaris kondigt verder aan dat de agenda het voorstel van besluit bevat om RSM, vertegenwoordigd door mevr. Sara Van Heghe, te benoemen tot nieuwe commissaris van de Vennootschap en Tushia BV, vast vertegenwoordigd door de heer Dirk Tirez, als nieuwe onafhankelijke niet-uitvoerende bestuurder. De Secretaris nodigt beiden uit om zich kort voor te stellen.

Mevr. Sara Van Heghe stelt RSM voor aan de vergadering en licht haar eerdere ervaring toe, waarna zij vraagt of er aanwezigen zijn die haar een vraag wensten te stellen. Vervolgens worden de volgende opmerkingen en vragen genoteerd, waarop mevr. Van Heghe onmiddellijk antwoordde, zoals hieronder weergegeven:

- Een adviseur van een aandeelhouder vraagt hoeveel ervaring ze heeft met raden van bestuur of organisaties die formeel in verdenking zijn gesteld. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij hier geen ervaring mee heeft, aangezien dit in België geen veel voorkomend gegeven is. De adviseur vraagt naar het beleid van RSM van hoe om te gaan met een cliënt waarvan de organisatie onder verdenking is gesteld wegens onder meer misbruik van vennootschapsgoederen. Mevr. Van Heghe legt uit dat ze de IAS volgen en dat het dossier aan de hoogste interne en externe kwaliteitsnazichten zal worden onderworpen. Zij geeft aan dat dit inhoudt dat een tweede onafhankelijke vennoot zal meekijken en kritische vragen zal stellen aan mevr. Van Heghe om de kwaliteit van het werk en de onafhankelijkheid te waarborgen. Een adviseur van een aandeelhouder vraagt of ze over twaalf maanden verslag zal uitbrengen over (i) de negatieve eigenvermogenssituatie van de Vennootschap, (ii) de alarmbelprocedure, en (iii) het strafrechtelijke onderzoek. Mevr. Van Heghe antwoordt dat het moeilijk is om de toekomst te voorspellen en dat het de taak van een commissaris is om een oordeel te vormen of de jaarrekening van de Vennootschap een getrouw beeld geeft van de financiële positie van de Vennootschap. Zij legt uit dat zij geen verslag hoeft uit te brengen over haar mening over alle zaken die in de jaarrekening zijn opgenomen, maar dat zij moet beoordelen of er in het afgelopen jaar sprake is geweest van schendingen van de WVV. De adviseur van de aandeelhouder verwijst naar een eerder commissarisverslag waar bepaalde aandeelhouders gevoelig voor zijn. Mevr. Van Heghe zegt dat zij geen oordeel kan vellen over wat haar confrater voorgangers hebben gedaan en dat de specifieke feiten ook deel uitmaken van het beroepsgeheim, en verwijst naar de representatiebrief, waarin aan de Raad van Bestuur wordt gevraagd of alle gegevens zijn verstrekt. Tot slot legt zij uit dat zij, volgens de deontologie, uitsluitend contact zal onderhouden met de huidige commissaris.
- De advocaat van bepaalde aandeelhouders stelt zich voor en vraagt, in het licht van de inverdenkingstelling, of het de plicht van een commissaris is om na te gaan of er in deze context latente vorderingen zouden kunnen bestaan, en of er andere latente vorderingen of verplichtingen zouden kunnen bestaan, en of deze een invloed kunnen hebben op de jaarrekening. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij momenteel over onvoldoende informatie over de Vennootschap beschikt om die vraag te beantwoorden, maar dat, onder Belgisch boekhoudkundig recht, latente vorderingen niet worden opgenomen. Ze benadrukt dat haar antwoord louter hypothetisch is en gebaseerd op Belgisch boekhoudkundig recht, en niet specifiek betrekking heeft op de Vennootschap of enige andere situatie. De advocaat van de aandeelhouders vraagt of het de plicht van een commissaris is om na te gaan waar bepaalde goederen zich bevinden, in het geval er sprake zou zijn van misbruik van vennootschapsgoederen. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij geen onderzoeksrechter of speurder is en dat het niet haar taak is om uit te zoeken waar bepaalde goederen of vorderingen zich zouden bevinden.
- De advocaat van een andere aandeelhouder stelt zich voor en vraagt hoe mevr. Van Heghe van plan is om te gaan met de inverdenkingstelling voor valsheid in de jaarrekeningen, en of zij concrete werkzaamheden zal verrichten om na te gaan wat er in eerdere jaarrekeningen vals zou zijn. Mevr. Van Heghe verwijst naar haar eerdere antwoord dat het haar taak zal zijn om een oordeel te vellen over de jaarrekeningen van de Vennootschap vanaf boekjaar 2026 en dat het niet aan haar, maar aan andere instanties is om een oordeel te vellen over de werkzaamheden uitgevoerd door haar confraters. Zij legt verder uit dat ze voor deze beoordeling het dossier van de huidige commissaris over het boekjaar 2025 zal opvragen en consulteren in het kader van haar taak, maar dat het niet in

overeenstemming met de deontologie van een commissaris is om verder terug in het verleden te gaan. De advocaat van de aandeelhouder merkt op dat de jaarrekening ook de cijfers van een vorig boekjaar bevat, waarop mevr. Van Heghe uitlegt dat zij inderdaad, zoals reeds toegelicht, het dossier van de Commissaris voor het boekjaar 2025 zal opvragen en verder zal bouwen op de jaarrekening van 2025. De advocaat van de aandeelhouder verwijst naar de kennisgeving van de onderzoeksrechter en vraagt of mevr. Van Heghe in het licht hiervan aanvullende werkzaamheden zal verrichten. Mevr. Van Heghe verklaart dat zij momenteel geen antwoord kan geven op die vraag, aangezien zij alleen op de hoogte is van wat er in de pers staat en zij de details niet kent, maar verduidelijkt dat zij haar mandaat naar behoren zal uitvoeren en alle relevante elementen in haar risicoanalyse en werkzaamheden zal meenemen om op basis daarvan te concluderen. Een andere advocaat van aandeelhouders benadrukt dat hij begrip heeft voor het standpunt dat mevr. Van Heghe hier in dit stadium geen antwoord op kan geven, maar dat de vergadering hoopt dat zij tot op het bot zal gaan en niet alleen de letter van de wet, maar ook de geest van de wet zal naleven en nagaan waar het allemaal mis is gegaan en eventueel een afwijzende conclusie zal geven hierrond. De advocaat van de aandeelhouders zegt dat het heel vervelend is om te horen dat de aanstaande commissaris zegt dat het wellicht niet noodzakelijk is om bijzondere werkzaamheden te verrichten gelet op de huidige beschuldigingen, omdat deze geen betrekking hebben op deze boekjaren. Hij benadrukt verder dat het vermoeden van onschuld volledig van toepassing is, maar dat de situatie voor een commissaris alarmerend zou moeten zijn en hij verwachtte dat ze zou zeggen dat ze alles bijzonder nauwlettend zal gadeslaan en al haar bevoegdheden zal aanwenden. Hij legt verder uit dat een commissaris in sommige omstandigheden meer bevoegdheden heeft dan een onderzoeksrechter wat het stellen van vragen betreft. Hij stelt dat een commissaris een spil in het systeem is en hoopt dat zij deze rol op zich zal nemen. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij bereid is de rol van commissaris van de Vennootschap op zich te nemen en herhaalt dat de rol van een commissaris is om een opinie te vormen over de jaarrekening van de Vennootschap over het lopende boekjaar en niet om jaarrekeningen van voorgaande boekjaren te corrigeren. Hierop antwoordt een adviseur van een aandeelhouder dat mevr. Van Heghe gelijk heeft en vervolgt dat een in verdenkingstelling betrekking heeft op gebeurtenissen uit het verleden en dat zij, helaas voor haar, commissaris zal worden van een Belgische beursgenoteerde onderneming die in verdenking is gesteld wegens ernstige misdrijven, waarna hij de Raad van Bestuur vergelijkt met ‘Manuelo’ (sic) uit Fawltly Towers. Hij beweert verder dat de Raad van Bestuur zich heel goed bewust is van de relevante feiten en verwijst haar naar het rapport van de FSMA en naar een rapport van een eerdere commissaris. Mevr. Van Heghe antwoordt dat ze rekening zal houden met zijn aanbeveling.

- Een aandeelhouder stelt zich opnieuw voor aan de vergadering en vraagt tweemaal of mevr. Van Heghe voor de algemene aandeelhoudersvergadering contact heeft gehad met Trafigura. Mevr. Van Heghe antwoordt tweemaal dat zij uitsluitend contact heeft gehad met vertegenwoordigers van Nyrstar. De aandeelhouder vraagt of mevr. Van Heghe op de hoogte is van het bestaan van de Limited Recourse Loan Facility (“**LRLF**”). Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij de details niet kent, maar dat zij erover heeft gelezen in de toelichting bij de jaarrekening. De aandeelhouder vraagt haar mening over artikel 12 van de LRLF. Ze antwoordt dat zij geen uitspraak wenst te doen over specifieke element alvorens ze het dossier in zijn geheel heeft kunnen beoordelen. De aandeelhouder vraagt haar vervolgens of ze last heeft van myopie. Mevr. Van Heghe vraagt verduidelijking. De aandeelhouder legt uit dat het om bijziendheid gaat. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij het niet is, maar wel een leesbril draagt. De aandeelhouder vraagt zich af of zij niet ook de plicht heeft om, wanneer er fouten worden vastgesteld, voorgaande boekjaren te onderzoeken om te kijken welke impact zou doorsijpelen naar de komende jaarrekeningen. Hij vraagt of ze zich bewust is van deze verplichting en verzoekt haar om de juiste bril op te zetten en niet te veel in bijziendheid te vervallen. Mevr. Van Heghe herhaalt dat haar startpunt de situatie per einde boekjaar 2025 zal zijn. De aandeelhouder zegt dat dit overkomt als een ontwijkend antwoord en stelt haar de vraag hoe zij in de huidige jaarrekening rekening zou houden met voorgaande boekjaren indien fraude zou worden vastgesteld. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij graag volledige toegang tot het dossier zou willen hebben alvorens op zulke vragen te antwoorden. De aandeelhouder zegt dat dit duidelijk is in zijn onduidelijkheid. De Voorzitter zegt tegen de aandeelhouder dat het niet nodig is om beledigend te zijn.
- Een advocaat van aandeelhouders neemt het woord om te vragen hoe mevr. Van Heghe controle zal uitoefenen over de belangenconflictenregeling in het licht van de specifieke situatie van de Vennootschap, en hij licht de context van zijn vraag toe. Mevr. Van Heghe zegt dat zij de door de Raad van Bestuur geïdentificeerde en aan haar gemelde belangenconflicten moet analyseren en mee

op te nemen in het tweede deel van het commissarisverslag. Een adviseur van een aandeelhouder vraagt of de Raad van Bestuur in de aan haar gegeven briefing hun eigen vroegere en huidige contacten met Trafigura en aanverwante entiteiten heeft toegelicht. Mevr. Van Heghe vraagt hem naar welke briefing hij verwijst. De adviseur vraagt naar haar voorafgaandelijke contacten met de Raad van Bestuur. Mevr. Van Heghe licht het RFP-proces toe. De adviseur raadt haar aan om, zodra zij een mandaat heeft, voor elke individuele bestuurder te beoordelen welke nauwe banden zij hadden en misschien nog steeds hebben met de referentieaandeelhouder. De advocaat van de aandeelhouders komt vervolgens terug op zijn vraag over de belangenconflictregering en vraagt mevr. Van Heghe of zij om extra comfort heeft gevraagd over de informatiestroom die mogelijk besmet zal zijn. Hij vervolgt zijn tussenkomst en stelt dat de Vennootschap werkt met een totaal illegaal systeem van comités, en wil weten hoe zij hier naar kijkt. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij momenteel nog weinig informatie heeft, maar dat zij alle relevante elementen en informatie in haar risicoanalyse zal opnemen en alle relevante notulen in het kader van haar auditprocedure zal doornemen. Zij verzekert verder dat er een grondige interne risicoanalyse werd gemaakt en dat het dossier voldoende tijd en aandacht zal krijgen van meerdere ervaren profielen binnen RSM. De advocaat van de aandeelhouders stelt vervolgens vanuit zijn stoel een vraag, waarop mevr. Van Heghe antwoordt dat het niet aan haar is om de geldigheid van het bestaan van een orgaan binnen een onderneming na te gaan, tenzij er sprake is van een overtreding van het WVV.

- Een adviseur van een aandeelhouder neemt het woord en veronderstelt dat RSM op de offerteaanvraag heeft gereageerd voor de inverdenkingstelling. Mevr. Van Heghe vraagt hem naar welke datum hij precies verwijst. De adviseur van de aandeelhouder bevestigt dat de inverdenkingstelling op 6 juni was. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij begrijpt dat de adviseur eind mei de agenda voor de algemene aandeelhoudersvergadering heeft ontvangen, waarin het voorstel tot benoeming van RSM als nieuwe commissaris van de Vennootschap was opgenomen. De adviseur vraagt of de risico-inschatting werd bijgesteld na de inverdenkingstelling. Mevr. Van Heghe vraagt zich af of haar aanwezigheid geen antwoord op zijn vraag is, maar verzekert dat hiermee rekening zal worden gehouden, en zij vraagt de adviseur of er een geldige juridische reden is om een mandaat niet te aanvaarden. De adviseur van de aandeelhouder zegt dat er geen wettelijke verplichting bestaat die haar verplicht om een mandaat op te nemen en hij nodigt haar uit om deze te citeren. Mevr. Van Heghe antwoordt dat dit precies de vraag is die zij aan hem heeft gesteld dat er naar haar mening geen dergelijke wettelijke verplichting bestaat, en dat de enige reden om het mandaat te weigeren uit schrik zou zijn. Ze vervolgt dat de inverdenkingstelling een bijkomend element is, maar dat dit er haar er niet toe heeft gebracht haar kandidatuur in te trekken. De adviseur stelt dat dit haar siert, maar dat zij deze ‘kelk’ (sic) vanwege dit nieuwe element gemakkelijk had kunnen laten voorbijgaan. De adviseur sluit zijn betoog af met de opmerking dat hij hoopt dat de kelk haar uiteindelijk niet te giftig zal uitvallen (sic).
- Een aandeelhouder neemt het woord en verwijst naar een eerder commissarisverslag waarin werd vastgesteld dat er geen belangenconflict was bij de bestuurders; hij vroeg om dit terug te roepen, maar de commissaris weigerde het aan te passen omdat er geen wettelijke verplichting hiertoe bestond. Vervolgens verwijst hij naar de beschuldigingen die hij al zeven jaar formuleert, namelijk dat Trafigura een ‘koekoekstrategie’ heeft toegepast, die volgens hem uit vier fasen bestaat. Hij licht de fasen toe: de controle nemen, het leegzuigen van het bedrijf, een coup plegen en de ‘cover-up’. Hij beschrijft de laatste fase als het opzetten van een sterfhuisconstructie die alle mogelijke weerstand in de kiem smoort door het voeren van “lawfare” – het misbruiken van de wet om frauduleuze praktijken toe te dekken en ervoor te zorgen dat er niets van komt. Hij beweert dat we ons vandaag in deze fase bevinden en vraagt haar of zij zal proberen de waarheid naar boven te brengen, ervoor te zorgen dat het recht zegeviert en echt de rol van commissaris op te nemen om de belangen van alle aandeelhouders te beschermen. Vervolgens sluit hij af door de onafhankelijkheid van de heer Taeymans in twijfel te trekken en zegt hij dat hij hier later op terug zal komen. Mevr. Van Heghe antwoordt door te herhalen wat haar taak als commissaris zou zijn en dat zij bij het uitvoeren van deze taak alle taken en handelingen zal doen in overeenstemming met de IAS, ongeacht hoeveel tijd dit haar zal kosten. Zij besluit haar antwoord met de opmerking dat het recht laten gelden en zegevieren toebehoort aan een rechtbank, en dat het enige recht waarover zij een uitspraak moet doen, betrekking heeft op inbreuken op het WVV.
- Een advocaat van een aandeelhouder verwijst naar de algemene aandeelhoudersvergadering van vorig jaar, waarbij bleek dat de Commissaris op het ogenblik van de jaarlijkse algemene aandeelhoudersvergadering van 25 juni 2024 niet was ingelicht over het feit dat er voorafgaand aan

die vergadering een huiszoeking had plaatsgevonden. Zij vraagt hoe RSM hiertegen aankijkt en of dit al is besproken. Mevr. Van Heghe zegt dat zij hiervan op de hoogte is aangezien zij de notulen van de algemene aandeelhoudersvergadering van vorig jaar heeft gelezen, maar dat zij geen contact heeft gehad met de Commissaris, aangezien hij gebonden is aan zijn beroepsgeheim, en het feit dat er een kandidaat-commissaris is, is onvoldoende om het beroepsgeheim te schenden. Ze legt verder uit dat zij hierover pas contact mogen hebben eens benoemd. De advocaat van de aandeelhouder vraagt naar de mening van mevr. Van Heghe, waarop mevr. Van Heghe antwoordt dat haar eigen mening in deze kwestie niet relevant is. De advocaat van de aandeelhouder vraagt haar of dit geen invloed heeft gehad op haar risicobeoordeling. Mevr. Van Heghe antwoordt dat hun risicobeoordeling niet afhangt van één specifiek element, aangezien deze afhankelijk is van diverse factoren, zoals de algemene situatie van de Vennootschap en de specifieke moeilijkheden en gevoeligheden van de Vennootschap.

- Een aandeelhouder stelt zijn laatste vraag en vraagt of een Raad van Bestuur die met een belangenconflict zit, bepaalde bevoegdheden aan een comité kan delegeren gelet op die belangenconflicten. Mevr. Van Heghe antwoordt dat haar professionele oordeel is dat een raad van bestuur uiteindelijk verantwoordelijk is en blijft voor het opstellen van de jaarrekening, ongeacht welke delegaties er zijn. In haar rol kijkt ze naar een raad van bestuur als zijnde verantwoordelijk voor het opstellen van de jaarrekening. De aandeelhouder bedankt haar voor haar antwoord en wenst haar vruchtbare discussies toe met haar voorganger. De advocaat van een aandeelhouder vraagt mevr. Van Heghe of haar mening hetzelfde blijft als de delegatie een overdracht van bevoegdheden aan een comité inhoudt. Mevr. Van Heghe zegt dat ze de vraag niet begrijpt, waarna de advocaat van de aandeelhouder beweert dat zij heeft toegegeven dat dit niet is toegestaan. Mevr. Van Heghe weerlegt dit en verduidelijkt haar antwoord en stelt dat in een commissarisverslag heel duidelijk is wat de verantwoordelijkheid van een commissaris is en wat de verantwoordelijkheid van een raad van bestuur is, en dat het aan de raad van bestuur is om te bepalen hoe dit intern wordt georganiseerd, tenzij dit strijdig met het WVV zou zijn. De advocaat van de aandeelhouder geeft vervolgens een voorbeeld van een mogelijk belangenconflict als een raad van bestuur een vordering zou moeten instellen tegen een van de bestuurders, en vraagt mevr. Van Heghe of zij zou beoordelen of dit een belangenconflict is. Mevr. Van Heghe antwoordt dat zij in dat concrete geval haar werkzaamheden zal uitvoeren, maar dat het een theoretische vraag is waarop ze niet moet ingaan.

Om 12u15, na de presentatie en vragen aan RSM bedankt de voorzitter mevr. Van Heghe en geeft het woord aan de heer Dirk Tirez om zich voor te stellen. De heer Tirez licht zijn uitgangspunt toe als kandidaat-onafhankelijk bestuurder en benadrukt dat hij geen enkele aandeelhouder, schuldeiser, procespartij of lid van het management zou vertegenwoordigen. Als hij zou worden benoemd, dan is zijn opdracht uitsluitend om te handelen in het vennootschapsbelang van de Vennootschap. Hij begrijpt dat aandeelhouders vragen hebben, maar als kandidaat-onafhankelijke bestuurder kan hij nog geen inhoudelijke uitkomsten en handelingen beloven in dossiers die hij als bestuurder nog niet heeft kunnen beoordelen. De heer Tirez gaat verder in op zijn opleiding en eerdere professionele ervaring in omgevingen die zich bevinden op het snijvlak van financiële regulering, kapitaalmarkten, vennootschapsrecht, governance en complexe stakeholder dossiers. Hij licht ook zijn ervaring toe met het werken met een referentieaandeelhouder en een verspreide minderheidsaandeelhoudersbasis, en hoe een raad van bestuur hiermee om zou moeten gaan, altijd in het licht van het vennootschapsbelang. De heer Tirez beschrijft verder zijn visie op onafhankelijkheid als een vrij oordeel hebben, het stellen van kritische vragen, het voldoende beoordelen van alle informatie en een besluitvormingsproces dat kan worden uitgelegd aan aandeelhouders, toezichthouders, en rechtbanken. De heer Tirez legt uit dat hij geen vooraf ingenomen posities zal innemen, de nodige vragen zal stellen en de veronderstellingen zal toetsen. In dit verband vervolgt hij dat hij zal bijdragen aan een zorgvuldig en verdedigbaar besluitvormingsproces, uitsluitend in het belang van de Vennootschap. Hij concludeert dat onafhankelijke bestuurders niet moeten worden beoordeeld op wat zij zeggen in de vorm van een slogan maar op wat ze doen, namelijk het stellen van de juiste vragen, het bewaren van hun onafhankelijke oordeel en het handelen in het vennootschapsbelang, en dat de rol is die hij wenst op te nemen.

Na deze presentatie geeft de heer Tirez aan dat hij beschikbaar is om eventuele vragen te beantwoorden. Vervolgens worden de volgende opmerkingen en vragen genoteerd, waarop de heer Tirez onmiddellijk antwoordde, zoals hieronder weergegeven:

- Een aandeelhouder verwijst naar een aantal andere kwesties met betrekking tot EASDAQ en Bpost en de jaarrekening van Tushia BV, en vraagt hoe hij onafhankelijk kan zijn als Tushia BV zelf geen positief eigen vermogen kan handhaven. De heer Tirez antwoordt dat hij verheugd is dat de aandeelhouder grondig zijn huiswerk heeft gedaan, en dat hij elk persoonlijk oordeel van die

aandeelhouder respecteert, maar dat hij zich wel wenst te houden aan de feiten. Wat Bpost betreft, wijst de heer Tirez erop dat de beslissing van de Belgische Mededingingsautoriteit de heer Tirez noch een boete of sanctie ten laste legt, en dat hij niet heeft deelgenomen aan enige afspraak waarvoor hij in zijn functie is teruggetreden. Wat hij wel heeft gedaan, legt hij uit, is een significante compensatie weigeren omdat hij anders voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de raad van bestuur van Bpost nodig had over wat hij aan de autoriteiten mocht zeggen. Hij benadrukt verder dat hij nog voor zijn vertrek rechtstreeks met de autoriteiten heeft meegewerkt. Een andere aandeelhouder verwijst naar het antwoord van de heer Tirez dat hij een compensatie heeft geweigerd en spreekt zijn appreciatie hiervoor uit. De aandeelhouder beweert vervolgens dat de LRLF de Raad van Bestuur al zeven jaar aan banden legt; hij verwijst naar de clausule inzake informatie- en consultatierechten en vraagt hem hoe hij met deze overeenkomst zal omgaan. De heer Tirez zegt dat het als kandidaat-onafhankelijk bestuurder niet gepast zou zijn om hierover een definitieve juridische opinie te geven, aangezien hij nog niet beschikt over het volledige dossier, interne adviezen, de bredere context en informatie over de latere toepassing van deze overeenkomst. Hij vervolgt zijn antwoord door te stellen dat onafhankelijk zijn niet betekent dat men een conclusie trekt voordat alle redelijke en relevante informatie is onderzocht, en hij wil zijn methodologie toelichten: hij zou eerst de volledige contractuele documentatie bestuderen, niet alleen de overeenkomst zelf maar ook de andere documenten van de herstructurering, de relevante bestuursbesluiten, alle interne juridische adviezen, de wijze waarop deze bepalingen in de praktijk zijn toegepast, en vragen stellen over welke rechten de overeenkomst precies creëert, wat deze rechten in de praktijk inhouden, en hoe deze rechten zich verhouden tot het Belgisch vennootschapsrecht en de autonome bestuursplicht van bestuurders, welk extern juridisch advies er bestaat en of er onafhankelijk advies moet worden ingewonnen. Hij vervolgt dat hij pas een juridisch oordeel zal vormen zodra zijn vragen zijn onderzocht; dat is wat aandeelhouders van hem mogen verwachten: geen voorafgenomen standpunten, maar een zorgvuldig en gedocumenteerd onafhankelijk besluitvormingsproces, gebaseerd op het uitgangspunt dat hij, als onafhankelijk bestuurder, alleen verplicht is te handelen en een oordeel te vormen op basis van alle feiten en juridisch advies en in overeenstemming met het Belgisch vennootschapsrecht, de statuten, de corporate governance-code en zijn fiduciaire bestuurdersverplichtingen. Hij benadrukt dat onafhankelijk zijn betekent dat hij alle vragen van aandeelhouders niet onmiddellijk kan beantwoorden, aangezien hij eerst alle vragen moet stellen, informatie moet opvragen en alle relevante informatie en juridische risico's moet beoordelen en analyseren. Hij sluit zijn antwoord af met de opmerking dat hij pas na een dergelijke grondige beoordeling een onafhankelijk oordeel kan vormen en dat dit naar zijn mening is wat een onafhankelijk bestuurder zou moeten doen. De aandeelhouder zegt dat dit veelbelovend klinkt en verwijst opnieuw naar de vier fasen die hij eerder heeft toegelicht, en naar de vierde fase, de 'cover-up', en vraagt hem of de heer Tirez zijn mandaat ziet als het doen van het vuile werk om de putjes gedekt te houden en ervoor te zorgen dat de zaak in de vergeetput belandt, of dat hij zijn onafhankelijke mandaat echt zal opnemen. De aandeelhouder stelt vervolgens een tweede vraag en verwijst opnieuw naar de 'lawfare' die volgens hem de afgelopen zeven jaar is gevoerd, waarbij de Raad van Bestuur – die volgens hem in verdenking werd gesteld – te pas en te onpas ex post experten rapporten en adviezen heeft laten opstellen om te verdoezelen wat er is gebeurd, terwijl er over de rapporten ex ante nooit met een woord wordt gerept. De aandeelhouder vervolgt dat zijn strijd gericht is tegen grote advocatenkantoren die van dergelijke 'lawfare' hun visitekaartje hebben gemaakt, en die er niet voor terugdeinzen om de boodschap te verspreiden dat de heer Vansanten en zijn collectief moet beseffen dat zij liever miljoenen aan advocatenkosten en advieskosten maken dan één euro aan schadevergoeding te betalen, vanwege de precedentswaarde. Hij voegt eraan toe dat de 'cover-up' een expliciet deel is van wat hier gebeurt, van deze strijd, en hij waarschuwt de heer Tirez dat, als hij zich uitsluitend zal baseren op adviezen die vandaag nog worden besteld, dergelijk advies per definitie niet onafhankelijk is, omdat het is besteld door personen die betrokken zijn bij de zaken waarover advies wordt gevraagd. Hij beweert verder dat alles wat zich afspeelt in de vergaderzaal, in de rechtbanken en bij de FSMA is besmet door een gigantisch groot belangenconflict en hij hoopt dat de heer Tirez zich hiervan bewust is. Ten slotte waarschuwt hij de heer Tirez om zich niet te laten meezuigen in normvervaging.

- Vervolgens neemt een adviseur van een aandeelhouder het woord en voordat hij vragen begint te stellen, wil hij eerst publiekelijk tegen de heer Tirez zeggen dat hij het mandaat niet moet aanvaarden, al was het maar voor zijn gezondheid. De adviseur legt de context uit waarin de Vennootschap zich bevindt: er zijn meerdere debatten gaande tussen aandeelhouders en de Raad van Bestuur, er is een FSMA-rapport, de Raad van Bestuur is gesanctioneerd wegens manipulatieve communicatie en er is een in verdenkingstelling en hij verwijst naar 'Manuelo' (sic) van Faulty Towers. De adviseur

vraagt hoe de heer Tirez kennis zal nemen van de andere kant van het verhaal, namelijk die van de FSMA, de minderheidsaandeelhouders en hun advocaten. Vervolgens beweert hij dat sommige advocaten er schijnbaar plezier in hebben om *“when the law is against you, you argue the facts, when the facts are against you, you argue the law, and when the facts and the law are against you, you yell as hell”*, en stelt hij dat sommige advocaten hier erg goed in zijn. Hij sluit zijn vraag af met de vraag hoe de heer Tirez het alternatieve narratief en de bijbehorende documentatie zal onderzoeken, en hoe hij zelf een onafhankelijk onderzoek zal voeren op kosten van de Vennootschap en hierover binnen twaalf maanden rapporteren, zelfs als de Raad van Bestuur hier niet voor zou willen betalen. De heer Tirez antwoordt dat hij, indien verkozen, hierover zou rapporteren tijdens de volgende bestuursvergadering, en zegt dat hij geen theater zal spelen of als onafhankelijk bestuurder met de pers zal spreken, maar zijn functie en zijn rol vervullen binnen de Raad van Bestuur, en dat hij alle vragen aan de Raad van Bestuur zal stellen en een gemotiveerd oordeel zal vormen, dat hij binnen de Raad van Bestuur zal bekendmaken en bespreken.

- Een aandeelhouder neemt het woord en leidt zijn vraag in door zijn visie op het belang van het mandaat van de onafhankelijk bestuurder binnen de Vennootschap toe te lichten; hij vraagt de heer Tirez of hij bereid zou zijn af te treden indien hij niet alle vereiste antwoorden zou krijgen over wat er de afgelopen zeven jaar is gebeurd. De heer Tirez is het eens met het standpunt van de aandeelhouder en legt uit dat een onafhankelijk bestuurder zijn mandaat moet uitoefenen binnen een collegiaal orgaan, en dit betekent dat, indien er handelingen zouden gebeuren die in strijd zijn met de vennootschapswetgeving en die niet aan de autoriteiten zouden worden gemeld, het ultieme middel dan zou zijn om af te treden, maar dat men in eerste instantie altijd collegiaal binnenin de Raad van Bestuur moet samenwerken. De heer Tirez vervolgt dat hij geen schrik heeft om dit mandaat op zich te nemen en dat hij dit juist wil doen vanwege de maatschappelijke relevantie van dit dossier in België, niet om financiële redenen. Hij voegt hieraan toe dat hij bereid is alle feiten te beoordelen, alle relevante informatie te verkrijgen, een impact te hebben op het besluitvormingsproces en de nodige maatregelen te nemen in het belang van de Vennootschap.
- Een advocaat van een aandeelhouder wil de mening van de heer Tirez horen over verschillende concrete engagementen. De advocaat van de aandeelhouder wil weten of de heer Tirez garanties van de Vennootschap heeft gevraagd en, zo niet, adviseert hij hem om dergelijke garanties vandaag nog aan de Raad van Bestuur te vragen. Ten eerste verwijst de advocaat van de aandeelhouder naar de comités van de Vennootschap en beweert hij dat deze betrekking hebben op alle resterende activiteiten van de Vennootschap, wat bedoeld is om een scherm te bieden aan de referentieaandeelhouder tegen vorderingen van minderheidsaandeelhouders, en hij vraagt of de heer Tirez bereid zou zijn om met deze comités te werken, of dat hij de huidige organisatie normaal vindt. Zijn tweede vraag is of de heer Tirez een andere mening heeft dan de FSMA, die wenste dat de Vennootschap onafhankelijk juridisch advies zou verstrekken aan de aandeelhouders met betrekking tot het geschrapte agendapunt omtrent de voortzetting van de activiteiten, en of hij de Raad van Bestuur zal verzoeken zich ertoe te verbinden verder onafhankelijk juridisch advies te verstrekken. Zijn derde vraag betreft belangenconflicten, en hij vraagt in hoeverre en op welke wijze de heer Tirez in zijn rol als onafhankelijk bestuurder de procedure inzake belangenconflicten wil toepassen, of dat hij zal instemmen met de huidige structuur van de comités, met name met betrekking tot één besluit: indien er aanwijzingen zouden zijn voor misbruik van vennootschapsgoederen, zal de Vennootschap dan een vordering instellen tegen de mogelijk verantwoordelijke partij? De advocaat sluit zijn vraag af met de vraag of hij, voor zover hij hierover geen garanties zou hebben gekregen, zal verzoeken om de nodige middelen te krijgen om zijn onafhankelijkheid uit te oefenen. De advocaat van de aandeelhouder licht vervolgens de context van zijn vraag verder toe door te beweren dat bepaalde onafhankelijke bestuurders lijden aan Stockholm-syndroom. De heer Tirez zegt dat hij als kandidaat onafhankelijk bestuurder niet onafhankelijk zou zijn als hij over al deze aspecten al een oordeel zou hebben zonder dossierkennis en kennis van alle feiten, en zonder alle noodzakelijke vragen te hebben gesteld. De heer Tirez zegt dat hij deze vragen in overweging zal nemen, maar dat het niet verstandig zou zijn om zonder kennis van feiten te beginnen met speculeren of beloftes te doen zonder toegang tot het dossier te hebben gehad. De heer Tirez sluit zijn antwoord af door te verwijzen naar zijn methodologie, die hij zeer grondig heeft toegelicht. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat hij geen vragen heeft gesteld over concrete feiten, maar alleen vragen heeft gesteld over zijn methodologie, comités: ja of nee, onafhankelijk juridisch advies: ja of nee, en dat de heer Tirez het dossier niet moet kennen om deze vragen te beantwoorden. De heer Tirez verklaart dat hij begrijpt dat deze vragen leven onder de aandeelhouders en dat hij zijn rol als onafhankelijk bestuurder zal waarnemen overeenkomstig met wat hij heeft gezegd, en dat hij al het nodige zal doen

om de vennootschapswetgeving, de Corporate Governance Code en de statuten te doen respecteren in het belang van de Vennootschap, wat het belang is van alle aandeelhouders en belanghebbenden. De advocaat van de aandeelhouder neemt nota van het antwoord van de heer Tirez en richt vervolgens zijn vragen tot de Raad van Bestuur.

- Een andere advocaat van aandeelhouders onderschrijft het belang van deze vragen en wil in dit verband graag weten in welk comité de heer Tirez zou zetelen. De heer Tirez zegt dat de advocaat het verhaal van de kar en het paard kent, aangezien hij geen enkele garantie heeft dat hij door de algemene vergadering van aandeelhouders zal worden verkozen; daarom zal eerst moeten blijken of de aandeelhouders een bijkomende onafhankelijke bestuurder wensen, waarna die vraag verder zal kunnen worden beantwoord. De advocaat van de aandeelhouders stelt dat zij absoluut een onafhankelijke bestuurder willen, en daarom graag willen weten of de heer Tirez zal zetelen in een comité, aangezien dergelijke comités bestaan uit twee niet-bestuurders die een belangenconflict hebben en een vetorecht hebben. De heer Tirez zegt dat hij nog niet bekend is met de werking van de diverse comités, maar dat binnen een Raad van Bestuur bepaalde voorbereidende opdrachten en taken aan een comité kunnen worden gedelegeerd, maar dat de Raad van Bestuur uiteindelijk collegiaal verantwoordelijk blijft. De heer Tirez legt verder uit dat hij eerst de werking van de comités zal beoordelen en zich vervolgens hierover een oordeel zal vormen op basis van de statuten, de Corporate Governance Code en de vennootschapswetgeving, en benadrukt dat deze zullen worden nageleefd. De advocaat zegt dat dit in een normale onderneming inderdaad het geval zou zijn, maar dat de minderheidsaandeelhouders er geen vertrouwen in hebben dat het WVV zal worden gevolgd, aangezien hij beweert dat er een volledig illegale structuur is opgezet waarin bevoegdheden zijn overgedragen aan een comité waar niet-bestuurders inzitten en die daarom een vetorecht hebben bij de beslissing om al dan niet een vordering in te stellen tegen hun broodheer, waarop de heer Tirez, als potentiële onafhankelijke bestuurder, weinig invloed zou hebben. In dit verband, zo legt de advocaat uit, is het voor de aandeelhouders van cruciaal belang om te weten of de heer Tirez zal meegaan in deze structuur. De heer Tirez legt uit dat een onafhankelijke bestuurder een onafhankelijk oordeel heeft dat hij moet meedelen aan de Raad van Bestuur, een collegiaal orgaan, en dat hij dit uitdrukkelijk zal motiveren. De heer Tirez verzoekt de advocaat van de aandeelhouder hem toe te laten niet op elk concreet element in te gaan, aangezien hij een verstandig oordeel wil vormen met volledige kennis van de feiten, en rekening zal houden met wat de advocaat van de aandeelhouder heeft gezegd. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat hij accepteert dat de heer Tirez niet op de feiten zal ondervragen maar vraagt hem of hij zal aanvaarden dat hij gegijzeld zal worden door managers met een belangenconflict die een vetorecht hebben. De heer Tirez antwoordt dat een onafhankelijke bestuurder die zich door om het even wie laat gijzelen, niet onafhankelijk is. De advocaat van de aandeelhouder stelt dat dit precies zijn punt is en zal de heer Tirez over zijn vragen laten nadenken. Een andere advocaat van een aandeelhouder mengt zich vervolgens in het gesprek door te zeggen dat als de heer Tirez niet in staat is vragen over fundamentele bestuurskwesties te beantwoorden, zijn indrukwekkende cv en diploma in de rechten nutteloos lijken, en dat het verontrustend is als hij geen mening heeft over deze zaken. Vervolgens trekt hij de motivatie van de heer Tirez in twijfel en suggereert dat deze uitsluitend financieel is. Een aandeelhouder vraagt vervolgens aan de heer Tirez of hij de hoofdaandeelhouder van de Vennootschap kent, en of hij diens naam en 'omkoping' al in heeft opgezocht omdat er elk jaar nieuwe zaken aan het licht komen. Hij vraagt verder in hoeverre hij zich heeft verdiept in wie de hoofdaandeelhouders zijn van de Vennootschap waarin hij geacht wordt onafhankelijk te zullen zijn. De heer Tirez antwoordt dat hij zijn due diligence en huiswerk heeft gedaan op basis van publieke informatie.
- De advocaat van een aandeelhouder vraagt de heer Tirez of zijn methodologie niet bij voorbaat al onmogelijk is in deze context en of hij dit grondig heeft onderzocht, aangezien de procedurecomités in het jaarverslag worden beschreven en de relevante vragen hierover tijdens eerdere algemene vergaderingen zijn vastgelegd in de notulen en gepubliceerd. De heer Tirez antwoordt dat hij de ambitie heeft om zijn rol als onafhankelijk bestuurder uit te oefenen zoals hij die heeft beschreven, en erkent dat dit niet gemakkelijk zal zijn, dat het dossier complex is, maar dat het een uitdaging is waarbij hij zal trachten waarde te creëren voor de Vennootschap en al haar aandeelhouders.

Omstreeks 13u05, na de presentaties door en vragen aan RSM en de heer Dirk Tirez hervat de Secretaris en deelt mee dat een aantal aandeelhouders gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid voorzien door artikel 7:139 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen om voorafgaandelijk schriftelijke vragen te stellen. Een brief met schriftelijke vragen van de aandeelhouders ontvangen op 24 juni 2026 is als Bijlage 2 bij deze

notulen gevoegd. De Secretaris deelt mee dat de Raad van Bestuur hierop antwoorden heeft geformuleerd en dat de schriftelijke vragen en antwoorden voor de aanvang van de algemene vergadering ter beschikking werden gesteld op de website van de Vennootschap ([Aandeelhoudersvergaderingen – NYR Holding](#)), alsook in papier formaat in de vergaderzaal. De Secretaris informeert dat hetzelfde geldt voor de schriftelijke vragen gericht aan de Commissaris. Een adviseur van een aandeelhouder onderbreekt de vergadering met de vraag of het mogelijk is om de schriftelijke vragen en antwoorden ook op papier ter beschikking te stellen. De Secretaris antwoordt dat dit is gebeurd. De adviseur zegt dat hij ze niet heeft en merkt op dat de Vennootschap vorig jaar zo vriendelijk was om afgedrukte versies van de vragen en antwoorden te verstrekken. De Secretaris antwoordt dat afgedrukte versies, net als vorig jaar, ter beschikking zijn gesteld achterin de vergaderzaal.

De Secretaris vervolgt en legt uit dat, tenzij iemand bezwaar formuleert, om beide vergaderingen efficiënt te doen verlopen, ook de schriftelijke vragen en antwoorden met betrekking tot de agendapunten van de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering die onmiddellijk na de jaarlijkse algemene aandeelhoudersvergadering zal plaatsvinden, alsmede eventuele schriftelijke vragen en antwoorden met betrekking tot het geschrapte agendapunt, zullen worden voorgelezen. De Secretaris licht verder toe dat aandeelhouders hierna ook de gelegenheid zullen krijgen om aanvullende mondelinge vragen te stellen met betrekking tot de agendapunten van de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering en het geschrapte agendapunt. De Secretaris deelt mee dat de schriftelijke vragen en antwoorden in het Engels zullen worden voorgelezen en gelijktijdig in het Nederlands zullen worden vertaald. De Secretaris en de Voorzitter beginnen vervolgens met het voorlezen van de vooraf ontvangen schriftelijke vragen en de antwoorden daarop. De schriftelijke vragen en antwoorden zijn als bijlage 3 bij deze notulen gevoegd.

De Secretaris begint het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden maar wordt onmiddellijk onderbroken door een aandeelhouder die zegt dat we ons in het land van Magritte bevinden en dat was afgesproken dat de werktaal van de vergadering Nederlands zou zijn. De aandeelhouder zegt dat hij schriftelijke vragen in het Nederlands heeft ingediend en deze in het Engels terugkrijgt, wat een waar kunstwerk is, en vraagt vervolgens “wat ze in hemelsnaam” aan het doen zijn en waarom zijn vragen niet worden voorgesteld in de taal waarin ze zijn ingediend. De Voorzitter zegt dat de vragen en antwoorden zowel in het Engels als in het Nederlands werden bezorgd. De aandeelhouder zegt dat hij ze in het Engels heeft. De Secretaris zegt dat hij de Nederlandse versie kan nemen, die in de vergaderzaal ter beschikking is gesteld. De aandeelhouder vraagt wat ze in hemelsnaam aan het doen zijn. De Voorzitter herhaalt dat zowel de Engelse als de Nederlandse versies in de vergaderzaal ter beschikking zijn gesteld. De aandeelhouder roept iets vanuit zijn stoel, waarop de Voorzitter antwoordt dat hij geen Nederlands spreekt. De aandeelhouder verheft zijn stem en zegt dat hij in het Engels tegen hem spreekt tijdens een Nederlandse algemene vergadering en dat hij vragen in het Nederlands heeft ingediend die in het Engels worden voorgelezen voor een publiek; hij beweert dat hij belachelijk wordt gemaakt wanneer hij vragen stelt en dat hij in de pers wordt afgeschilderd als een circusartiest. De aandeelhouder vraagt verder wat er aan de hand is. De Voorzitter antwoordt dat er niets aan de hand is. De aandeelhouder zegt dat er een taalwet is die voorschrijft dat de vergadering in het Nederlands moet worden gehouden. De Secretaris antwoordt dat de vergadering in het Nederlands wordt vertaald, en de Voorzitter zegt dat noch hij, noch de secretaris Nederlands spreken. De aandeelhouder roept vanuit zijn stoel en komt vervolgens terug naar de microfoon, waarbij hij beweert dat de advocaten van de Vennootschap hebben geprobeerd een vordering onontvankelijk te laten bevinden omdat de aandeelhouders de term “at arms’ length” niet in het Nederlands hadden vertaald, en stelt dat dit “lawfare” is. Hij vraagt opnieuw wat de Raad van Bestuur hier aan het doen is en waar de pers is om dit niet openbaar te maken. De Voorzitter antwoordt dat hij niet van plan is ruzie te maken met de aandeelhouder en dat er achterin de vergaderzaal Nederlandse exemplaren beschikbaar zijn gesteld; mochten er onvoldoende exemplaren zijn, dan zullen er extra worden verstrekt, maar helaas spreekt hij geen Nederlands en moeten de vragen en antwoorden worden beantwoord. De Voorzitter wordt vervolgens onderbroken door de aandeelhouder die vanuit zijn stoel roept. Een adviseur van de aandeelhouder komt tussenbeide en zegt dat het, uit beleefdheid jegens België, gepast zou zijn als vragen die in het Nederlands aan de Raad van Bestuur worden gesteld, ook in het Nederlands worden beantwoord. De Voorzitter antwoordt dat ze dezelfde werkwijze volgen als in het verleden. Dezelfde aandeelhouder roept onverstaanbaar vanuit zijn stoel. De Voorzitter zegt dat ze al zijn vragen zullen beantwoorden, waarop de aandeelhouder de Voorzitter opnieuw onderbreekt en zegt dat het tijd is om zich aan de regels te houden; hij vraagt om te stoppen met spelletjes spelen en hem niet als een circusclown te behandelen, en om zijn vragen in het Nederlands voor te lezen en ze naar het Engels te vertalen, en niet andersom. De aandeelhouder vervolgt dat dit na zeven jaar een nieuwe belediging is en dat ze telkens weer worden behandeld alsof ze er niet toe doen, en vraagt de Voorzitter om respect. De Voorzitter antwoordt dat hij de aandeelhouder altijd met niets anders dan respect heeft behandeld. Wanneer de Secretaris vervolgens verder wil gaan, wordt hij opnieuw onderbroken door een adviseur van een aandeelhouder, die vraagt of de heer Taeymans uit beleefdheid de schriftelijke vragen en antwoorden niet in het Nederlands kan voorlezen. De Voorzitter legt uit dat de antwoorden in het Nederlands zijn vertaald, waarop de aandeelhouder opnieuw vanuit zijn stoel begint te roepen. De Voorzitter vraagt of er

bijkomende exemplaren nodig zijn, en de aandeelhouder blijft vanuit zijn stoel roepen. De Voorzitter antwoordt dat hij helaas geen Nederlands spreekt en dat de vragen daarom in het Engels zullen worden voorgelezen. De Voorzitter stelt vast dat ze dit in het verleden ook altijd zo hebben gedaan en merkt op dat dit in het verleden nooit een probleem is geweest voor deze aandeelhouder. De Secretaris verduidelijkt eveneens dat ze de taalwetgeving respecteren, aangezien er geen wettelijke verplichting bestaat om de vragen in het Nederlands voor te lezen of de vergadering in het Nederlands te voeren. De adviseur van een aandeelhouder wil vervolgens een vraag stellen aan de heer Taeymans en vraagt hem of hij er bezwaar tegen heeft om de antwoorden in het Nederlands voor te lezen. De heer Taeymans antwoordt dat er geen enkele wettelijke verplichting is om de schriftelijke vragen en antwoorden in het Nederlands voor te lezen en dat er een Nederlandse versie beschikbaar is, en dat antwoorden op vragen van aandeelhouders tijdens een algemene aandeelhoudersvergadering namens de Raad van Bestuur worden beantwoord, wat de reden is waarom de Voorzitter ze voorleest. De adviseur van de aandeelhouder zegt dat dit niet zijn vraag was, maar of hij er een probleem mee heeft om zijn Belgische aandeelhouders in het Nederlands toe te spreken. De heer Taeymans zegt dat hij de vraag heeft beantwoord waarom hij het woord niet neemt. Dezelfde aandeelhouder wil vervolgens een formeel statement maken dat dit een absoluut gebrek aan respect is vanwege de voltallige Raad van Bestuur en opnieuw een uiting is van de manier waarop hier 'lawfare' wordt gedaan om niet te doen wat evident is. Vervolgens richt hij zich tot de heer Tirez en zegt dat dit slechts het topje van de ijsberg is en dat op elk klein punt het antwoord zal luiden dat er geen wettelijke verplichting bestaat om dit te doen, maar niet om de vraag wat eerlijk en rechtvaardig is, wat in de geest van de wet zit en wat de wetgever in de wet heeft willen vastleggen om minderheidsaandeelhouders te beschermen tegen het soort gedrag dat hier wordt vertoond. Een van de fundamentele rechten die zij hadden, zo stelt hij, is het recht om in hun eigen taal te spreken, en dat er al zeven jaar lang half Engels, half Nederlands wordt gesproken. Hij vervolgt zijn statement door te zeggen dat het een aanfluiting is van de kleine beleggers en dat het ongelooflijk is wat de Raad van Bestuur doet en blijft doen. Vervolgens vraagt hij opnieuw om de schriftelijke vragen en antwoorden in het Nederlands voor te lezen, omdat hij beweert dat de Engelse vertaling van zijn vragen kleine nuances bevat, en hij zegt dat de Raad van Bestuur en Trafigura in verdenking zijn gesteld en dat de Raad van Bestuur zich al te goed bewust is van de kleine wendingen en nuances in woorden die kunnen worden gewijzigd, en zegt dat hij alles zal nakijken. De heer Taeymans antwoordt dat er niets gemanipuleerd zal worden, aangezien alle Nederlandse vragen en antwoorden in het Nederlands zullen worden genotuleerd en dat dit dezelfde vragen en antwoorden zijn die de aandeelhouder voor zich heeft liggen. Een adviseur van een aandeelhouder vraagt de heer Taeymans of wat er in het Engels is gezegd, in het Nederlands zal worden genotuleerd. De heer Taeymans antwoordt dat het in beide talen gebeurt, wat perfect wettelijk is en dat de adviseur dit eigenlijk ook weet. De adviseur vraagt vervolgens aan de heer Tirez in welke taal de vragen naar zijn ervaring worden beantwoord. De Voorzitter zegt dat de heer Tirez niet verplicht is om vragen van de adviseur te beantwoorden en dat de vragen en antwoorden in het Engels zullen worden voorgelezen, waarop de adviseur onderbreekt en zegt dat dit een gebrek aan respect is. De Voorzitter antwoordt dat dit geen gebrek aan respect is. Dezelfde aandeelhouder mengt zich in het gesprek en vraagt de heer Tirez naar zijn mening over dit "circusvertoon". De Voorzitter en de aandeelhouder discussiëren, waarna de Voorzitter vraagt of de heer Tirez bereid is de vraag te beantwoorden. De heer Tirez antwoordt dat de algemene vergadering van Bpost in drie talen verloopt, Engels, Nederlands en Frans, omdat er ook bestuurders zijn die Engels spreken, maar dat de schriftelijke vragen en antwoorden naar zijn ervaring doorgaans niet worden voorgelezen, maar dat het aan de Raad van Bestuur en de aandeelhouders is om hierover te beslissen. Dezelfde aandeelhouder stelt vanuit zijn stoel een vraag, waarop de heer Tirez antwoordt dat hij begrijpt dat de officiële versie de Nederlandse versie is. Dezelfde aandeelhouder blijft vanuit zijn stoel spreken en de Voorzitter verzoekt hem om in de microfoon te spreken, aangezien de vertaling zijn opmerkingen niet oppikt. De aandeelhouder komt vervolgens naar de microfoon en vraagt of de heer Tirez het normaal vindt dat Nederlandse vragen worden vertaald en in een andere taal worden voorgelezen, en vervolgens door de vertalers worden vertaald ten bate van welk circus. De heer Tirez antwoordt dat elke algemene vergadering zijn eigen gebruiken heeft en dat dergelijke gebruiken verschillen. Wat de taal betreft, vervolgt de heer Tirez dat dit per bedrijf verschilt en dat zijn mening op dit punt niet ter zake doet. De aandeelhouder roept opnieuw vanuit zijn stoel en een advocaat van de aandeelhouders komt vervolgens tussenbeide om te zeggen dat hij hoopt dat de heer Tirez dit niet in bestuursvergaderingen zal zeggen, aangezien zijn mening wel degelijk ter zake is, en hij verduidelijkt aan de Voorzitter dat het punt is dat het moeilijk is om over deze punten te beraadslagen omdat ze worden vertaald, ondanks de fantastische vertalers. De Voorzitter verzekert de advocaat van de aandeelhouder dat ze niet respectloos zijn en dat dit de werkwijze is die in het verleden altijd is toegepast. Dezelfde aandeelhouder komt opnieuw tussen door te zeggen dat, omdat de Raad van Bestuur in het verleden respectloos was, ze nu niet respectloos zijn. Een advocaat van een aandeelhouder stelt vervolgens voor om te stemmen over de taal waarin de vragen moeten worden voorgelezen, wat de voorzitter weigert, waarna de advocaat van de aandeelhouder zich tot de Notaris wendt.

De Voorzitter zegt dat ze zullen beginnen met het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden en dat de mondelinge vragen daaropvolgend zullen worden behandeld. Daarop begint de Secretaris met voorlezen,

maar wordt voor hij zijn eerste zin kan afmaken opnieuw onderbroken door een advocaat van een aandeelhouder. De advocaat van de aandeelhouder stelt dat de praktijk van vorig jaar ook nu moet worden toegepast, wat betreft de mogelijkheid om vragen te stellen tijdens het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden. De Voorzitter zegt dat ze ongelijk heeft, aangezien ze vorig jaar het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden onderbrak, maar dat het de bedoeling was om eerst alles voor te lezen en daarna mondelinge vragen te beantwoorden. De advocaat van de aandeelhouder vraagt om een stemming hierover en een andere advocaat van een aandeelhouder vraagt onmiddellijk in het verlengde daarvan wat het probleem is met het voorlezen van de vragen in het Nederlands. De Voorzitter zegt dat hij niet begrijpt wat het probleem is, waarop de advocaat zegt dat het gaat om mensen die niet zo vloeiend Engels spreken. De Voorzitter antwoordt dat er vertalers aanwezig zijn en dat men vasthoudt aan het voornemen om in het Engels voor te lezen. De Secretaris probeert opnieuw te beginnen met het voorlezen, maar wordt onmiddellijk onderbroken door dezelfde aandeelhouder, die zegt dat het hem te ver gaat, aangezien de Voorzitter beweerde dat hij de schriftelijke vragen en antwoorden zou voorlezen omdat hij geen Nederlands spreekt, en dat nu de Secretaris begint met voorlezen. De Voorzitter antwoordt dat de Secretaris de vragen voorleest en dat hij de antwoorden zal voorlezen. De aandeelhouder zegt dat ze iemand anders de vragen moeten laten voorlezen en herhaalt dat de Voorzitter enorm respectloos is. Hij zegt verder dat niet iedereen Engels begrijpt en dat het jammer is voor die aandeelhouders die geen Engels spreken en wiens moedertaal Nederlands is. De Voorzitter antwoordt dat het inderdaad jammer is dat zij geen Engels begrijpen, maar dat er een vertaling is, waarop hij wordt onderbroken door de aandeelhouder die begint te schreeuwen. De Voorzitter vraagt de aandeelhouder om hem zijn zin te laten afmaken, maar wordt opnieuw onderbroken door de schreeuwende aandeelhouder. De Voorzitter antwoordt dat de aandeelhouder alles uit de context haalt. De aandeelhouder blijft vanuit zijn stoel roepen en de Secretaris probeert door te gaan met het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden, maar wordt opnieuw onderbroken voor hij zijn eerste zin kan afmaken door een adviseur van een aandeelhouder die zich tot de Notaris richt om te vragen waarom hij niet alle schaamtelijke uitspraken notuleert. De adviseur van de aandeelhouder begint een discussie met de Notaris, terwijl dezelfde aandeelhouder vanuit zijn stoel blijft roepen.

De Voorzitter vervolgt hierna het voorlezen van het antwoord op de eerste vraag, waarna de advocaat van een aandeelhouder opnieuw het voorlezen onderbreekt, en de Voorzitter herhaalt de werkwijze. De advocaat vraagt wat het nut is van het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden, legt uit waarom zij deze werkwijze niet wenst te volgen en vraagt waarom zij hun mondeling vragen niet gewoon kunnen stellen op basis van de schriftelijke antwoorden, aangezien dit tijd zou besparen. De heer Taeymans antwoordt dat het verzaken aan het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden een besluit is van de algemene vergadering. Er ontstaat opnieuw een korte discussie over dit onderwerp, en de heer Taeymans zegt dat ze de aandeelhouders ook tijd willen besparen door niet alles voor te lezen. Een aandeelhouder vraagt de heer Taeymans of hij nog onafhankelijk is, aangezien zijn vragen waren gesteld met het oog op een debat en dat de heer Taeymans niet slim moet zijn om dit te begrijpen. De advocaat van een aandeelhouder vraagt vervolgens om een stemming per handopsteking. Er klinkt vervolgens geroep vanuit de vergaderzaal van verschillende aandeelhouders en advocaten en adviseurs van aandeelhouders. De Voorzitter zegt dat hij graag zou verzaken aan het voorlezen en dit ter stemming te brengen.

Omstreeks 13u45 wordt de vergadering onderbroken en vervolgens om 14u10 hervat en de Voorzitter stelt voor om de aandeelhoudersvergadering te laten stemmen om te verzaken aan het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden en de aandeelhouders toe te laten om mondelinge vragen te stellen per punt. De algemene vergadering stemt hier vervolgens over en keurt dit goed (100%, exclusief onthoudingen).

Volgend op deze stemming wordt de vergadering onderbroken om 14u15 teneinde de aandeelhouders en hun adviseurs toe te laten de schriftelijke vragen en antwoorden, dewelke werden gepubliceerd op de website van de Vennootschap om 10u en waarvan afgedrukte versies in zowel Nederlands als Engels ter beschikking werden gesteld door de Vennootschap, te raadplegen.

Om 14u38 hervat de vergadering en zet de Voorzitter het verder verloop uiteen. Ter aanvulling op de mondelinge vragen die worden genoteerd en opgenomen in Bijlage 4 bij deze notulen, worden de volgende tussenkomsten genoteerd:

- De advocaat van een aandeelhouder verwijst naar de schriftelijke vragen 1.1 en 1.2 en parafraseert het antwoord dat de Raad van Bestuur geen kennis heeft van de aantijgingen van het onderzoek en noch van de onderliggende feiten, noch van de periode waarop deze betrekking hebben, maar dat de Raad van Bestuur om inzage in het strafdossier heeft verzocht, hetgeen tweemaal werd afgewezen. Ze vraagt of het verzoek om inzage de enige manier is om de onderliggende feiten te achterhalen. Verder vraagt zij hoe het moet worden geïnterpreteerd dat de Vennootschap niets weet over de

elementen van het strafrechtelijk onderzoek, terwijl er een inverdenkingstelling voorligt die toch volgens haar inhoudt dat de Vennootschap wel is geconfronteerd met onderzoek dat gevoerd is door de onderzoeksrechter die tot die beslissing is gekomen. De vraag wordt gesteld of de Raad van Bestuur kan bevestigen dat de Vennootschap, voorafgaand aan de inverdenkingstelling, nooit is geconfronteerd met onderzoeksdaaden waaruit had kunnen worden afgeleid waarover de inverdenkingstelling gaat. Zij vermeldt dat de Raad van Bestuur heeft verklaard niet te weten op welke jaarrekeningen de beschuldigingen betrekking hebben, noch op welke periode, en voegt daaraan toe dat het daarom evengoed zou kunnen zijn dat de jaarrekening van vorig jaar iets misleidend bevat over de werking van de comités. Zij herhaalt haar vraag. De Secretaris bevestigt de antwoorden die in de schriftelijke vragen en antwoorden zijn gegeven, en dat de Raad van Bestuur op haar vragen zal terugkomen. De Voorzitter bevestigt voorts wat in het schriftelijke antwoord is gezegd. De advocaat van de aandeelhouder reageert opnieuw en vraagt of de Vennootschap niet is geconfronteerd met onderzoeksdaaden van de onderzoeksrechter in het kader van het strafrechtelijk onderzoek en of de Raad van Bestuur op basis van dergelijke onderzoeksdaaden niet zou kunnen vaststellen op welke feiten en periode het strafrechtelijk onderzoek betrekking heeft? Zij stelt dat ze het moeilijk kunnen accepteren dat een beursgenoteerde vennootschap het voorwerp zou kunnen zijn van een inverdenkingstelling zonder dat deze vennootschap ooit is geconfronteerd met onderzoeksdaaden in het kader van een strafrechtelijk onderzoek. De Secretaris zegt dat de vraag is genoteerd. De advocaat van de aandeelhouder herhaalt haar vraag. De Secretaris stelt opnieuw dat de vraag is genoteerd en dat de Raad van Bestuur op de vraag zal terugkomen, ook al houdt deze geen verband met de agenda van de vergadering. De advocaat van de aandeelhouder vraagt of het debat op deze manier zal verlopen, waarbij de Raad van Bestuur alle vragen noteert en met zijn adviseurs overlegt alvorens te antwoorden. Zij stelt dat dit niet is waarover is gestemd, namelijk dat de antwoorden op schriftelijke vragen niet zouden hoeven te worden voorgelezen, zodat er tijd zou zijn om een debat te voeren. De Voorzitter antwoordt dat wat in de antwoorden op de schriftelijke vragen is vermeld, een antwoord vormt op de vragen die de advocaat van de aandeelhouder stelt. De advocaat eist dat haar vraag wordt beantwoord en zegt dat ze deze zal herformuleren tot een duidelijke “ja-nee“-vraag: zijn er in het kader van het strafrechtelijk onderzoek onderzoekshandelingen genomen door de onderzoeksrechter, en is de Vennootschap met dergelijke onderzoekshandelingen geconfronteerd geweest? “Ja of nee?” De Secretaris bedankt de advocaat van de aandeelhouder voor haar vraag en legt nogmaals uit dat deze is genoteerd en dat de Raad van Bestuur hierop terug zal komen. Er wordt geklaagd vanuit de zaal. Een aandeelhouder mengt zich in het gesprek en zegt dat deze werkwijze niet overeenkomt met waarvoor is gestemd, en dat de Raad van Bestuur had gezegd dat er een debat zou plaatsvinden, maar dat de Raad van Bestuur nu precies doet wat het de afgelopen zeven jaar heeft gedaan, en dat dit geen debat is. Een aandeelhouder verklaart dat hij een openbare dialoog wil en dat de vraag van zijn advocaat heel duidelijk is, en herhaalt deze. De Voorzitter bevestigt dat de Vennootschap niets weet van het strafrechtelijk onderzoek.

- Een aandeelhouder verwijst naar vraag 7.1, waarop de Voorzitter hem onderbreekt om aan te geven dat de vragen in numerieke volgorde moeten worden gesteld. De aandeelhouder stelt dat de vraag verband houdt met de vorige en leest schriftelijke vraag 7.1 voor. Hij verwijst naar de opmerking van de Voorzitter dat de Vennootschap hier niets van weet, maar dat de Vennootschap tegelijkertijd kosten maakt in verband met het strafrechtelijk onderzoek. De aandeelhouder vraagt de Voorzitter om uitleg. De Voorzitter vraagt hem naar welke periode hij verwijst en de aandeelhouder bevestigt dat zijn vraag betrekking heeft op het boekjaar 2025. De aandeelhouder vraagt om de vraag niet te noteren en er later op terug te komen, maar om te antwoorden en een dialoog aan te gaan. De Secretaris herhaalt dat de vraag geen deel uitmaakt van de agenda, maar dat de vraag is genoteerd en dat de Raad van Bestuur erop terug zal komen.
- Een adviseur van een aandeelhouder stelt dat de vorige vraag niet om een mening vraagt, maar een puur feitelijke vraag is, namelijk of de Vennootschap al vóór de inverdenkingstelling begin juni 2026 met onderzoeksdaaden is geconfronteerd. Ten tweede vraagt een adviseur van een aandeelhouder aan de Commissaris of hij ooit door de onderzoeksrechter is gecontacteerd. De Commissaris antwoordt ontkennend. Een advocaat van een aandeelhouder stelt vervolgens dat de Secretaris niet kan zeggen dat dit geen verband houdt met de agenda van de vergadering, aangezien zij vragen stelt met betrekking tot de “boude beweringen” van de Vennootschap dat zij geen kennis heeft van de onderliggende feiten van het strafrechtelijk onderzoek, noch van de periode waarop deze betrekking hebben. Zij herhaalt haar verzoek om een debat te voeren. De Secretaris verklaart dat hij haar vraag begrijpt, maar dat zij deze zullen noteren en er later op terug zullen komen. Een aandeelhouder roept

vanuit zijn stoel, waarop de Secretaris zegt dat dit geen verhoor is, en dat ze de vragen van de aandeelhouders zullen beantwoorden en deze hebben genoteerd om er later op terug te komen met een antwoord. Dezelfde aandeelhouder blijft vanuit zijn stoel klagen. De Secretaris antwoordt dat de vraag werd genoteerd. De aandeelhouder herhaalt vervolgens via de microfoon dat het verhoor niet aan hen is, maar dat dit onder het strafrechtelijk onderzoek valt. Vervolgens verwijst hij naar schriftelijke vraag 7.1 en zegt dat dit een vraag is in een algemene vergadering waarop hij een eerlijk antwoord verwacht. Hij herhaalt dat de Voorzitter heeft verklaard dat hij niet op de hoogte is van enige maatregel die door de autoriteiten in verband met dit onderzoek is genomen, maar dat er wel uitgaven worden gedaan, en vraagt waarvoor deze uitgaven dienen en of dit kan worden toegelicht. De Secretaris verklaart dat de vraag is genoteerd en dat ze er later op terug zullen komen. De Voorzitter voegt eraan toe dat ze een gedetailleerd antwoord zullen geven. De aandeelhouder vraagt hoe gedetailleerd. De Voorzitter herhaalt dat ze de vraag zullen beantwoorden. De aandeelhouder herhaalt zijn vraag en de Voorzitter doet hetzelfde, waarbij hij toevoegt dat ze erop zullen terugkomen. De aandeelhouder eist dat de vraag wordt beantwoord. De Voorzitter verklaart dat hij de exacte details niet kent, waarop de aandeelhouder hem onderbreekt en vraagt om zoveel als hij zich herinnert. De Secretaris verklaart dat ze heel duidelijk hebben gemaakt dat de vraag is genoteerd en dat erop zal worden teruggekomen. De aandeelhouder dringt er bij de Voorzitter op aan dat hij zich toch wel iets moet herinneren en klaagt vervolgens verder vanop zijn stoel.

- Een advocaat van een aandeelhouder geeft aan dat hij een aanvullende vraag heeft bij schriftelijke vraag 8.8, waarin hij verwijst naar uitspraken die de heer Taeymans de afgelopen jaren heeft gedaan over de slaagkansen, en dat hij nu leest dat de Raad van Bestuur hier volledig achterstaat en een volledig onderzoek heeft gedaan, maar vraagt of dit niet tegenstrijdig is met de corporate governance-verklaring van de Vennootschap, waarin wordt vermeld dat deze bevoegdheid uitsluitend is gedelegeerd aan een bijzonder comité die geen verslag aan de Raad van Bestuur mag uitbrengen? De advocaat van de aandeelhouder vraagt zich af hoe de Raad van Bestuur dergelijke verklaringen kan afleggen en vraagt om duiding. De Voorzitter herhaalt het verzoek om de volgorde van de schriftelijke vragen aan te houden om het voor iedereen gemakkelijker te maken, aangezien de advocaat van de aandeelhouder meteen naar het einde van de vragen is gegaan. Hij vraagt de aandeelhouders zich te houden aan de volgorde van de schriftelijke vragen zoals eerder gevraagd en benadrukt dat de Raad van Bestuur een ordelijke vergadering wenst. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat dit prima is, maar dat hij een interactief debat wil zonder vragen op te schrijven en er later op terug te komen, wat volgens hem bevestigt dat er een feitelijk bestuur plaatsvindt als de Raad van Bestuur niet eens “simpele vragen” kan beantwoorden zonder te noteren en met anderen te moeten overleggen, en dat een interactief debat noodzakelijk is. Hij voegt eraan toe dat als de Voorzitter het hier niet mee eens is, dit niet binnen zijn bevoegdheid valt en hij hierover een stemming zal moeten vragen. De Voorzitter herhaalt de werkwijze. De advocaat van de aandeelhouder wendt zich tot de aandeelhouders en vraagt of iemand bezwaar heeft, waarop de Voorzitter hem onderbreekt en verklaart dat hij hiertegen is. De advocaat van de aandeelhouder stelt dat dit een punt van orde is dat aan de algemene vergadering kan worden voorgelegd en herhaalt zijn vraag aan de aandeelhouders. De Voorzitter herhaalt dat hij geen hulp nodig heeft en dat de vergadering zal verlopen zoals aan het begin van de vergadering is uiteengezet. Een adviseur van de aandeelhouders onderbreekt hem om te zeggen dat er zich tijdens deze algemene vergadering een interessant fenomeen voordoet, aangezien ze vanochtend hoorden over de in verdenkingstelling en dat de Vennootschap hier niets van af weet, waarna hij opnieuw verwijst naar ‘Manuelo’ (sic) uit Fawlty Towers, maar dat er iemand in de zaal is die veel weet en heel de tijd signalen geeft, en dat hij beter naast de Voorzitter zou moeten zitten, om niet als souffleur te moeten fungeren, maar zodat de aandeelhouders zijn lichaamstaal direct kunnen observeren, aangezien hij alle antwoorden lijkt te hebben. De adviseur van de aandeelhouder vraagt of de advocaat van de Vennootschap naast de Voorzitter wil komen zitten, zodat hij de vergadering kan leiden, want er worden vragen gesteld aan de Raad van Bestuur, maar de advocaat van de Vennootschap lijkt het antwoord te suggereren. Hij vraagt de advocaat van de Vennootschap om te stoppen met het geven van signalen aan de Raad van Bestuur. Een aandeelhouder voegt eraan toe dat hij dezelfde opmerking wilde maken en dat de rol van souffleur aan het begin van de vergadering niet was opgenomen in het overzicht van de verschillende rollen. Hij vraagt de kandidaat-gerechtsdeurwaarder om te noteren dat deze “souffleur”, op verschillende momenten waarop de aandeelhouders om een open debat vragen, “nee” knikt. Vervolgens verwijst hij naar het feit dat er een strafrechtelijk onderzoek loopt en beweert hij dat er sprake is van een doofpotaffaire “en dat er veel mensen bij deze doofpotaffaire betrokken zijn”, en dat het voor de bescherming van minderheidsaandeelhouders belangrijk is dat iedereen uiteindelijk weet wie welke rol heeft gespeeld in het hele verloop van gebeurtenissen, waarbij de

doofpotaffaire een zeer belangrijk onderdeel vormde. De aandeelhouder herhaalt zijn verzoek om een open debat “als volwassenen” en dringt er bij de Voorzitter en de Secretaris op aan om niet langer naar hun raadslieden te kijken, maar naar de mensen aan wie zij verantwoording verschuldigd zouden moeten zijn. De Secretaris herhaalt dat bij aanvang heel duidelijk is gemaakt hoe de vergadering zou verlopen, wat de Voorzitter bevestigt, en dat dit alles in de notulen zal worden vastgelegd, en dat de vergadering al een aantal jaren op dezelfde manier wordt gehouden. De aandeelhouder antwoordt dat men in het verleden altijd heeft geprobeerd het debat te verhinderen en dat de Secretaris de vergadering telkens onderbrak om vervolgens terug te komen met een vooraf opgesteld antwoord. Hij speculeert dat dit misschien een van de redenen is waarom de Vennootschap verdacht wordt van misleidende en valse verklaringen, en vraagt wanneer ze gaan leren uit wat er gebeurt en gaan veranderen; hij voegt eraan toe dat iedereen een tweede kans verdient, maar dat ze het verleden niet als rechtvaardiging voor hun huidige gedrag mogen gebruiken als dat verleden zeer verdacht blijkt te zijn. Een advocaat van een aandeelhouder onderbreekt hem om te zeggen dat hij een suggestie heeft en dat in het verleden altijd werd gerechtvaardigd waarom de Raad van Bestuur met hun raadslieden moest overleggen, en dat hij begrijpt dat sommige antwoorden gevoelig liggen in het licht van een strafrechtelijke onderzoek, maar stelt “pissed off” te zijn over het feit dat elke vraag genoteerd wordt “opnieuw en opnieuw en opnieuw” en vraagt om dit te rechtvaardigen en dat hij precieze gegevens wil, en hij geeft enkele voorbeelden. De Voorzitter leest het antwoord op de desbetreffende schriftelijke vraag voor, waarin alles staat wat de Vennootschap weet. Een andere advocaat van een aandeelhouder stelt dat dit geen antwoord geeft op haar vraag. De Secretaris merkt op dat de aandeelhouders zelf, gezien de zeer litigieuze omgeving, door meer advocaten dan aandeelhouders worden omringd. Hij stelt dat de Vennootschap het volste recht heeft om haar eigen advocaten te raadplegen, en dat het niet aan de aandeelhouders is om te bepalen over welke vragen de Raad van Bestuur al dan niet met de advocaten van de Vennootschap mag overleggen. Hij herhaalt de werkwijze die aan het begin is meegedeeld. Een adviseur van een aandeelhouder stelt dat er mogelijk delicate aangelegenheden zijn die overleg met raadslieden rechtvaardigen, maar dat dit niet geldt voor puur feitelijke vragen. Hij richt de vraag aan de heer Taeymans en vraagt of de Vennootschap werd geconfronteerd met onderzoeksdaten, ja of nee. De heer Taeymans antwoordt dat de vraag onvoldoende nauwkeurig is om te beantwoorden; “geconfronteerd” kan verschillende dingen betekenen, maar hij antwoordt dat er een huiszoeking heeft plaatsgevonden waarvan de aandeelhouders reeds op de hoogte zijn gesteld. De adviseur van de aandeelhouder vraagt of dit de enige onderzoeksdaad ooit was, waarop de heer Taeymans vraagt wat hij onder “onderzoeksdaten” verstaat. De adviseur van de aandeelhouder verwijst naar de juridische achtergrond van de heer Taeymans en stelt dat hij zou moeten weten wat onderzoeksdaten zijn. De heer Taeymans stelt dat er ongetwijfeld onderzoeksdaten hebben plaatsgevonden en dat het vreemd zou zijn als een onderzoeksrechter twee jaar lang een mandaat zou hebben uitgeoefend zonder er enige te hebben uitgevoerd, dus ja, uiteraard, maar dat was niet de oorspronkelijke vraag. De advocaat van de aandeelhouder die de oorspronkelijke vraag stelde, betwist dit.

- De advocaat van een andere aandeelhouder geeft aan dat hij een vervolgvraag heeft. Hij verklaart dat ze in 2020 een kort geding hebben ingesteld in Antwerpen om voorlopige maatregelen te verkrijgen, waarbij onder meer het doel was om de data en documenten van de Vennootschap veilig te stellen. Hij legt uit dat er gerede twijfel bestond over het behoud van de documenten van de Vennootschap. Hij stelt dat de Vennootschap destijds voor de rechter had verklaard boven alle verdenking te staan en dat de documenten van de Vennootschap niet zouden worden afhandig gemaakt of vernietigd. Hij vraagt met betrekking tot de huiszoeking of er documenten zijn opgevraagd door de onderzoeksrechter of de politie, waarop moest worden geantwoord dat de documenten niet langer beschikbaar waren of waren vernietigd. Zo ja, waarom? De Voorzitter stelt dat de zaken die de advocaat van de aandeelhouder opwerpt, allemaal het voorwerp uitmaken van een onderzoek en dat deze vergadering niet het juiste forum is voor aandeelhouders om hun zaak op te bouwen. Hij verklaart dat de Vennootschap uit respect voor het lopende werk van de rechtbanken en het rechtssysteem geen uitspraken zal doen over onderwerpen die voorwerp van onderzoek zijn. De advocaat van de aandeelhouders antwoordt dat hij niet geïnteresseerd is in de inhoud, maar dat hij vraagt in hoeverre “zijn” vennootschap (waarbij hij toevoegt dat hij namens de aandeelhouders spreekt) in staat was om te reageren op verzoeken van de onderzoeksrechter en de onderzoekers. Hij voegt eraan toe dat gegevensbescherming een bedrijfsaangelegenheid is en geen strafrechtelijke aangelegenheid, maar dat het een strafrechtelijke aangelegenheid zou kunnen worden. De Secretaris zegt dat de vraag is genoteerd.

- De advocaat van een aandeelhouder verwijst naar eerdere vragen en vraagt of er, zodra er onderzoeksdaten werden gesteld, door de Raad van Bestuur bewarende maatregelen zijn getroffen, of dat de Raad van Bestuur dit niet nuttig heeft geacht, en of er op zijn minst juridisch advies is ingewonnen over te nemen maatregelen om de rechten van de Vennootschap te waarborgen of om vorderingen in te stellen. De Secretaris verwijst naar de schriftelijke antwoorden en zegt dat alle beschikbare informatie met betrekking tot het strafrechtelijk onderzoek reeds werd meegedeeld. De advocaat zegt dat het een feitelijke vraag is en herhaalt deze. Een aandeelhouder herinnert de vergadering eraan dat gegevens zijn vernietigd door een cyberaanval in Zwitserland en dat deze van nut waren in de zaak, zodat de vraag over het bewaren van de gegevens niet “uit de lucht komt vallen”. Hij voert verder een aantal beschuldigingen aan, zoals dat het probleem is dat er een situatie bestond waarin Trafigura tegelijkertijd eigenaar, klant en belangrijkste leverancier van de Vennootschap was, en dat toen de problemen begonnen, Trafigura de situatie zo heeft gecreëerd dat de Vennootschap niet gemakkelijk een procedure ertegen kon starten, en beweert dat de Raad van Bestuur zijn tijd besteedt aan het beschermen van Trafigura in plaats van de andere aandeelhouders die “het slachtoffer zijn geworden van het gedrag van Trafigura”. Hij stelt dat zijn beschuldigingen de situatie nogal surrealistisch maken, omdat de Raad van Bestuur niet in de positie verkeert om de Vennootschap te verdedigen, maar haar belangrijkste aandeelhouder verdedigt en verder niets doet.
- Een andere adviseur van een aandeelhouder wil een vervolgvraag stellen en zegt blij te zijn om te horen dat de heer Taeymans zo precies is; hij merkt op dat hij uit de schriftelijke antwoorden opmaakt dat er geen bewarende maatregelen zijn genomen en vraagt om toelichting op basis waarvan “heel precies” (welke analyses, welke kosteninschattingen, welke mogelijke baten, welke mogelijke slaagkansen) deze maatregelen niet zijn genomen, en vraagt om onmiddellijk te reageren. De Secretaris verklaart dat er een schriftelijk antwoord op deze vraag is gegeven. De adviseur van de aandeelhouder vraagt om uitleg, wat de Secretaris weigert; hij stelt dat de adviseur tijd heeft om het antwoord te lezen en vervolgvragen kan stellen als hij er heeft. De adviseur van de aandeelhouder zegt dat, aangezien langere vragen moeilijk lijken, hij een aantal kortere “ja-nee“-vragen zal stellen. Hij vraagt of er kosten zijn gemaakt als verdediging in de strafrechtelijke procedure, zoals geïmpliceerd in vraag 7.1: ja of nee? De Voorzitter herhaalt dat zijn vraag al gesteld is maar dat ze met een meer gedetailleerd antwoord zullen terugkomen. De adviseur van de aandeelhouder herhaalt dat hij zojuist heeft vernomen dat de heer Taeymans een zeer precies man is en vraagt hem te antwoorden of er in 2025 door de Vennootschap of haar bestuurders kosten zijn gemaakt ter verdediging in de strafrechtelijke procedure. De Secretaris verwijst naar het schriftelijke antwoord op vraag 7.1 en citeert een deel daarvan. De adviseur van de aandeelhouder zegt dat dit niet zijn vraag is en herhaalt deze aan de Finance Manager. De Finance Manager antwoordt door het schriftelijke antwoord te citeren. De adviseur van de aandeelhouder stelt hieruit af te leiden dat er kosten zijn gemaakt in de strafrechtelijke procedures en vraagt om meer detail te bezorgen over de gemaakte kosten en het bedrag hiervan. De Voorzitter stelt dat de vraag genoteerd is.
- Een adviseur van een aandeelhouder verklaart dat hij begrijpt dat de Vennootschap geen idee heeft waar het strafrechtelijk onderzoek over gaat, maar dat de Raad van Bestuur niettemin heeft verzocht om kwijting te verlenen aan de bestuurders. Hij leest het antwoord op vraag 1.3 voor en vraagt zich af hoe de Raad van Bestuur er zeker van kan zijn dat een besluit tot het verlenen van kwijting geldig zou zijn. De Voorzitter vraagt de adviseur van de aandeelhouder zijn vraag toe te lichten. De adviseur van de aandeelhouder zegt dat de Raad van Bestuur er heilig van overtuigd lijkt te zijn dat hun kwijting moet worden verleend, terwijl de Vennootschap net in verdenking is gesteld, wat betekent dat er ernstige aanwijzingen zijn voor misbruik van vennootschapsgoederen, valsheid in geschrifte en valsheid in de jaarrekeningen, en dat de Raad van Bestuur heeft verklaard geen enkel idee te hebben waarover het gaat, en toch is de Raad van Bestuur ervan overtuigd dat hun kwijting moet worden verleend? De Secretaris bedankt de adviseur van de aandeelhouder en verklaart dat de vraag is genoteerd.
- Een advocaat van een aandeelhouder verwijst naar de antwoorden op de schriftelijke vragen 1.7, 1.9, 1.10, 1.16 en 1.19, “die dezelfde kant op lijken te gaan maar ook tegenstrijdig zijn”; haar vraag is of de Raad van Bestuur collegiaal heeft beraadslaagd over de vraag of de Vennootschap zich burgerlijke partij zal stellen? De Secretaris verklaart dat hij geen tegenstrijdige uitspraken ziet in de antwoorden op de genoemde vragen, maar geeft aan dat de vraag is genoteerd en dat hierop zal worden teruggekomen. De advocaat van de aandeelhouder voegt een aanvullende vraag toe aan het antwoord op schriftelijke vraag 1.19, waarbij ze een deel daarvan citeert, en vraagt of zowel het bijzonder comité als de Raad van Bestuur (en welk bijzonder comité) zich bezighoudt met de vraag

of de inverdenkingstelling invloed heeft op de besluitvorming van de Vennootschap? Zij stelt dat er blijkbaar zaken zijn die zowel aan het bijzonder comité als aan de Raad van Bestuur zijn voorgelegd, en vraagt wat de specifieke verdeling van verantwoordelijkheden tussen beide is. De Secretaris verwijst naar de corporate governance-verklaring van de Vennootschap, die beschikbaar is op de website van de Vennootschap en waarin de verantwoordelijkheden van de comités wordt uiteengezet. De advocaat van de aandeelhouder vraagt of het besluit om geen bewarende maatregelen te nemen is genomen door het bijzonder comité of door de Raad van Bestuur. De Voorzitter antwoordt dat dit de Raad van Bestuur was.

- Een adviseur van een aandeelhouder vraagt de Secretaris zich voor te stellen dat de vraag zou rijzen of er in het belang van de Vennootschap vorderingen zouden moeten worden ingesteld die ook gericht zouden zijn tegen de personen die destijds het besluit hebben genomen. Hij vraagt: “Volgens de visie van de Secretaris en de Voorzitter”, hoe zouden de onafhankelijke leden van de Raad van Bestuur dan moeten handelen? Zouden zij in de positie zijn om het standpunt te formuleren dat er rechtvaardigingen kunnen worden ingesteld, ook tegen de andere leden van de Raad van Bestuur die aanwezig waren toen de besluiten werden genomen? De Secretaris antwoordt dat het een hypothetische vraag is. De adviseur voegt eraan toe dat hij begrijpt dat dit een vraag is waarover de Secretaris zijn advocaten zou willen raadplegen.
- Een adviseur van een aandeelhouder geeft aan dat hij nog een vraag zal stellen waarover de Raad van Bestuur zijn advocaten zal moeten raadplegen, en verwijst naar het antwoord op schriftelijke vraag 8.5, dat hij gedeeltelijk citeert, waarbij hij wijst op het feit dat de Raad van Bestuur bepaalde informatie niet openbaar wil maken omdat deze betrekking heeft op vertrouwelijke informatie over de processtrategie van de onderneming. Hij vraagt of dit geen schending is van de eerdergenoemde corporate governance-verklaring van de onderneming en of de procedure inzake belangenconflicten niet moet worden toegepast, aangezien deze zaken in een afzonderlijk comité worden besproken, maar nu wordt geantwoord dat de strategie in de Raad van Bestuur wordt besproken en dat beslissingen op bestuursniveau worden genomen. Hij vraagt of dit geen schending is van de gepubliceerde corporate governance-verklaring en vraagt om uitleg over hoe de kwestie van het belangenconflict is afgehandeld bij het nemen van beslissingen over deze zaken. De advocaat van een aandeelhouder voegt hieraan toe dat ook hij in de war is dat de Secretaris verwijst naar de corporate governance-verklaring op de website, terwijl nu wordt bevestigd dat de Raad van Bestuur zelfstandig heeft besloten geen bewarende maatregelen te nemen. Hij vraagt om bevestiging van zijn uitspraak en beweert dat in de corporate governance-verklaring duidelijk staat vermeld dat dit een exclusieve bevoegdheid van het bijzonder comité betreft, met uitsluiting van de Raad van Bestuur, terwijl de Secretaris toch stelt dat de Raad van Bestuur hierover heeft beslist. Hij voegt eraan toe dat er volgens de corporate governance-verklaring geen informatie met de Raad van Bestuur mag worden gedeeld; hoe heeft de Raad van Bestuur dan dit besluit genomen? De Voorzitter stelt dat men hem woorden in de mond legt. De adviseur van de aandeelhouder betwist dit en wijst erop dat het de Secretaris was die naar de corporate governance-verklaring verwees en dat de Voorzitter verklaarde dat de Raad van Bestuur had besloten. De Voorzitter stelt dat zijn vraag zal worden genoteerd en dat hierop later zal worden teruggekomen.
- Een adviseur van een aandeelhouder verwijst naar het antwoord op schriftelijke vraag 1.3, in de laatste paragraaf, en citeert deze, alvorens de Raad van Bestuur te vragen de mondelinge toelichting te geven die in het antwoord wordt genoemd. De Secretaris verwijst naar de inleiding van de vergadering waarin de gebeurtenis werd toegelicht. De Voorzitter stelt voor de inleiding nogmaals voor te lezen, hetgeen de adviseur van de aandeelhouder onderbreekt om zijn verklaring te herhalen en aan de vraag toe te voegen of hij dit ook moet bespreken. De Voorzitter stelt dat de toelichting over deze gebeurtenis ook is opgenomen in vraag 1.3. De Secretaris leest het schriftelijke antwoord voor. De adviseur van de aandeelhouder herhaalt zijn vraag. Mevr. Moriarty voegt hieraan toe dat dit de feitelijke toelichting is en dat de gebeurtenis die zou worden toegelicht het strafrechtelijk onderzoek betreft en niet de rechtvaardiging dat het niet materieel is, en dat de adviseur van de aandeelhouder het antwoord verkeerd interpreteert. De adviseur van de aandeelhouder herhaalt zijn vraag, en de Secretaris herhaalt dat de gebeurtenis het strafrechtelijk onderzoek was en dat alles over het strafrechtelijk onderzoek, waarover de Vennootschap zeer weinig weet, al is beantwoord. De adviseur van de aandeelhouder vraagt of de inverdenkingstelling voor de heer Taeymans een nieuwe gebeurtenis is. De heer Taeymans antwoordt dat dit het geval is. De adviseur van de aandeelhouder vraagt of deze gebeurtenis gevolgen heeft voor de jaarrekening van 2025. De heer Taeymans antwoordt ontkennend. De adviseur van de aandeelhouder vraagt om uitleg waarom dit niet het geval

is, en voegt eraan toe dat er een analyse moet komen “aangezien de heer Taeymans zeer precies is in alles wat hij vraagt en zegt”, en vraagt om “precies” uit te leggen waarom dit geen gevolgen heeft voor de jaarrekening. De Secretaris verklaart dat zijn vraag zal worden genoteerd en dat ze erop zullen terugkomen. Er wordt geroepen vanuit de zaal. De vraag wordt herhaald door een adviseur van een aandeelhouder, die vraagt waarover overleg moet plaatsvinden, en verwijst naar de toepasselijke corporate governance code als beursgenoteerde onderneming en dat de Raad van Bestuur geacht wordt een dialoog aan te gaan met zijn aandeelhouders. De Secretaris verklaart dat het verzoek om een aanvullende mondelinge toelichting is genoteerd en dat die ook zal worden gegeven na de onderbreking. De adviseur van de aandeelhouder beweert dat dit een primeur is in de geschiedenis van het Belgische corporate governance.

- Een aandeelhouder begint een monoloog over zijn grieven tegen de Raad van Bestuur, de referentieaandeelhouder en zijn vorderingen tegen de Vennootschap. Hij vraagt de heer Taeymans en de Finance Manager wat het de Vennootschap zou kosten om een procedure aan te spannen ter vrijwarende titel ter ondersteuning van de procedure die door minderheidsaandeelhouders, waaronder hijzelf, in Turnhout is aangespannen. Hij vraagt om dit ook uit te drukken als een percentage van de totale kosten die de Vennootschap het afgelopen jaar heeft gemaakt. Hij geeft aan dat hij onmiddellijk antwoord wil en dat hij daarom genoeg neemt met een schatting, zodat er geen schorsing nodig is. Hij voegt eraan toe dat hij nu een mondeling open debat wil voeren en dat de heer Taeymans wakker moet worden. De heer Taeymans stelt dat vragen die aan de Raad van Bestuur worden gesteld, namens de gehele Raad van Bestuur moeten worden beantwoord en dat het daarom normaal is dat de Raad van Bestuur eerst beraadslaagt alvorens te antwoorden. De aandeelhouder stelt nog een vraag aan de heer Taeymans en verwijst naar een uitspraak van de heer Tirez eerder tijdens de vergadering, waarin deze aangaf dat hij het niet gepast vindt om als onafhankelijk bestuurder met de pers te spreken; hij voegt hieraan toe dat de heer Taeymans vorig jaar “in volle pruimentijd” een groot interview heeft gegeven in De Tijd als onafhankelijk bestuurder van de Vennootschap en vraagt de heer Taeymans te bevestigen of dit klopt, of dat hij hierover ook met de Raad van Bestuur moet beraadslagen. De heer Taeymans bevestigt dat het interview heeft plaatsgevonden. De aandeelhouder vraagt of het waar is dat de heer Taeymans in dit interview heeft gesuggereerd dat de minderheidsaandeelhouders profiteurs zijn die uit zijn op winst en dat hij als onafhankelijk bestuurder handelt in het belang van de Vennootschap. De heer Taeymans stelt dat de vraag geen verband houdt met de agenda van deze vergadering en dat hij daarom niet zal antwoorden en ook niet hoeft te antwoorden. De aandeelhouder stelt dat dit een standaardantwoord is dat ook terug te vinden is in “World for Sale”. Vervolgens vraagt hij of het juist is dat in hetzelfde interview het verwijt wordt gemaakt dat het de handelingen van de aandeelhouder zijn die de middelen van de Vennootschap uitputten. De heer Taeymans verklaart dat het hem vrij staat het interview te lezen, maar dat hij niet zal herhalen wat er is gezegd of geschreven, en herhaalt dat dit geen verband houdt met een agendapunt en dat hij geen antwoord zal geven op vragen die betrekking hebben op dit interview. De aandeelhouder roept beschuldigend: “Dit is een publiek interview, ‘Meneer de onafhankelijke bestuurder van een beursgenoteerd bedrijf’, dit is een interview in een publieke krant dat is gegeven in de periode waarop deze algemene vergadering betrekking heeft, en u hebt het gegeven” en voegt hier nog aan toe dat de heer Taeymans er niet zo gemakkelijk vanaf gaat komen. De aandeelhouder richt vervolgens zijn oorspronkelijke vraag aan de Voorzitter, die hem onderbreekt om te zeggen dat het antwoord op schriftelijke vraag 1.10 is wat hij tegen de aandeelhouder zou zeggen. De aandeelhouder stelt dat dit niet de vraag is die hij stelt en zegt dat hij tijdens het voorzitterschap van de Voorzitter bij verschillende gelegenheden in de pers de insinuatie heeft moeten lezen dat diens handelingen de middelen van de Vennootschap uitputten, en vraagt of dit juist is. De Voorzitter verklaart dat hij zich niet kan herinneren ooit in zijn leven een persinterview te hebben gegeven. De aandeelhouder herhaalt zijn vraag en verwijst naar persberichten van de Vennootschap en interviews in de pers. De Voorzitter antwoordt dat de kosten voor de verdediging van de Vennootschap in de diverse rechtszaken die door de aandeelhouder zijn aangespannen, gedeeltelijk verantwoordelijk zijn voor die kosten. De aandeelhouder verwijst vervolgens naar uitspraken in de pers waarin de Vennootschap of haar vertegenwoordigers “op een zeer denigrerende manier” beweren dat er niets meer over is en dat de minderheidsaandeelhouders geen daadwerkelijke vordering tegen de Vennootschap hebben, en dat bij verschillende gelegenheden in een andere context “wij”, en overgenomen door een journalist, in de positie van “losers” worden geplaatst; klopt dat? De Voorzitter antwoordt dat hij dit nooit heeft gezegd en dat hij de journalist waarnaar de aandeelhouder verwijst slechts één of twee keer in zijn leven heeft gesproken. De aandeelhouder stelt dat het niet gaat om wat de Voorzitter persoonlijk heeft gezegd, maar dat hij een verantwoordelijkheid heeft en dat hij alle individuele bestuurders hierover zou moeten aanspreken;

hij vraagt hoe het mogelijk is dat zij de middelen van de Vennootschap uitputten, terwijl in het voorgaande boekjaar herhaaldelijk werd verklaard dat er geen actieve vorderingen van de minderheidsaandeelhouders zijn, en de aandeelhouder vraagt zich af of de Vennootschap misleidende verklaringen aflegt en in feite verwijst naar het FSMA-onderzoek en het strafrechtelijk onderzoek, dat deze de middelen van de Vennootschap hebben uitgeput en niet de minderheidsaandeelhouders zelf; is dat een mogelijkheid? De Voorzitter antwoordt dat de vraag zal worden genoteerd en dat ze erop terug zullen komen. De aandeelhouder vult de vraag aan met de vraag of het, als dat zo is, niet erg misleidend is en of hij opnieuw “de slachtoffers van zijn gedrag” de schuld zal geven van de kosten en de uitputting van de middelen, waarvoor hij vandaag een overwinning probeerde te claimen met de discontinuïteit van de Vennootschap? De Voorzitter vraagt om dit in de notulen op te nemen en benadrukt dat hij geen enkele beschuldiging heeft geuit.

- Een adviseur van de aandeelhouders verwijst naar de uitspraak van de heer Taeymans dat de Raad van Bestuur collegiaal is en als één geheel optreedt, en dat verklaringen namens de gehele Raad van Bestuur worden afgelegd. Hij merkt op dat de heer Taeymans uitspraken heeft gedaan in de pers; en vraagt of het dan juist is om aan te nemen dat de gehele Raad van Bestuur achter deze uitspraken staat, die zijn gedaan sinds de laatste aandeelhoudersvergadering? Vervolgens richt hij een vraag aan de heer Taeymans en stelt: “inderdaad mooi geciteerd, rechtsleer en rechtspraak: één college, het is de raad van bestuur die antwoorden geeft”, maar is er, voor zover u weet, een uitzondering op deze regel voor vragen die aan onafhankelijke bestuurders worden gesteld over hun onafhankelijke handelingen in de afgelopen 12 maanden? Kunnen onafhankelijke bestuurders persoonlijk worden aangesproken op een jaarvergadering over hun persoonlijke houding in de afgelopen 12 maanden, ja of nee? De heer Taeymans antwoordt dat hij de vraag niet zal beantwoorden, aangezien deze geen relevantie heeft voor de agenda van de algemene vergadering. De adviseur van de aandeelhouders stelt dat kwijting dan wel kan worden vergeten en dat het vriendelijk van hem is om dit van de agenda te schrappen, en vraagt of hij zich wel eens zorgen maakt over zijn zetel in deze Raad van Bestuur, nu de Vennootschap in verdenking is gesteld en hij de enige Belg aan tafel is. De heer Taeymans antwoordt dat dit nogmaals een persoonlijke vraag is waarop hij niet hoeft te antwoorden en dat de Raad van Bestuur daar zit om vragen te beantwoorden die aan de Raad van Bestuur worden gesteld. De adviseur van de aandeelhouders bedankt hem voor zijn antwoord en vraagt om dit goed te noteren. Vervolgens vraagt hij of de heer Taeymans in de afgelopen 12 maanden daden of acties heeft ondernomen waaruit zijn onafhankelijkheid duidelijk blijkt en hoe hij dit kan aantonen? Hij stelt dat de heer Tirez in zijn toelichting duidelijk heeft aangegeven wat een onafhankelijk bestuurder in deze hoedanigheid kan doen, en noemt enkele voorbeelden, en dat deze vraag alleen relevant is voor de heer Taeymans als onafhankelijk bestuurder en niet voor zijn collega's. De heer Taeymans antwoordt opnieuw dat hij als bestuurder niet hoeft in te gaan op details over wat hij in die hoedanigheid heeft gedaan. De adviseur van de aandeelhouder merkt op dat de heer Taeymans de mening is toegedaan dat de heer Tirez deze verklaring volgend jaar zou kunnen gebruiken om het niet beantwoorden van vragen over hoe goed hij zijn rol heeft vervuld te rechtvaardigen, en dat de heer Tirez blijkbaar een afwijkende mening heeft, waarna hij vraagt of de heer Taeymans met zijn advocaat moet overleggen. De heer Taeymans geeft geen antwoord.
- Een aandeelhouder merkt op dat Nyrstar volgens berichten in de pers zijn activiteiten in Tennessee voor USD 7,4 miljard aan Korea Zinc heeft verkocht. De Secretaris reageert kort dat men niet alles in de pers moet geloven en dat dit niet klopt.
- Een aandeelhouder verwijst naar schriftelijke vraag 3.1 over de LRLF en begint een lange monoloog die hij afsluit met het verzoek om te stoppen met het publiekelijk beschuldigen van de minderheidsaandeelhouders. De Voorzitter vraagt hem om zijn vraag te verduidelijken aangezien het enkel een statement was. De aandeelhouder zegt hem dat hij het aan zijn advocaten moet vragen. Ze gaan heen en weer. De aandeelhouder vraagt vervolgens om een “split up” of een watervalgrafiek die weergeeft welk deel van de kosten van de Vennootschap betrekking heeft op de FSMA-procedure, het strafrechtelijk onderzoek en de verdediging tegen de minderheidsaandeelhouders, en om zijn bewering te bevestigen dat, wat de kosten ook mogen zijn, Trafigura deze kosten draagt en niet de andere aandeelhouders. De advocaat van een aandeelhouder voegt hieraan toe dat hij het zou omdraaien en zou vragen of, mochten de minderheidsaandeelhouders de procedure stopzetten, dit alleen Trafigura ten goede zou komen en niet de andere aandeelhouders, aangezien Trafigura dan meer van haar lening terug zou krijgen. Er volgt vervolgens een onverstaanbare discussie buiten het bereik van de microfoon.

- Een advocaat van een aandeelhouder voegt de vraag toe of de Raad van Bestuur zich zal houden aan zijn verklaring inzake de terugbetaling van de LRLF in antwoord op vraag 3.1, die ze aanhaalt, en verwijst naar de LRLF en de “Event of Default” clause, en in het bijzonder naar het feit dat de ontbinding van de Vennootschap zou leiden tot een “Event of Default” volgens de LRLF en dat dit ertoe zou leiden dat de Vennootschap de lening en eventuele openstaande bedragen aan Trafigura zou moeten terugbetalen? Een advocaat van een aandeelhouder stelt een vraag aan de Commissaris, namelijk of hij onderzoek heeft gedaan naar, of rekening heeft gehouden met, de gevolgen van een mogelijke “Event of Default” onder de LRLF en in het bijzonder wat zijn mening is in het licht van hetgeen zojuist is gezegd, namelijk dat mogelijk niet aan de voorwaarden van de LRLF wordt voldaan en wat dat zou betekenen. De advocaat van de aandeelhouder vraagt verder of het bestaan van de LRLF is gemeld aan de externe advocaten die het advies hebben opgesteld op verzoek van de FSMA, aangezien zij in het advies opmerkte dat de LRLF niet wordt vermeld in de lijst van door de Vennootschap gedeelde documenten, en zij verwijst naar het verzoek van de FSMA. Een andere adviseur van aandeelhouders sluit zich aan bij deze vragen, met name wat betreft het antwoord op schriftelijke vraag 3.1, en stelt dat wanneer hij de jaarrekening van de Vennootschap zorgvuldig leest, hij constateert dat de activa van de Vennootschap lager zijn dan de schulden van de Vennootschap, wat zou leiden tot een deficitaire ontbinding indien er een ontbinding zou plaatsvinden; hij vermeldt dat de Vennootschap zegt dat dit niet juist is, aangezien de LRLF slechts onder beperkte omstandigheden hoeft te worden terugbetaald, maar in het jaarverslag wordt vermeld dat met de uitoefening van de putoptie de “exit date” is gepasseerd en er derhalve reeds sprake is van een “Event of Default” onder de LRLF, waardoor Trafigura reeds de mogelijkheid heeft om het volledige bedrag te vorderen, en dus is de verklaring van de vennootschap naar zijn mening onjuist. Hij vraagt of zijn vraag duidelijk is en herhaalt zijn toelichting om zijn vraag aan de Raad van Bestuur en de Commissaris te stellen.
- Een adviseur van een aandeelhouder verwijst naar het juridisch advies dat door de Vennootschap op verzoek van de FSMA werd ingewonnen en gepubliceerd, en vraagt wie van de Raad van Bestuur betrokken was bij het samenstellen van het dossier en bij de gesprekken met deze advocaten om ervoor te zorgen dat het juridisch advies tijdig werd geleverd? De adviseur van de aandeelhouder voegt de vraag toe of de vaste raadslieden van de Vennootschap bij het advies betrokken waren en of het advies, voordat het openbaar werd gemaakt, door andere instanties dan de Raad van Bestuur is beoordeeld, zoals Trafigura, de FSMA of anderen?
- Een adviseur van een aandeelhouder heeft nog een vraag met betrekking tot de LRLF en het nettoactief van de Vennootschap, dat in de jaarrekening vandaag wordt vermeld als negatief EUR 11,4 miljoen, en vraagt de Voorzitter of dit klopt. De Voorzitter bevestigt dit cijfer. De adviseur van de aandeelhouder vraagt wat het openstaande bedrag is in het kader van de LRLF en vraagt om “A en B bij elkaar op te tellen”. De Finance Manager antwoordt dat dit ongeveer EUR 10 miljoen is. De adviseur van de aandeelhouder vraagt wat 10 min 11 is. De Voorzitter merkt op dat iedereen wel kan rekenen. De adviseur van de aandeelhouder vraagt hoeveel het is: boven nul of onder nul? De Voorzitter antwoordt dat het min 1,4 is. De adviseur van de aandeelhouder stelt dat dit betekent dat het nettoactief van de Vennootschap vandaag, zelfs rekening houdend met de waiver door Trafigura, negatief is. Hij vraagt vervolgens of de onderneming geen alarmbelprocedure zou moeten toepassen, aangezien het nettoactief onder nul ligt. Hij verwijst verder naar een eerdere opmerking van hem dat hij weliswaar aan de vergadering deelneemt, maar dat het onwettig zou zijn om hun aanwezigheid niet als rechtvaardiging te beschouwen, en beweert dat de vergadering niet wettig is bijeengeroepen. Hij herhaalt verder zijn eerdere vraag over de toepassing van de alarmbelprocedure.
- De advocaat van een aandeelhouder stelt dat het vermoeden van onschuld volledig van toepassing is, maar vindt het niettemin belangrijk om te benadrukken waarop de in verdenkingstelling is gebaseerd. Hij verklaart dat het gaat om “een zeer omvangrijk dossier” dat door de FSMA is doorgestuurd naar het parket, dat het op zijn beurt heeft doorgestuurd naar de onderzoeksrechter, en dat in de schriftelijke vragen meerdere malen is geantwoord dat de Vennootschap niet op de hoogte is van enige informatie die aanleiding zou geven tot het overwegen van maatregelen of reacties, en dat hij begrijpt dat het niet zo is dat je, alleen omdat een vermeend slachtoffer een klacht indient, allerlei zaken in overweging moet nemen, maar dat het hier anders ligt, aangezien de FSMA – waarmee de Vennootschap al jaren te maken heeft – vaststelde dat een deel van hun onderzoek buiten het bevoegdheid van de FSMA viel (waarvan hij zegt dat het “in wezen over markten gaat”) en dat zij het daarom naar het openbaar ministerie hebben doorgestuurd, en dat is de reden waarom de Vennootschap weet waar het om gaat, aangezien dit ongetwijfeld met de FSMA is besproken, en

hij vraagt of het niet normaal zou zijn dat de Raad van Bestuur een intern onderzoek instelt en een onafhankelijk juridisch advies inwint over precies deze inverdenkingstellingen, en dat er enige zelfreflectie plaatsvindt, omdat het niet zomaar een willekeurig slachtoffer is dat dit beweert, maar wel twee zeer belangrijke instanties in het land, namelijk de FSMA en het openbaar ministerie. Hij vervolgt zijn verklaring door te zeggen dat hij het zeer verontrustend vindt dat het antwoord op alle schriftelijke vragen nog steeds luidt: “nee, niemand heeft ons iets verteld”. Hij vraagt of de Raad van Bestuur zich vandaag zou willen verbinden tot het inwinnen van een onafhankelijk juridisch advies over de risico’s, en in ieder geval de financiële risico’s waaraan de Vennootschap blootstaat, of over de financiële *windfall* die de Vennootschap zou kunnen verwachten als sommige van de vroegere overeenkomsten met Trafigura ter discussie zouden worden gesteld? De Voorzitter antwoordt dat er in de schriftelijke vragen-en-antwoorden al veel is beantwoord, maar dat ze hierop zullen terugkomen.

- Een aandeelhouder vraagt of de Voorzitter nader kan ingaan op wat er is gebeurd tijdens de talloze besprekingen die plaatsvonden voor de Sanctiecommissie, en dat hij zich een zeer duidelijk rapport van de auditeur herinnert en dat, toen hij het oordeel van de Sanctiecommissie las waarnaar de Voorzitter in zijn schriftelijke verklaringen verwees, een aantal van de beschuldigingen in het rapport waren afgezwakt en de gehele Raad van Bestuur werd vrijgesproken omdat het door de FSMA zelf uitgevoerde onderzoek “niet grondig was uitgevoerd”, en het dus lijkt alsof de Raad van Bestuur aan erger is ontsnapt. Hij vraagt de Raad van Bestuur om uitleg over het debat en wat het standpunt van de Vennootschap was: heeft het zich geschaard achter de bevindingen van de auditeur, of heeft de Vennootschap de uitkomst of zelfs de onschuld verdedigd? Hij vraagt of de Vennootschap handelde in het belang van de Vennootschap, de Raad van Bestuur, de referentieaandeelhouder en de minderheidsaandeelhouders, en wat er precies is gebeurd. Verder vraagt hij om de gedetailleerde kosten van die verdediging te specificeren en geeft hij aan de indruk te hebben dat het geen echt tegensprekelijk debat was, ondanks zijn poging om deel te nemen maar hij werd niet toegelaten. Hij vervolgt dat het hierdoor enkel de Raad van Bestuur en zijn raadslieden samen met de Sanctiecommissie was, en dat hij “als democraat” van de Voorzitter wil weten wat er is gebeurd.

Omstreeks 16u30 wordt de vergadering geschorst om de Raad van Bestuur toe te laten te beraadslagen over de vragen die bijkomend door de aandeelhouders en hun raadslieden werden gesteld en hierover een antwoord te formuleren.

Omstreeks 18u20 wordt de algemene vergadering hervat met een voorlezing van de mondelinge vragen die tijdens het eerste en tweede deel van de vergadering werden gesteld, en van de antwoorden daarop (*zie Bijlage 4*).

Tijdens de voorlezing van deze mondelinge vragen en antwoorden, zijn er diverse tussenkomsten vanwege aandeelhouders. Ter aanvulling op de mondelinge vragen die worden genoteerd en opgenomen in Bijlage 4 bij deze notulen, worden de volgende tussenkomsten genoteerd:

- Een aandeelhouder komt tussen met zijn visie op de gebeurtenissen tijdens de buitengewone algemene vergadering van 9 december 2019. Hij stelt dat de aandeelhouders tijdens die vergadering voor een onmogelijke keuze stonden: ofwel de herstructurering goedkeuren, met als gevolg de voortzetting van de Vennootschap, ofwel tegen de herstructurering stemmen, met als gevolg de ontbinding van de Vennootschap. Hij verwijst naar een andere aandeelhouder aanwezig bij die vergadering, die op die vergadering verklaarde dat hij de herstructurering niet zou goedkeuren en dat hij tegen de herstructurering zou stemmen, en zijn stemintentie werd opgenomen in de notulen van die vergadering en ondertekend door hemzelf, de aandeelhouder die nu aan het woord is, en alle andere aanwezige aandeelhouders. Volgens de aandeelhouder was de stemming over de ontbinding van de Vennootschap misleidend en een valstrik, waarbij de aandeelhouders geen andere keuze hadden dan zichzelf tegen de herstructurering te verzetten. De aandeelhouder vervolgt dat hetzelfde vandaag aan het gebeuren is en dat de Voorzitter zei dat de aandeelhouders hadden gevraagd om de schrapping van het agendapunt (over de voortzetting) van de agenda. De aandeelhouder benadrukt dat zij dit niet gevraagd hebben. In plaats daarvan vroegen de aandeelhouders om de algemene vergadering te annuleren en uit te stellen, zodat zij hadden kunnen nadenken over het onafhankelijke advies en zodat zij hun eigen advies kunnen vragen. Hij sluit af met het uiten van zijn teleurstelling.

- Een aandeelhouder komt tussen om bezwaar te maken tegen het antwoord op de mondelinge vraag over de kosten in verband met een mogelijke vordering voor beschermende maatregelen. Hij denkt niet dat het gegeven antwoord de vraag beantwoordt, vat de vraag nogmaals samen en vraagt om een antwoord erop. De Voorzitter antwoordt dat zij de kosten niet kunnen geven omdat zijn vraag hypothetisch is. De aandeelhouder herhaalt zijn vraag. De Voorzitter herhaalt zijn antwoord maar wordt onderbroken door de aandeelhouder, die benadrukt dat zij de aandeelhouders zijn, en hij herhaalt zijn vraag. De Voorzitter zegt dat de vraag genoteerd werd en dat de Raad van Bestuur erop zal terugkomen, maar hij wordt opnieuw onderbroken door de aandeelhouder, die stelt dat de Voorzitter hen zich totaal belachelijk doet voelen en hem een antwoord verschuldigd is. Hij vervolgt met de bewering dat de Voorzitter in verdenking gesteld is voor strafbare feiten, maar corrigeert zichzelf dat het de Vennootschap is en niet de Raad van Bestuur, maar dat de Voorzitter de volgende stap kan zijn. De aandeelhouder voegt eraan toe dat hij het recht heeft te weten welke overwegingen de Raad van Bestuur heeft gemaakt en dat zij het recht hebben daarin hun zeg te hebben. Hij herhaalt nogmaals dat de Raad van Bestuur hem belachelijk doet voelen en beweert dat dit een schending is van alle beginselen van deugdelijk bestuur. De Voorzitter herhaalt dat zijn vraag, die hij een paar keer heeft herhaald, genoteerd werd en dat de Raad van Bestuur erop terug zal komen; dit antwoord herhaalde hij dan nog een keer na een uitbarsting van de aandeelhouder, die zei dat de Voorzitter al “twintig keer” had gezegd dat hij de vraag zou noteren, en dat hij niet terugkwam met een antwoord. Onmiddellijk hierna komt de advocaat van een aandeelhouder tussen om te vermelden dat de vraag ook bedoeld was om te weten of de kredietovereenkomst de Vennootschap in principe zou toelaten om een beschermende maatregel te vorderen met betrekking tot Trafigura. De advocaat van de aandeelhouder vraagt of de Voorzitter en zijn juridische adviseurs hebben overwogen dat zij dergelijke beschermende maatregelen niet kunnen vorderen. De Secretaris suggereert om door te gaan met het voorlezen van de mondelinge vragen en antwoorden, aangezien wat de advocaat van de aandeelhouder vraagt, wellicht beantwoord wordt. Voordat de Secretaris het voorlezen van de mondelinge vragen en antwoorden kan hervatten, onderbreekt een aandeelhouder hem opnieuw om de Voorzitter te vragen in detail te specificeren welke nadelige risico's de Voorzitter ziet voor de Vennootschap als hij vandaag een vordering voor beschermende maatregelen zou indienen die zijn eigen vordering zouden ondersteunen, die, indien toegewezen en bevestigd door het strafrechtelijk onderzoek, tot 2 miljard euro zou kunnen opbrengen voor de Vennootschap. De Secretaris noteerde deze interventie en ging verder.
- Een adviseur van een aandeelhouder komt tussen om te vragen of de schriftelijke nota's die de Voorzitter afleest om de mondelinge vragen te beantwoorden, gekopieerd en verspreid kunnen worden. De Voorzitter herinnert de adviseur van de aandeelhouder eraan dat dit de mondelinge vragen zijn, en dat hij mondelinge antwoorden geeft. De adviseur van de aandeelhouder wendt zich vervolgens tot de kandidaat-gerechtsdeurwaarder met de vraag of deze aantekeningen maakt. Vervolgens komt een advocaat van de aandeelhouder tussen met een vraag over de kandidaat-gerechtsdeurwaarder, waarbij hij een verklaring zoekt van hun precieze rol. Is het om notulen op te stellen waarin zaken samengevat zouden worden, en wat zou de juridische status van dit document zijn? De advocaat van de aandeelhouder voegt hieraan toe dat hij de voorkeur geeft aan een degelijke opname boven een opname waarbij menselijke hersenen de zaken samenvatten. De heer Taeymans antwoordt om te verduidelijken dat, net als in voorgaande jaren, mondelinge vragen en antwoorden in een afzonderlijk document genotuleerd zullen worden (zie bijlage 4) dat samen met de notulen van de vergadering op de website van de Vennootschap ter beschikking zal worden gesteld. De advocaat van de aandeelhouder blijft vragen over de gerechtsdeurwaarders, waarop de Secretaris antwoordt dat de Vennootschap heeft beoordeeld dat het uit voorzichtigheid een gerechtsdeurwaarder in de vergaderzaal heeft, gezien de litigieuze context waarin de Vennootschap zich bevindt. De advocaat van de aandeelhouder vraagt naar hun precieze taakomschrijving; de Voorzitter antwoordt dat hij zich niet kan herinneren er een te publiceren. De advocaat van de aandeelhouder stelt dat het niet gebruikelijk is dat gerechtsdeurwaarders aanwezig zijn en dat hij begrijpt dat het geen granulaire opname is, maar een selectie of samenvatting van wat de gerechtsdeurwaarders horen. Hij richt deze vraag ook aan de kandidaat-gerechtsdeurwaarder met de vraag of het juist is dat deze een samenvatting maakt. Er volgt een onhoorbare discussie, grotendeels buiten het bereik van de microfoon. Een advocaat van een aandeelhouder vraagt vervolgens de kandidaat-gerechtsdeurwaarder om te acteren dat de Voorzitter van de Raad van Bestuur weigert om inderdaad de mondelinge vragen en antwoorden, waarvan hij een schriftelijk verslag heeft, aan de algemene vergadering te geven. Een adviseur van een aandeelhouder komt tussen om de heer Taeymans te vragen wie de inhoud van de notulen bepaalt en of hij overlegt met de kandidaat-gerechtsdeurwaarder dat het tenminste rijmt met wat deze noteert. De heer Taeymans antwoordt dat

noch hij, noch de Raad van Bestuur overleg pleegt met de kandidaat-gerechtsdeurwaarder. De adviseur van de aandeelhouder vraagt vervolgens of de heer Taeymans zal bepalen wat er in de notulen staat? De heer Taeymans verklaart dat de notulen op dezelfde manier worden opgesteld als elk jaar. De adviseur van de aandeelhouder vraagt door wie. De Secretaris antwoordt vervolgens dat de notulen worden opgesteld door de externe advocaat van de Vennootschap op basis van de opnames. De adviseur van de aandeelhouder roept uit dat de advocaat van de Vennootschap nu ook secretaris van de Vennootschap aan het worden is, hetgeen de Secretaris ontkent, waarna zij hierover heen en weer gaan. De Notaris komt tussen om te verklaren dat de notulen voor hem liggen en dat hij nota neemt, maar dat de vragen en antwoorden, alsook de verschillende interventies en onderbrekingen, zoals tot nu toe altijd het geval is geweest, in een afzonderlijk document worden opgenomen. Zoals de vorige jaren zal dat niet aan zijn akte worden gehecht, maar zal hij er in zijn akte naar verwijzen, wat voldoende is om de aandeelhouders mee te delen wat er allemaal gezegd is. De adviseur van de aandeelhouder volgt vervolgens op met twee vragen: (i) waarom kunnen deze teksten nu niet ter beschikking worden gesteld en of de Notaris van plan is er nog iets aan te veranderen; (ii) wat precies de rol van de externe advocaten is in het verder verloop van het proces. De Notaris antwoordt dat de antwoorden op de tijdens de vergadering gestelde vragen op dit moment mondeling worden gedeeld en dat ze schriftelijk ter beschikking zullen worden gesteld, waarop de adviseur van de aandeelhouder onderbreekt om toe te voegen dat dit na redactie door externe advocaten zal zijn. De adviseur van de aandeelhouder vraagt aan de kandidaat-gerechtsdeurwaarder om dit als incident te notuleren. De Notaris ontkent en zegt dat het de weergave is van wat er nu wordt gezegd en wat er nu wordt voorgelezen, vooraleer de adviseur van de aandeelhouder hem opnieuw onderbreekt en beweert dat dit een zoveelste illustratie is van hoe er doelbewust wordt gespeeld met deugdelijk of ondeugdelijk bestuur.

- Een aandeelhouder vraagt de Voorzitter om te bevestigen dat de vergadering wordt opgenomen en dat de opname door de externe advocaten wordt gebruikt om de notulen op te stellen. De Voorzitter bevestigt dit. De aandeelhouder vraagt vervolgens of het een mogelijkheid is dat zij de volledige transcripts van de opname krijgen. De Secretaris antwoordt dat de vraag werd genoteerd en zij hierop zullen terugkomen. De aandeelhouder stelt dat het een eenvoudige vraag is. Na hierover heen en weer te gaan, voegt de advocaat van een aandeelhouder toe dat de Vennootschap de aanwezigen had moeten zeggen dat zij worden opgenomen, en beweert dat wat de Vennootschap aan het doen is, niet wettelijk is. De Secretaris zegt dat zij de aanwezigen aan het begin van de vergadering hebben geïnformeerd. Een adviseur van een aandeelhouder bevestigt dit maar begint vervolgens te verwijzen naar zijn eerdere interventie en vraagt of dit deel is van de dialoog met aandeelhouders en het vertrouwen dat hij bij aandeelhouders moet wekken. De Secretaris herhaalt dat dit een zeer litigieuze kwestie is en dat de Vennootschap, net als de aandeelhouders, advocaten heeft. De adviseur van de aandeelhouder gaat verder met een verklaring over asymmetrie en wapengelijkheid en zegt dat er de Raad van Bestuur het onderwerp is van een strafrechtelijk onderzoek. De Secretaris corrigeert de adviseur van de aandeelhouder en herinnert hem eraan dat er geen strafrechtelijk onderzoek loopt tegen de Raad van Bestuur. De adviseur van de aandeelhouder antwoordt dat hij zei dat er een onderzoek loopt tegen de Vennootschap en praat verder over het proces van het opstellen van de notulen, en gaat hierover heen en weer met de Secretaris.
- Een aandeelhouder richt zich tot de Voorzitter en zegt dat de Voorzitter een tijdje terug verklaarde dat hij zich niets meer herinnert, maar dat dit niet uitmaakt omdat de externe advocaat de notulen opstelt van wat er wordt gezegd. De aandeelhouder begint vervolgens een verklaring over de notulen van eerdere algemene vergaderingen. Wanneer de Secretaris na deze verklaring door wenst te gaan met het voorlezen van mondelinge vragen en antwoorden, wordt hij opnieuw onmiddellijk onderbroken door een adviseur van een aandeelhouder die bevestiging zoekt van de Secretaris of hij de vennootschapssecretaris is. De Secretaris antwoordt dat de verklaring bij de opening van de vergadering duidelijk was. De adviseur van de aandeelhouder begint opnieuw te praten over de notulen en de rol van de Secretaris.
- De advocaat van een aandeelhouder onderbreekt het voorlezen om te vragen naar de rationale van Trafigura om de LRLF aan te gaan. De Secretaris verduidelijkt dat de 20 miljoen euro waarnaar de advocaat verwijst niet de LRLF is, maar de opbrengsten van de putoptie, en dat de waarde daarvan het eigen vermogen van 2% was. De advocaat van de aandeelhouder gaat akkoord en herhaalt zijn vraag over de rationale van de LRLF. De Secretaris antwoordt dat dit deel uitmaakte van de herstructureringsonderhandelingen, omdat de Vennootschap fondsen nodig zou hebben om haar operationele kosten te dekken. De advocaat van de aandeelhouder vraagt voor hoe lang aangezien

de Vennootschap geen activa had. De Secretaris werpt op dat er een actief in de Vennootschap was, namelijk het belang van 2%. De advocaat van de aandeelhouder geeft toe maar zegt dat het belang van 2% de tegenhanger van de lening was; het was een vorm van zekerheid voor de lening. Hij vervolgt met te stellen dat het belangrijkste bezwaar dat veel aandeelhouders tegen deze herstructurering hebben, is dat het in essentie de liquidatie van de Vennootschap was, en hij begint zijn standpunt over de zaak uiteen te zetten, waarna hij zijn vraag over de rationale van de lening herhaalt. De Secretaris antwoordt dat hij de vraag al heeft beantwoord. De advocaat van de aandeelhouder antwoordt dat zijn verstand wellicht te beperkt is om het te begrijpen, aangezien hij het niet kan begrijpen. Voor hem is de hele regeling in strijd met de openbare orde, omdat het een manier is om het hele bedrijf, Trafigura, af te schermen van vorderingen die zijn ingediend door minderheidsaandeelhouders van de Vennootschap. De Secretaris herhaalt dat de vraag van de advocaat van de aandeelhouder is beantwoord aangezien de advocaat van de aandeelhouder vroeg wat het doel van de LRLF was, en dat de Raad van Bestuur hem het doel van de LRLF heeft gegeven. De advocaat van de aandeelhouder vraagt wat dat doel was, en de Secretaris herinnert hem eraan dat het was om de operationele kosten van de Vennootschap te dekken. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat hij het begrijpt, en vraagt vervolgens hoeveel kosten er betrokken waren wanneer de hele vennootschap in NewCo was ondergebracht? De Secretaris zegt dat de Vennootschap alle kosten heeft van een beursgenoteerde onderneming. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat de Vennootschap voor dezelfde prijs geliquideerd had kunnen worden en dat een andere onderneming in dezelfde situatie vorige maand net van Euronext is gehaald. De Voorzitter komt tussen om te zeggen dat dit ook met de Vennootschap had kunnen gebeuren maar dat de Raad van Bestuur de 2% heeft onderhandeld. De Raad van Bestuur had de Vennootschap gemakkelijk failliet kunnen laten gaan, maar in plaats daarvan heeft het voor die 2% gevochten. De advocaat van de aandeelhouder antwoordt dat, als de Vennootschap failliet was gegaan, Trafigura eerste in de rij was geweest voor de vorderingen, wat hier niet het geval is.

- Een advocaat van een aandeelhouder komt tussen om, met betrekking tot de LRLF, te vragen of de Raad van Bestuur zegt dat Trafigura nooit meer terugbetaling van de Vennootschap kan eisen onder de LRLF en dat er geen risico meer bestaat dat Trafigura dat ooit nog terugeist. Zij begrijpt dat het geen verschil maakt of er al dan niet een “Event of Default” bijkomt. De Secretaris stelt voor om verder te gaan naar de relevante vraag, die eerder was gesteld en die zal worden beantwoord. De advocaat van de aandeelhouder houdt vol dat dit verder bouwt op wat de Secretaris net heeft gezegd. Zij claimt verder dat de LRLF eigenlijk geen lening is, omdat de Vennootschap dat nooit zal moeten terugbetalen, “Event of Default” of niet; Trafigura heeft ook nooit om terugbetaling verzocht en als zij dat nu zouden doen, dan zou de Vennootschap vinden dat zij eigenlijk geen terugbetaling mogen vragen. De advocaat van de aandeelhouder vraagt vervolgens aan de Commissaris waarom de lening dan nog in de boeken staat. Ze vervolgt dat niemand deze hele structuur kan begrijpen, die volledig tegen het belang van de Vennootschap is, en zet haar standpunten over de lening uiteen, waarna ze concludeert dat het voor haar zeer ernstig is dat de Raad van Bestuur de externe advocaten niet heeft gezegd dat het beschermingsvehikel dat met de LRLF is opgesteld, bestaat. Ze sluit haar tussenkomst af door te verklaren dat het advies geen enkele betekenis heeft als de Raad van Bestuur niet, zoals de FSMA heeft gevraagd, de concrete omstandigheden toegelicht waar de Vennootschap zich op vandaag in bevindt. De Secretaris hervat vervolgens door het antwoord op de betreffende vraag voor te lezen.
- De advocaat van een aandeelhouder komt tussen om de Commissaris te vragen of hij op de hoogte is dat het gaat om een lening die nooit zal moeten worden terugbetaald. De Commissaris antwoordt dat als er een lening was die met 100% zekerheid nooit zou moeten worden terugbetaald, het geen lening is. Omdat er echter inderdaad een bepaalde onduidelijkheid is in de voorwaarden, is de Commissaris van mening dat de lening in overeenstemming met het voorzichtigheidsprincipe als kortetermijnschuld moet worden geboekt, omdat er geen 100% zekerheid is dat deze nooit zal moeten worden terugbetaald, en daarom staat het als een schuld in de balans op korte termijn. Op een vraag vanuit de vergaderzaal antwoordt de Commissaris dat zij geen contact hebben gezocht met Trafigura. Vervolgens komt een tweede advocaat van een aandeelhouder tussen om te zeggen dat hij begrijpt dat er een vertegenwoordiger van Trafigura aanwezig is die de vragen zou kunnen beantwoorden over de vooruitzichten van zijn bedrijf om het geld te vorderen. Er ontstaat een discussie buiten het bereik van de microfoon, waarna de advocaat van de aandeelhouder vraagt om in de notulen op te nemen dat een mede-aandeelhouder niet aanvaardt om enige vraag te beantwoorden. De aandeelhouder vraagt vervolgens of de externe advocaat die ten tijde van de herstructurering de LRLF heeft opgezet en die vandaag de verdediging van de Vennootschap op zich

neemt, een toelichting wil geven bij de rationale van de LRLF? Is het een lening of is het “semi-equity”? Of is het “sweet equity”? Of “sweat equity”? Of wordt het “sweat equity”? Een advocaat van de Vennootschap verduidelijkt dat de lening destijds werd genegotieerd door haar kantoor in Londen. De bedoeling was om die 2% die de Vennootschap aanhield, beschikbaar te houden voor de aandeelhouders en om die zo intact mogelijk te houden. Die “non-recourse” lening was er om de Vennootschap uit de kosten te helpen op een “non-recourse” basis. In antwoord op enkele vragen vanuit de vergaderzaal verduidelijkt de advocaat van de Vennootschap verder dat, met andere woorden, de 2% bedoeld was voor de aandeelhouders en dat de bedoeling was om de waarde zo intact mogelijk te houden voor de aandeelhouders. Volgend op vragen die buiten het bereik van de microfoon werden gesteld, zegt de advocaat van de Vennootschap dat het eigen vermogen van de Vennootschap in de onderhandelingen tussen de schuldeisers en de obligatiehouders destijds onder water was, maar dat er toch door de Raad van Bestuur destijds genegotieerd is geweest dat er een deel aan de aandeelhouders werd toegekend, ondanks het feit dat de schuldeisers vonden dat daar geen recht toe was. Bovendien, zo vervolgt zij, heeft de Raad van Bestuur ook genegotieerd dat die zo intact mogelijk bleef en dat zij op een “limited recourse” basis ook van een lening kon genieten om de operationele kosten van de Vennootschap te dekken, want zoniet ging de waarde op langere termijn ook volledig weg zijn. Dat was de bedoeling van de Raad van Bestuur destijds. De advocaat van de Vennootschap besluit met te verklaren dat zij aan het antwoorden is en zich niet op deze vraag heeft voorbereid, en maakt daarbij de caveat dat dit onder Engels recht is. Een adviseur van een aandeelhouder vraagt vervolgens of aandeelhouders naar 100% van de aandeelhouders verwijst dan wel met afrekening van Trafigura? De advocaat van de Vennootschap antwoordt dat dit voor alle aandeelhouders was, en voegt eraan toe dat Trafigura beter op die vraag gaat kunnen antwoorden, maar zij denkt dat zij ook aandelen hebben. Zij voegt hieraan toe dat, als ze zich niet vergist, Trafigura die ondertussen volledig heeft afgeschreven, maar dat zij natuurlijk delen in alles dat ooit pro rata wordt uitgekeerd. Vervolgens herhaalt ze dat het de bedoeling van de LRLF was dat die waarde van de opbrengsten van de putoptie zo intact mogelijk bleef, en dat daar bewust geen *consent rights* zijn ingeschreven. Er zijn consultatierechten en daar heeft Antwerpen ook naar gekeken. De adviseur van de aandeelhouder bedankt de advocaat van de Vennootschap en stelt dat het verfrissend is om een advocaat aan de kant van de Vennootschap te hebben die duidelijke en precieze antwoorden geeft op belangrijke vragen.

- De advocaat van een aandeelhouder komt tussen om bezwaar te maken tegen een antwoord met betrekking tot de kosten die toe te rekenen zijn aan de verdediging in de FSMA-procedure, de strafrechtelijke onderzoeken en de minderheidsaandeelhouders, omdat er, in haar woorden, een impliciete verwijzing is naar dat de burgerlijke partijstellingen van de aandeelhouders de Vennootschap op kosten jagen, want dat zonder die aandeelhouders de klacht al was geseponeerd. Ze voegt eraan toe dat de Raad van Bestuur weet dat het parket in Antwerpen een onderzoeksrechter heeft gevorderd, omdat er een persmededeling van het parket is geweest en dat de Procureur des Konings in Antwerpen een gerechtelijk onderzoek heeft gevorderd. Een adviseur van een aandeelhouder komt tussen om te vragen of de Voorzitter zijn antwoord afلاس van een tekst die door zijn externe advocaat was opgesteld. De Voorzitter bevestigt, waarop de adviseur van de aandeelhouder concludeert dat het erop lijkt dat de externe advocaat de voorzitter niet goed aan het informeren is en vervolgens de gerechtsdeurwaarder verzoekt om hier nota van te nemen.
- Een aandeelhouder komt tussen om de Voorzitter te vragen een zin uit zijn antwoord op een van de vragen nogmaals voor te lezen, wat de Voorzitter doet. De advocaat van de aandeelhouder vraagt of de Voorzitter insinueert dat de minderheidsaandeelhouders de FSMA kunnen inroepen, en of dit zijn woorden zijn. De Voorzitter ontkent dat dit is wat hij aan het zeggen is, en verklaart dat hij zojuist exact heeft voorgelezen wat hij wenste voor te lezen, niets meer, en hekelt dat de aandeelhouder voortdurend aan het proberen is de Raad van Bestuur woorden in de mond te leggen. Ze gaan hierover heen en weer. De aandeelhouder herhaalt vervolgens zijn vraag of de Raad van Bestuur zegt dat de aandeelhouder de FSMA kan oproepen om dingen te doen, en dat dit kosten voor de Vennootschap zou veroorzaken. De Voorzitter verwijst naar het antwoord dat zojuist werd voorgelezen, waarop de aandeelhouder zegt dat dit zeer ernstig is en dat het een ander incident is dat hij graag wil melden. Hij stelt dat hij de FSMA niet hoeft op te roepen en de FSMA niet verdedigt, maar dat het een openbaar orgaan is waarvan hij verwacht dat het onafhankelijk is en handelt in het belang van alle aandeelhouders. Hij besluit met te verklaren dat hij zich volledig distantieert van de bewering dat het is doordat hij de FSMA heeft ingeroepen, dat zij dingen hebben gedaan die kosten voor de Vennootschap hebben veroorzaakt en dat dit de rechtvaardiging zou zijn voor de uitputting van de middelen.

- De advocaat van een aandeelhouder vraagt of de Raad van Bestuur van oordeel is dat een eventuele vereffening altijd deficitair zal zijn, zelfs wanneer de LRLF niet moet worden terugbetaald. De Secretaris neemt nota van de vraag, maar merkt op dat deze hypothetisch is. De advocaat van de aandeelhouder richt zich vervolgens tot de Commissaris. De Commissaris antwoordt dat de jaarrekening toont dat, indien het volledige bedrag van de lening niet zou moeten worden terugbetaald, dit het eigen vermogen op ongeveer min één miljoen brengt en dat het dan afhangt van de liquidatievoorziening die de Vennootschap heeft gemaakt. Een aandeelhouder, die vanuit zijn stoel roept, gaat vervolgens in discussie met de Commissaris. De Commissaris legt uit dat veel afhangt van voorziening, van hoe lang de vereffening duurt en van hoe duur de vereffening is.
- Een aandeelhouder komt tussen om terug te komen op de antwoorden van de advocaat van de Vennootschap over de LRLF en legt uit dat hij het niet eens is met de uitleg; hij begint een verklaring die hij afsluit met de bewering dat er een andere rationale is.
- De advocaat van een aandeelhouder komt tussen om een passage voor te lezen uit het advies van de externe advocaten dat op 25 juni 2026 op de website van de Vennootschap werd gepubliceerd, over de informatie waarop het advies is gebaseerd. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat de Raad van Bestuur de LRLF niet heeft overgelegd, maar dat de externe raadslieden het bestaan van de LRLF konden vaststellen in het jaarverslag van de Vennootschap. Vervolgens zoekt zij bevestiging dat het advies niet is gebaseerd op jaarverslagen. De advocaat van een aandeelhouder vraagt vervolgens hoe de Raad van Bestuur kan verklaren dat dit document niet werd overhandigd, terwijl de aanwezigen er zelfs in het kader van deze vergadering toch een aantal uren aan hebben besteed, en terwijl het eigenlijk het enige actief is dat nog overblijft in de Vennootschap is, of tenminste het enige actief waarover nog te discussiëren valt. Hij beweert verder dat het advies doorgestoken kaart is, aangezien de advocaten de draagwijdte van de LRLF niet effectief hebben kunnen peilen.
- Een adviseur van een aandeelhouder komt tussen om bevestiging te zoeken dat de externe raadslieden van de Vennootschap betrokken waren bij het selectieproces en de communicatie met de externe advocaten die het door de FSMA gevraagde juridisch advies hebben verstrekt. De Secretaris antwoordt dat de Vennootschap de twee kantoren heeft ingeschakeld en een procedure heeft gevolgd, waarbij zij werd bijgestaan door haar externe advocaten, wat gebruikelijk is. Een advocaat van een aandeelhouder komt tussen om bezwaar te maken tegen dat dit gebruikelijk is. Hij zet zijn visie uiteen over wat de FSMA vroeg. De advocaat van de aandeelhouder voegt hieraan toe dat het advies een perfecte les in het recht was, maar dat het niet concreet was en dat het een essentieel onderdeel miste, terwijl men ervan kan uitgaan, zeker nu de Raad van Bestuur zegt dat het door zijn advocaten werd bijgestaan, dat het de Raad van Bestuur niet ontgaan kon zijn dat de lening een essentieel onderdeel was om de concreetheid van het advies te garanderen. De advocaat van de aandeelhouder denkt dat hij de FSMA zal moeten aanschrijven met de bevinding dat niet werd voldaan aan haar verzoek om een onafhankelijk advies te geven over de concrete situatie van de Vennootschap. Hij gaat verder en begint een verklaring dat de Raad van Bestuur het verzoek van de FSMA heeft ondergraven en genegeerd en dat de Raad van Bestuur vandaag op een misleidende manier communiceerde over het strafrechtelijk onderzoek. Na deze verklaring voegt een adviseur van een aandeelhouder hieraan toe dat het feit dat de Raad van Bestuur werd bijgestaan door haar advocaten in het selectieproces en de communicatie met de externe raadslieden een volgend incident is en vraagt hij of de kandidaat-gerechtsdeurwaarder nota heeft genomen van wat de advocaat van de aandeelhouder zojuist heeft gezegd, waarbij hij de kandidaat-gerechtsdeurwaarder zijn samenvatting geeft van wat er vastgesteld is geweest. Zowel de advocaat van de aandeelhouder als de adviseur waarschuwen de kandidaat-gerechtsdeurwaarder dat hij niet te selectief kan zijn.
- De advocaat van een aandeelhouder herhaalt haar eerdere vraag om te herhalen dat de Raad van Bestuur heeft gezegd dat het van oordeel is dat er momenteel niet terugbetaald moet worden onder de LRLF maar dat zij van de Commissaris heeft gehoord dat het als lening blijft geboekt omdat er toch een bepaalde onzekerheid is over of de Vennootschap zou moeten terugbetalen op een bepaald punt. Zij claimt dat dit tegenstrijdig is en vraagt vervolgens de Commissaris van de Vennootschap naar deze onzekerheid. De Commissaris legt opnieuw uit dat het een “limited recourse loan” is, wat een lening is, maar dat er inderdaad heel sterke aanwijzingen zijn dat deze niet terugbetaald zal moeten worden, en dat dit zo concreet mogelijk wordt toegelicht in de jaarrekening. Het blijft dus een lening, die op de balans staat, maar als er bepaalde condities voldaan zijn, zal deze nooit terugbetaald moeten worden. Vanuit boekhoudkundig oogpunt, zo legt de Commissaris uit, zou het pas mogelijk zijn om dit niet meer als een lening te beschouwen wanneer bijvoorbeeld de

Vennootschap een verklaring van Trafigura zou verkrijgen dat het nooit meer zal moeten worden terugbetaald, of indien de overeenkomst zou worden gewijzigd. De Commissaris concludeert dat het daarom een lening blijft, zelfs als de kans op terugbetaling zeer klein is, en dat dit moet worden toegelicht, zodat de lezer het risico kan relativeren.

- Een aandeelhouder komt vervolgens tussen om een vergelijking te maken met “perpetual securities” die Nyrstar aan de Australische regering heeft toegekend. De aandeelhouder vraagt vervolgens de Raad van Bestuur naar hun standpunt en of het om een lening of eigen vermogen gaat, waarom dit gedurende zes jaar zo intransparant wordt gehouden, waarom het zo lang heeft geduurd voordat zij de voorwaarden van artikel 12 te horen kregen, waarom er al jarenlang zo omfloerst wordt gereageerd op de echte rol die Trafigura al dan niet achter de schermen speelt, en waarom al deze misleiding. Hij sluit af met de vraag waarom hij om 19.45 uur nog altijd moet staan op een algemene vergadering van een beursgenoteerde onderneming waarvan het nettoactief volgens de Commissaris ongeveer “break-even” is. Een advocaat van een aandeelhouder vraagt vervolgens de Commissaris om uit te leggen wat de gevolgen zijn op een mogelijke vereffening indien de vereffening niet deficitair is, afhankelijk van de voorziening. De Commissaris corrigeert dat hem de vraag werd gesteld of de vereffening deficitair zou zijn als de lening niet moet terugbetaald worden, waarop hij heeft gezegd dat er in dat geval nog steeds een deficit van één miljoen zou zijn, tenzij de voorziening zou kunnen worden teruggebracht als de liquidatiekosten lager uitvallen dan vandaag wordt verwacht. De Commissaris verduidelijkt dat hij niet heeft gezegd dat de liquidatie niet deficitair zou zijn, aangezien de lening vandaag nog steeds open staat en als er vandaag een staat van activa en passiva zou moeten worden opgesteld, de balans nog steeds een negatief eigen vermogen van 11 miljoen euro zou laten zien. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat het hypothetisch mogelijk is dat het niet deficitair is en vraagt wat in dat geval de impact is voor de Vennootschap en de minderheidsaandeelhouders? De Commissaris antwoordt dat dit een juridische vraag is. De advocaat van de aandeelhouder richt zijn vraag vervolgens aan de Raad van Bestuur, of er een verschil is in bijvoorbeeld de benoeming van een vereffenaar, afhankelijk van of de liquidatie al dan niet deficitair is?
- Een advocaat van een aandeelhouder komt tussen om de Commissaris te vragen of de LRLF, volgens het principe van het getrouw beeld, niet als achtergestelde lening zou moeten worden geboekt. De Commissaris legt uit dat een achtergestelde lening een langetermijn lening is, en dat geeft het beeld dat deze niet op korte termijn terugbetaalbaar zou zijn. Na een onhoorbaar gesprek buiten het bereik van de microfoon benadrukt de Commissaris dat de toelichting in deze relevant is, eerder dan waar de lening precies wordt geboekt, en dat een achtergestelde lening even zwaar op het nettoactief weegt als een gewone lening.

Nadat de voorlezing van de antwoorden op de mondelinge vragen die tijdens het eerste en tweede deel van de vergadering werden gesteld, was afgerond, werden de volgende vragen en/of tussenkomsten genoteerd voordat de vragenronde kon worden afgerond:

- Een aandeelhouder vraagt om bevestiging dat een voordracht werd gehouden door een van de advocatenkantoren die nu deel uitmaken van de externe advocaten van de Raad van Bestuur op een studiedag van een studentenvereniging van een universiteit vorig jaar over het zwijgrecht in procedures voor de Sanctiecommissie van de FSMA. Hij vraagt ook of dat niet ergens impliceert dat mensen die helemaal niet gelinkt zijn aan de algemene vergadering, niettemin zicht krijgen op zaken die vandaag aan de aandeelhouders worden onthouden vanwege het geheim van het onderzoek, ook al wordt het in algemene termen gezegd. Hij besluit met de vraag of het niet een klein beetje achterdocht oproept te horen dat de externe advocaten van deze Vennootschap, die verwacht worden de belangen van de Vennootschap te verdedigen, zich beroepen op hun zwijgrecht in een procedure voor de Sanctiecommissie van de FSMA, wetende dat er daar twee uitgebreide rapporten op tafel liggen die heel wat ernstige aanwijzingen bevatten.
- Een aandeelhouder komt tussen om te stellen dat hij geen antwoord heeft gekregen op zijn vraag over de opsplitsing van de kosten over de verschillende procedures. De Secretaris en de Voorzitter antwoorden dat zij die vraag hebben beantwoord. Na bevestiging vraagt hij met welk doel de Vennootschap een CFO heeft, en hoe de aandeelhouders in deze context de jaarrekening kunnen goedkeuren.

- De advocaat van een aandeelhouder vraagt de Raad van Bestuur of zij integraal en unaniem achter het advies van de externe advocaten met betrekking tot de ontbinding staan, wat door de Voorzitter wordt bevestigd.

Omstreeks 20u00 wordt de vergadering geschorst om de Raad van Bestuur toe te laten te beraadslagen over de vragen die bijkomend door de aandeelhouders en hun raadslieden werden gesteld en hierover antwoorden te formuleren.

Omstreeks 20u25 wordt de algemene vergadering hervat met een voorlezing van de mondelinge vragen die tijdens het tweede deel van de vergadering werden gesteld, en van de antwoorden daarop (*zie Bijlage 4*).

Tijdens de voorlezing van deze mondelinge vragen en de mededeling van de antwoorden daarop, zijn er diverse tussenkomsten vanwege aandeelhouders:

- De advocaat van een aandeelhouder vraagt hoeveel middelen de Vennootschap nog heeft die niet afkomstig zijn van de LRLF. De Secretaris antwoordt dat dit in de jaarrekening staat en dat hij gelooft dat dit rond de EUR 10 miljoen is.

Nadat de voorlezing van de antwoorden op de mondelinge vragen die tijdens het derde deel van de vergadering werden gesteld, was afgerond, werden de volgende vragen en/of tussenkomsten genoteerd voordat de vragenronde kon worden afgerond:

- De advocaat van een aandeelhouder vraagt of, indien er geen deficitaire vereffening zou plaatsvinden, de vereffenaar door Trafigura zou worden benoemd. De heer Taeymans antwoordt dat de algemene vergadering van aandeelhouders daarover zou beslissen. De advocaat van de aandeelhouder vraagt wie daar de meerderheid heeft. De heer Taeymans antwoordt dat dit afhangt van het quorum en de aanwezigheden op de vergadering. De advocaat van de aandeelhouder vraagt zich af waarom dit niet was opgenomen in het onafhankelijke advies van DLPA en DG Law. De heer Taeymans antwoordt dat hij het advies niet heeft geschreven. De advocaat zegt dat de Raad van Bestuur het advies onderschrijft, waarna de Voorzitter hem vraagt wat zijn vraag is. De advocaat vraagt of ze het logisch vinden dat de algemene vergadering van aandeelhouders niet wordt geïnformeerd over het feit dat, indien er geen deficitaire vereffening zou plaatsvinden, de vereffenaar *de facto* door Trafigura zou worden benoemd. De Secretaris antwoordt dat dit niet echt een relevante vraag is en dat ze alle informatie hebben verstrekt die ze moesten verstrekken. De advocaat van de aandeelhouder zegt vervolgens dat het advies niet spreekt over de minderheidsvordering, wat de indruk wekt dat een ontbinding geen enkele invloed zou hebben op die vordering. De Secretaris antwoordt dat ze het advies hebben verstrekt zoals gevraagd door de FSMA en dat ze van mening zijn dat de aandeelhouders via dit advies adequaat zijn geïnformeerd; hij wil er nogmaals op wijzen dat het desbetreffende punt is geschrapt van de agenda van de buitengewone algemene vergadering. De advocaat van de aandeelhouder en de Secretaris gaan heen en weer over de inhoud van het juridisch advies.
- Een andere advocaat van een aandeelhouder neemt vervolgens het woord en zegt dat haar vraag niet is beantwoord en vraagt waarom aan DLPA en DG Law werd bevestigd dat de Vennootschap niet in staat van faillissement is. De Secretaris zegt dat ze al hebben geantwoord dat ze vanwege het beroepsgeheim geen verdere toelichting kunnen geven over het advies. Een adviseur van een aandeelhouder merkt op dat het interessant is dat deze term wordt gebruikt, aangezien deze term in het Belgisch recht niet voorkomt, en hij vraagt om uitleg. De Secretaris antwoordt dat het voor hem niet relevant is om hierop te antwoorden, waarna ze heen en weer gaan. De adviseur van de aandeelhouder richt zich vervolgens tot de kandidaat-gerechtsdeurwaarder en vraagt hem of hij alles notuleert wat ze zeggen dat hij moet notuleren, of pas na overleg met de Raad van Bestuur. De adviseur van de aandeelhouder en de kandidaat-gerechtsdeurwaarder voeren een korte discussie, waarna de adviseur vraagt of het verslag van de gerechtsdeurwaarder aan alle aandeelhouders ter beschikking zal worden gesteld. De Voorzitter zegt dat dit niet zal worden bekendgemaakt, waarop de adviseur van de aandeelhouder beweert dat de Voorzitter al zeven uur lang aan het liegen is door te zeggen dat het verslag wel zou worden bekendgemaakt. De Secretaris stelt voor om dit onderling tussen de raadslieden op te lossen. Een aandeelhouder komt vervolgens tussen en zegt dat hij de kandidaat-deurwaarder tijdens de pauze heeft aangesproken en beweert dat de kandidaat-deurwaarder heeft gezegd dat hij niet zeker weet of hij alles zal notuleren wat de aandeelhouders hem opdragen te notuleren, waarna de aandeelhouder en de kandidaat-deurwaarder een discussie

voeren, die niet in de notulen kon worden opgenomen omdat de antwoorden van de kandidaat-deurwaarder niet via de microfoon werden gegeven. De aandeelhouder zegt dat de kandidaat-gerechtsdeurwaarder in het belang van de Vennootschap moet handelen en hij verwijst naar zijn aandeelhouderschap van 15% en dat hij blijkbaar niet het recht heeft om te vragen dat iets in de notulen wordt opgenomen. Hij vervolgt door te stellen dat dit een zoveelste misleiding van de Raad van Bestuur is en dat het ondeugdelijk bestuur nieuwe hoogtes bereikt. De Voorzitter probeert te antwoorden, maar wordt onmiddellijk onderbroken door de aandeelhouder, die beweert dat zijn advocaten daar zou moeten zitten omdat dat de advocaten van Nyrstar zijn, dat de Raad van Bestuur geen antwoord geeft op hun vragen, en dat hij, als minderheidsaandeelhouder die een minderheidsvordering heeft ingediend, wil weten wat het advies zegt over de impact op zijn claim. Vervolgens vraagt hij wat voor soort voorzitter de Voorzitter is en eist hij onmiddellijk een antwoord op zijn vraag wat de gevolgen van zijn minderheidsvordering zijn. De Voorzitter antwoordt dat ze hier niet opnieuw zullen ingaan, aangezien ze alle vragen al hebben beantwoord. De Voorzitter en de aandeelhouder gaan heen en weer.

- Na deze discussie komt de advocaat van een andere aandeelhouder tussen en zegt dat het vervelend is wanneer men vraagt om iets in de notulen op te nemen, terwijl men er niet zeker van is of het daadwerkelijk in de notulen terechtkomt, en beveelt de kandidaat-gerechtsdeurwaarder aan om de opname van de vergadering bij de Vennootschap op te vragen. Hij stelt verder dat het niet correct is dat men tijdens een algemene vergadering op een eenzijdige manier politoneel worden gecontroleerd. De advocaat van de aandeelhouder gaat vervolgens in op een eerdere vraag over het onafhankelijke advies, waarover de Vennootschap zich beriep op het beroepsgeheim. De advocaat van de aandeelhouder zegt dat hij ten volle de mening deelt van de Raad van Bestuur dat het beroepsgeheim van toepassing is in de relatie tussen de Vennootschap en haar externe juridische raadslieden en dus niet publiekelijk moet delen wat al dan niet werd gezegd aan de advocaten van de Vennootschap, en verduidelijkt dat de Vennootschap het volste recht heeft om zich op dit principe te beroepen. De advocaat vervolgt dat het advies echter onafhankelijk had moeten zijn en dat het beroepsgeheim behoort tot de relaties tussen cliënt en advocaat; hij stelt verder dat de Vennootschap dus heeft toegegeven dat zij de onafhankelijke advocaten beschouwt als de advocaten van de Vennootschap, wat juist was wat de FSMA trachtte te voorkomen, waarna hij concludeert dat het advies geen waarde heeft. Vervolgens verwijst de advocaat naar wat de Vennootschap op haar website schrijft aangaande de strafrechtelijke procedure in Brussel; hij leest voor van de website en geeft aan welke fragmenten correct zijn en welke niet. Daarna begint hij zijn conclusie te trekken uit de desbetreffende uitspraak en vat hij dit samen. De Voorzitter verzoekt hem een vraag te stellen, en de advocaat van de aandeelhouder verzekert hem dat hij een vraag heeft en vraagt om nog tien seconden. De advocaat van de aandeelhouder begint vervolgens opnieuw voor te lezen uit de desbetreffende uitspraak gedurende dertig seconden, waarna de Voorzitter hem opnieuw verzoekt om zijn vraag te stellen. De advocaat van de aandeelhouder gaat vervolgens verder met zijn verklaring en vraagt ten slotte of de Vennootschap de beschrijving van dit vonnis op de website zal corrigeren. De Secretaris antwoordt dat de Vennootschap de website niet zal aanpassen, aangezien zij het niet eens is met zijn interpretatie. De advocaat van de aandeelhouder dreigt vervolgens een klacht in te dienen bij de FSMA en zegt dat hij hoopt dat er nog budget over is voor de Vennootschap om zich in een FSMA-procedure te verdedigen. Een aandeelhouder vervolgt hierop en zegt dat, hoewel de beschrijving van de uitspraak op de website misschien correct is, deze misleidend is, en vraagt om de inverdenkingstelling even te laten bezinken. Vervolgens vraagt hij of hij de geluidsopname van de vergaderingen zal ontvangen, waarop de Secretaris antwoordt dat ze de opnames niet zullen delen. De aandeelhouder verwijst naar de inverdenkingstelling en zegt dat hij geen gelijkheid van wapens heeft en aanzienlijk minder wapens heeft. Hij beweert dat de Raad van Bestuur en zijn adviseurs de middelen van de Vennootschap uitputten en dat dit in de rechtbanken zal worden bevestigd. De Voorzitter antwoordt dat zij de AVG moeten respecteren, waarop de aandeelhouder “nee” antwoordt en vervolgens ingaat op het onafhankelijke juridische advies en de manier waarop de Raad van Bestuur op vragen hierover heeft geantwoord. Hij vraagt opnieuw waar de gelijkheid van wapens en het beginsel van transparante communicatie zijn gebleven, en zegt dat hij indien nodig naar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zal stappen.

Beraadslaging en besluiten

Om 20u55 wordt op voorstel van de Voorzitter overgegaan tot beraadslaging en stemming met betrekking tot de respectieve punten op de agenda. De modaliteiten voor de stemming door de aanwezige aandeelhouders worden verduidelijkt.

De agendapunten worden afzonderlijk behandeld (zie de notariële akte voor verdere toelichting).

Omstreeks 21u15 wordt, na afronding van de beraadslaging en stemming, de vergadering afgerond.

De heer Martyn Konig

Voorzitter van de vergadering

De heer Anthony Simms

Secretaris van de vergadering

Bijlage 1

De volgende documentatie werd voorgelegd aan het bureau van de algemene vergadering van aandeelhouders en zal worden bewaard in de dossiers van de Vennootschap samen met een kopie van de notulen van de vergadering.

- A. Bewijs van de publicatie van de oproeping
- B. Aanwezigheidslijst
- C. Register
- D. Naleving van de formaliteiten van de deelnemers aan de vergadering
 - Stemming per brief op voorhand
 - Attesten die ingediend werden met betrekking tot gedematerialiseerde aandelen
 - Brieven die ingediend werden met betrekking tot aandelen op naam
 - Volmachten
- E. Het jaarverslag van de Raad van Bestuur over de enkelvoudige jaarrekening voor het boekjaar afgesloten op 31 december 2025
- F. Het verslag van de Commissaris over de enkelvoudige jaarrekening voor het boekjaar afgesloten op 31 december 2025
- G. De enkelvoudige jaarrekening van de Vennootschap voor het boekjaar afgesloten op 31 december 2025
- H. Het remuneratieverslag
- I. Een toelichtende nota in verband met de punten en voorstellen tot besluit op de agenda

Bijlage 2

Brief van aandeelhouders met vragen ontvangen op 24 juni 2026

[zie volgende pagina]

Van: **Kris Vansanten**
Zeeptstraat 64 J
3140 Keerbergen
België

24 Juni 2026

Bee Inspired BV
KBO 0467.055.889
Zeeptstraat 64J
3140 Keerbergen
België

Quanteus Group BV
KBO 0882.672.878
Culliganlaan 2C
1831 Diegem
België

Aan: **Nyrstar NV**
Harmoniestraat 52, gebouw b, bus 29
2300 Turnhout,
België
tav: Company Secretary
company.secretary@nyrstarnv.be

Betreft: Schriftelijke vragen aan de raad van bestuur en de commissaris van Nyrstar NV met betrekking tot de gewone en buitengewone algemene aandeelhoudersvergaderingen van 30 juni 2026.

Geachte leden van de raad van bestuur, geachte commissaris,

Overeenkomstig artikel 7:139 WVV stellen ondergetekende aandeelhouders de hierna volgende schriftelijke vragen, met het verzoek deze ter vergadering te beantwoorden. Sinds de bekendmaking van de agenda hebben zich ingrijpende ontwikkelingen voorgedaan die de aard van deze vergadering fundamenteel wijzigen:

- op 6 juni 2026 werd de Vennootschap door de onderzoeksrechter te Antwerpen formeel in verdenking gesteld wegens valsheid in geschrifte, het gebruik van valse jaarrekeningen en misbruik van vennootschapsgoederen (persbericht van 8 juni 2026);
- de FSMA heeft daarop een kennisgeving gepubliceerd waarin zij de Vennootschap opdraagt een advies in te winnen bij een onafhankelijke, neutrale raadsman — uitdrukkelijk niet de gebruikelijke raadsman, noch een raadsman van de

bestuurders of aandeelhouders — en de aandeelhouders daarover uitvoerig in te lichten vóór 30 juni 2026. Tot op heden is dit advies niet publiek gemaakt.

Deze vragen zijn opgesteld tegen die achtergrond.

1. Vragen met betrekking tot de inverdenkingstelling van Nyrstar NV (valsheid in geschrifte, valse jaarrekeningen en misbruik van vennootschapsgoederen)

Blijkens het persbericht van 8 juni 2026 werd de Vennootschap op 6 juni 2026 door de onderzoeksrechter te Antwerpen formeel in verdenking gesteld voor drie misdrijven: valsheid in geschrifte, het gebruik van valse jaarrekeningen en misbruik van vennootschapsgoederen. Dit is geen marginale procedurele stap: een inverdenkingstelling veronderstelt het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld.

1.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. Kan de Raad bevestigen voor welke precieze feiten en met betrekking tot welke periode de Vennootschap in verdenking werd gesteld? Heeft de Vennootschap intussen toegang verkregen tot het strafdossier?

1.2. Vraag aan de Raad van Bestuur. De inverdenkingstelling betreft onder meer het gebruik van valse jaarrekeningen. Heeft dit volgens de Raad gevolgen voor de waarheidsgetrouwheid van de aan deze vergadering voorgelegde enkelvoudige jaarrekening over het boekjaar 2025, en voor de eerder gepubliceerde en goedgekeurde jaarrekeningen? Op welke jaarrekening(en) en welke posten heeft de tenlastelegging volgens uw informatie betrekking?

1.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. Hoe verantwoordt de Raad het dat zij de aandeelhouders op deze vergadering vraagt om (i) een jaarrekening goed te keuren en (ii) kwijting te verlenen aan de bestuurders en de commissaris, terwijl de Vennootschap zelf strafrechtelijk in verdenking is gesteld voor het gebruik van valse jaarrekeningen? Acht de Raad een kwijtingsbesluit in deze omstandigheden rechtsgeldig en in het vennootschapsbelang?

1.4. Vraag aan de Raad van Bestuur. Het misdrijf misbruik van vennootschapsgoederen stelt strafbaar de bestuurders, in feite of in rechte, die met bedrieglijk opzet en voor persoonlijke rechtstreekse of indirecte doeleinden gebruik hebben gemaakt van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon. De incriminatie heeft tot doel ertoe bij te dragen dat de bestuurders van een vennootschap hun vennootschap goed besturen, in het exclusief belang van de vennootschap. Het onderzoek naar het misdrijf in hoofde van Nyrstar NV viseert dus per definitie de bestuurders in rechte en in feite van Nyrstar. Erkent de raad van bestuur dat de inverdenkingstelling van Nyrstar NV voor misbruik van vennootschapsgoederen impliceert dat de bestuurders van Nyrstar NV zelf

in het vizier zijn van het gerechtelijk onderzoek? Wie zijn de bestuurders in rechte en in feite die worden gevisieerd?

1.5. Vraag aan de Raad van Bestuur. Welke bestuurders die thans nog zetelen, waren in functie ten tijde van de feiten (de herstructurering van 2019 en de daaropvolgende boekjaren)? Is de Raad van oordeel dat tegen één of meer huidige of voormalige bestuurders eveneens een inverdenkingstelling of strafvervolgning mogelijk is? Acht de Raad het verenigbaar met deugdelijk bestuur dat deze bestuurders hun mandaat behouden?

1.6. Vraag aan de Raad van Bestuur. Zullen de bestuurders die in functie waren ten tijde van de feiten hun mandaat ter beschikking stellen indien zij — net als de Vennootschap — in verdenking worden gesteld of strafrechtelijk worden vervolgd? Zo neen, waarom niet?

1.7. Vraag aan de Raad van Bestuur. Is de raad van bestuur van oordeel dat zij in haar huidige samenstelling nog op onafhankelijke wijze kan beslissen of zij zich al dan niet burgerlijke partij stelt in het kader van het gerechtelijk onderzoek en of zij al dan niet een vordering instelt tegen een bestuurder in feite of in rechte of een derde medeplichtige partij aan het misbruik van vennootschapsgoederen?

1.8. Vraag aan de Raad van Bestuur. Kan de raad uitsluiten dat de inverdenkingstelling verband houdt met de overheveling van de activa naar (entiteiten van) Trafigura in het kader van de herstructurering van 2019?

1.9. Vraag aan de Raad van Bestuur. Tijdens de algemene vergadering van 24 juni 2025 heeft de Raad — schriftelijk en bij monde van de heer Taeymans — het standpunt ingenomen dat er geen reden was om bewarende maatregelen te nemen of een ingebrekestelling te versturen ten aanzien van Trafigura, en zelfs dat een vordering tegen Trafigura *"enkel nadelen [zou] hebben en geen voordelen (gelet het volledig gebrek aan slaagkansen)"*, nu *"het risico voor Nyrstar (...) immers nihil"* zou zijn. Heeft de Raad in de tussentijd wel bewarende maatregelen genomen? Zo niet, op grond van welke concrete, gedocumenteerde analyse heeft de Raad besloten geen bewarende maatregelen te nemen en zich niet burgerlijke partij te stellen om te vermijden dat de rechten van de Vennootschap ten aanzien van Trafigura en desgevallend individuele bestuurders verloren gaan of verjaren?

1.10. Vraag aan de Raad van Bestuur. Bij de beoordeling of de Vennootschap al dan niet bewarende maatregelen dient te nemen ten aanzien van Trafigura en/of de (gewezen) bestuurders, werd daarbij een inschatting gemaakt van de geraamde kosten om een dergelijke bewarende maatregel in te stellen? Zo ja, op welk bedrag werden deze kosten begroot?

A blue ink handwritten signature, appearing to be a stylized 'Q' or similar character, located in the bottom right corner of the page.

1.12. Vraag aan de Raad van Bestuur. Bij de beoordeling of de Vennootschap al dan niet bewarende maatregelen dient te nemen ten aanzien van Trafigura en/of de (gewezen) bestuurders, werd daarbij een inschatting gemaakt van de mogelijke opbrengsten (proceeds) die de Vennootschap bij grondverkoop zou kunnen recupereren? Zo ja, wat was de uitkomst van deze analyse?

1.13. Vraag aan de Raad van Bestuur. Bij de beoordeling of de Vennootschap al dan niet bewarende maatregelen dient te nemen ten aanzien van Trafigura en/of de (gewezen) bestuurders, werd daarbij een inschatting gemaakt van de juridische slaagkansen van zulke vordering? Zo ja, wat was de uitkomst van deze analyse?

1.14. Vraag aan de Raad van Bestuur. De Raad stelde tijdens vorige vergadering: *"Taking legal action or even protective measures would have serious and adverse consequences to the company and its many stakeholders, as they would lead to legal uncertainty. Such actions would therefore have only disadvantages and no advantages, given the complete lack of chance of success, and are therefore not in the company's interest."* Gezien de gewijzigde omstandigheden, onderschrijft de Raad nog steeds dit standpunt? Zo ja, kan de raad toelichten wat deze nadelige consequenties voor de vennootschap zouden zijn? En acht de Raad de huidige juridische onzekerheid die ontstaan is na jarenlang talmen en verzet om beschermende maatregelen te nemen minder ernstig dan wanneer dergelijke beschermende maatregelen zouden genomen geweest zijn?

1.15 Vraag aan de Raad van Bestuur. Bij de beoordeling of de Vennootschap al dan niet bewarende maatregelen dient te nemen ten aanzien van Trafigura en/of de (gewezen) bestuurders, werd daarbij rekening gehouden met de Limited Recourse Loan Facility van Trafigura (de "LRLF")? Zo ja, hoe heeft dit de analyse beïnvloed?

1.16. Vraag aan de Raad van Bestuur. De heer Taeymans verklaarde in vorige vergaderingen eerst dat de slaagkansen van de vorderingen van de minderheidsaandeelhouders "*nihil*" waren, om vervolgens — gevraagd of hij nog steeds van "*0% slaagkansen*" uitging — te antwoorden dat hij "*zich niet uitspreekt over slaagkansen*" en "*zich niet kan herinneren dat hij over slaagkansen heeft gesproken*". Indien de Raad nu bevestigt dat vooralsnog geen slaagkansanalyse werd gemaakt met betrekking tot het instellen van bewarende maatregelen ten aanzien van Trafigura, hoe verantwoordt de Raad dan dat zij jaar na jaar miljoenen euro's aan juridische kosten maakt, maar nalaat om de mogelijk de meest waardevolle vordering van de Vennootschap (geraamd op circa 2 miljard euro) veilig te stellen, met het risico van verjaring?

1.17. Vraag aan de Raad van Bestuur. Wie binnen de Raad of de bijzondere comités heeft de beslissing genomen om al dan niet bewarende maatregelen te nemen? Werd deze beslissing genotuleerd?

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'Q' followed by a flourish.

1.18. Vraag aan de Raad van Bestuur. De vraag of de Vennootschap zich burgerlijke partij zou stellen tegen Trafigura "om de misbruikte vennootschapsgoederen terug te krijgen" werd door de Raad tijdens eerdere algemene vergaderingen afgedaan als "een puur hypothetische vraag".

Op de algemene vergadering van 24 juni 2025 motiveerde de Raad zijn weigering om bewarende maatregelen te nemen of een ingebrekestelling te versturen ten aanzien van Trafigura verder uitdrukkelijk met de stelling dat er geen aanwijzingen waren dat de belangen van de vennootschap geschaad waren.

"The board has not received any indications the interest of the company has been or is seriously jeopardised, or that the restructuring would be affected by nullity grounds, and therefore sees no reason whatsoever to take any precautionary or conservatory measures or to send notices of default."

De formele inverdenkingstelling van de Vennootschap wegens onder meer misbruik van vennootschapsgoederen veronderstelt per definitie het bestaan van ernstige aanwijzingen dat de belangen van de vennootschap zijn geschaad. Dit is een onmiskenbaar nieuw en wezenlijk element. Welke impact heeft deze inverdenkingstelling op het standpunt van de Raad inzake het nemen van bewarende maatregelen met betrekking tot een mogelijke vordering ten aanzien van Trafigura?

1.19. Vraag aan de Raad van Bestuur. Indien geen maatregelen werden getroffen: Werd over de beslissing om géén vordering of bewarende maatregelen tegen Trafigura in te stellen, en over de beslissing om de ontbinding te agenderen, de belangenconflictprocedure van artikel 7:96 WVV toegepast? Hebben de bestuurders die in 2019 in functie waren zich bij die beraadslagingen onthouden? Indien niet toegepast: waarom niet, gelet op hun persoonlijke betrokkenheid bij en inverdenkingstelling voor de onderliggende feiten? Kan de Raad de notulen voorleggen waaruit de beraadslaging hierover blijkt?

1.20. Vraag aan de Commissaris. Hebt u kennisgenomen van de inverdenkingstelling van de Vennootschap wegens valsheid in geschrifte en het gebruik van valse jaarrekeningen? Hoe verhoudt zich dit tot uw controleverklaring bij de jaarrekening 2025? Acht u, in het licht hiervan, de toelichting in de jaarrekening over de strafprocedure en de daaraan verbonden risico's adequaat en volledig? Blijft u bij uw verklaring?

1.21. Vraag aan de Commissaris. De inverdenkingstelling van de Vennootschap betreft onder meer het gebruik van valse jaarrekeningen. Deze tenlastelegging beperkt zich niet tot één boekjaar, maar raakt de jaarrekeningen die in de betrokken periode werden opgesteld, gecontroleerd en gepubliceerd — jaarrekeningen waarbij u, dan wel uw voorganger, een controleverklaring zonder voorbehoud hebt afgeleverd. Blijft u, in het licht van deze inverdenkingstelling, onverkort bij de verklaringen die u hebt afgegeven

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'Q' followed by a circular flourish.

bij de jaarrekeningen van de voorgaande boekjaren? Indien ja, op welke gronden meent u dat die verklaringen vandaag nog steeds houdbaar zijn, niettegenstaande de ernstige aanwijzingen van schuld die een inverdenkingstelling veronderstelt? Indien neen, op welke punten herziet u uw oordeel, en welke gevolgen verbindt u daaraan — onder meer inzake een eventuele melding, een aanvullende verklaring aan de aandeelhouders, of een herziening van de betrokken jaarrekeningen?

2. Vragen met betrekking tot de FSMA-kennisgeving en het gevraagde onafhankelijk juridisch advies

De FSMA heeft de Vennootschap opgedragen een advies in te winnen bij een externe raadsman die niet de gebruikelijke raadsman is over twee punten: (i) de gevolgen van een ontbinding en vereffening voor het lopende strafonderzoek, en (ii) de mogelijkheden van de Vennootschap om haar rechten te vrijwaren door, in voorkomend geval, een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden. De FSMA heeft tevens gevraagd de aandeelhouders hierover uitvoerig in te lichten vóór de vergadering.

2.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. Heeft de Vennootschap gevolg gegeven aan de kennisgeving van de FSMA? Welke externe raadsman werd of wordt aangezocht, op grond van welke selectieprocedure, en wie draagt de kosten van dit advies? Hoe waarborgt de Raad dat deze raadsman daadwerkelijk neutraal is, dit wil zeggen onafhankelijk van de Vennootschap, van haar bestuurders, van haar gebruikelijke raadslieden én van Trafigura?

2.2. Vraag aan de Raad van Bestuur. De FSMA eist dat het advies wordt ingewonnen bij een neutrale raadsman die onafhankelijk is. Tegelijk heeft de Vennootschap zich onder de Limited Recourse Loan Facility ertoe verbonden om voorafgaandelijk overleg te plegen met Trafigura en geen handelingen te stellen tegen haar belangen. Hoe heeft de Raad de onafhankelijkheid van de aan te zoeken raadsman concreet gewaarborgd in het licht van die LRLF-verplichtingen?

2.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. Diende de Vennootschap, gelet op de bepalingen van de LRLF, voor de keuze en de aanstelling van deze raadsman — dan wel voor het inwinnen van dit advies als zodanig — voorafgaandelijk te overleggen met Trafigura of haar toestemming te verkrijgen? Heeft de Raad Trafigura in dit verband effectief geconsulteerd of geïnformeerd?

2.4. Vraag aan de Raad van Bestuur. Erkent de Raad dat, indien de keuze van de "onafhankelijke" raadsman op enigerlei wijze aan Trafigura moest worden voorgelegd of met haar moest worden overlegd, de door de FSMA vereiste neutraliteit reeds in de kiem is aangetast?

2.5. Vraag aan de Raad van Bestuur. De FSMA stelt uitdrukkelijk dat een ontbinding of vereffening op geen enkele wijze het goede verloop van het strafrechtelijk onderzoek in gevaar mag brengen, noch de mogelijkheid voor de Vennootschap om zich tegen verantwoordelijke derden te keren. Hoe verzoent de Raad het voorstel tot ontbinding met deze uitdrukkelijke waarschuwing? Welke concrete waarborgen biedt de Raad dat de rechten van de Vennootschap tegen verantwoordelijke derden — inzonderheid Trafigura — niet verloren gaan of verjaren in geval van ontbinding?

2.6. Vraag aan de Raad van Bestuur. Er bestaat in dit dossier reeds een precedent waarbij een voorgenomen ontbinding werd verhinderd. Erkent de Raad dat de huidige FSMA-démarche, gelezen samen met de inverdenkingstelling, niet anders kan worden begrepen dan als een ernstig voorbehoud bij het door de Raad voorgestelde scenario?

3. Vragen met betrekking tot de voorgestelde voortzetting/ontbinding en de deficitaire vereffening

Uit de jaarrekening 2025 en de toelichting blijkt dat het eigen vermogen verder is gedaald van -8.432 K€ (eind 2024) tot -11.388 K€ (eind 2025) en dat de beschikbare activa zijn afgenomen tot circa 10,6 miljoen euro. De toelichting vermeldt dat de beschikbare liquiditeit daalt, maar verzwijgt de wezenlijke consequentie: per 31 december 2025 beschikt de Vennootschap niet langer over voldoende liquiditeiten om haar opeisbare schulden terug te betalen.

3.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. Bevestigt de Raad dat de Vennootschap per 31 december 2025 niet langer in staat is haar opeisbare schulden te voldoen? Waarom wordt deze cruciale vaststelling niet uitdrukkelijk in de toelichting vermeld, terwijl wel uitvoerig wordt ingegaan op de daling van de beschikbare liquiditeit?

3.2 Vraag aan de Raad van Bestuur. Uit de jaarrekening 2025 blijkt dat de schuld aan Trafigura nog steeds integraal als passief op de balans staat en mee aan de basis ligt van de negatieve eigenvermogenspositie (-11.387.959,83 EUR) die de Raad thans aangrijpt om de voortzetting of ontbinding van de Vennootschap voor te leggen. Heeft de Raad van Bestuur, in de periode vanaf eind 2025 tot op heden, formele dan wel informele gesprekken gevoerd met Trafigura over een gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van haar vorderingen — al was het maar om het debat over het ontoereikend eigen vermogen met de referentieaandeelhouder onder controle te houden? Indien niet: waarom niet, gelet op het feit dat een kwijtschelding de eigenvermogenspositie rechtstreeks zou beïnvloeden en de noodzaak van een deficitaire vereffening zou kunnen wegnemen? Indien wel: wat werd er precies besproken, wanneer en met welke vertegenwoordigers van Trafigura, wat was de uitkomst, en wat was het standpunt van de voltallige raad van bestuur daarover? Werd over deze contacten beraadslaagd en genotuleerd, en is de Raad bereid die notulen voor te leggen?

3.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. De voorgestelde vereffening dient op basis van de jaarrekening 2025 als deficitair te worden gekwalificeerd. Volgens de rechtsleer (H. Braeckmans en R. Houben) is een deficitaire vereffening enkel mogelijk mits de uitdrukkelijke instemming van de — volledig en correct ingelichte — schuldeisers. Beschikt de Raad over de uitdrukkelijke instemming van Trafigura, als belangrijkste schuldeiser, met een deficitaire vereffening? Zo neen, op welke grond meent de Raad dat een vereffeningsscenario rechtsgeldig kan worden voorgesteld in plaats van aangifte van het faillissement?

3.4. Vraag aan de Raad van Bestuur. Acht de Raad het verantwoord dat zij gedurende meerdere jaren een vennootschap heeft voortgezet die thans virtueel insolvent is, terwijl de jaarlijkse werkingskosten (circa 5 à 6 miljoen euro aan juridische, audit- en advieskosten) het eigen vermogen en de liquiditeit stelselmatig hebben uitgehold? Hoe verhoudt zich dit tot de bestuurdersaansprakelijkheid wegens het verderzetten van een verlieslatende activiteit?

3.5. Vraag aan de Raad van Bestuur. Agendapunt 2 van de buitengewone vergadering strekt tot absorptie van verliezen door vermindering van de wettelijke reserve, de uitgiftepremies en het maatschappelijk kapitaal (van 114.134.760,97 EUR tot 61.500 EUR). De Vennootschap erkent zelf dat het eigen vermogen ná deze operatie ongewijzigd negatief blijft (-11.387.959,83 EUR). Wat is het werkelijke nut en doel van deze louter boekhoudkundige operatie, indien zij de insolventie niet wegneemt?

3.6. Vraag aan de Raad van Bestuur. De Raad van Bestuur motiveert zijn voorstel om de activiteiten van de Vennootschap stop te zetten en over te gaan tot vereffening door te verwijzen naar een vermindering van de lopende exploitatiekosten. Volgens de schatting van de raad van bestuur zou er met de lopende exploitatiekosten nog beschikbare liquiditeit zijn tot H1 2029 en in geval een vereffenaar zou worden benoemd nog tot H2 2033. De aandeelhouders wensen meer uitleg over deze berekening.

Bovendien roept deze motivering fundamentele vragen op.

De Raad van Bestuur erkent immers zelf dat de Vennootschap vandaag geen operationele activiteiten meer uitoefent. Volgens de verstrekte informatie beperken de activiteiten van de Vennootschap zich in essentie tot het opvolgen van de lopende gerechtelijke procedures. De Raad van Bestuur stelt bovendien uitdrukkelijk dat de voorgestelde ontbinding en vereffening geen einde zullen maken aan deze procedures.

Indien deze procedures ook na de ontbinding verder moeten worden opgevolgd, is onduidelijk welke activiteiten precies zouden wegvallen en welke kosten daardoor effectief zouden worden bespaard. De vereffenaar zal immers dezelfde procedures moeten opvolgen, dezelfde advocaten moeten aansturen, dezelfde procesbeslissingen

moeten nemen en dezelfde belangen van de Vennootschap moeten behartigen als vandaag door de Raad van Bestuur gebeurt.

Kan de Raad van Bestuur daarom in detail toelichten welke concrete exploitatiekosten volgens hem zullen verdwijnen als gevolg van de vereffening en welk jaarlijks bedrag daarmee gemoeid is?

3.7. Vraag aan de Raad van Bestuur. Indien het antwoord op vorige vraag hoofdzakelijk gaat om de vergoedingen van de bestuurders, rijst de vraag waarom dergelijke vergoedingen gedurende de voorbije jaren verantwoord waren, terwijl de activiteiten van de Vennootschap volgens de Raad van Bestuur reeds geruime tijd beperkt waren tot het beheer van de resterende procedures en verplichtingen?

3.8 Vraag aan de Raad van Bestuur. De berekeningen van de Raad van Bestuur lijken uit te gaan van de premisse dat de huidige kostenstructuur onvermijdelijk is. Indien bepaalde uitgaven niet langer in het belang van de Vennootschap zijn of niet in verhouding staan tot haar beperkte activiteiten, waarom kunnen deze kosten niet eenvoudig worden verminderd zonder over te gaan tot ontbinding en vereffening?

Deze vraag dringt zich in het bijzonder op gezien deze en voorgaande jaarrekeningen aantonen dat de vennootschap jaarlijks 5 à 6 miljoen euro aan juridische, audit- en advieskosten maakt zonder dat daar enige (potentiële) opbrengst of verlies tegenover staat.

3.9 Vraag aan de Raad van Bestuur. Kan de Raad van Bestuur toelichten waarom het voorstel tot ontbinding precies nu wordt gedaan. Indien de activiteiten van de Vennootschap reeds jarenlang beperkt zijn tot het opvolgen van gerechtelijke procedures, wat rechtvaardigt dan dat een vereffening vandaag noodzakelijk zou zijn, terwijl dit volgens de Raad van Bestuur gedurende de voorbije boekjaren kennelijk niet het geval was?

Deze vraag klemmt des te meer nu de Vennootschap recent formeel in verdenking werd gesteld wegens onder meer misbruik van vennootschapsgoederen en de hypothese van het lopende onderzoek precies veronderstelt dat de Vennootschap mogelijk schade heeft geleden. In dat geval lijkt het voor de hand te liggen dat de Vennootschap haar eventuele rechten en vorderingen ten volle onderzoekt en desgevallend uitoefent, eerder dan het afwikkelen en vereffenen van de Vennootschap.

3.10. Vraag aan de Commissaris. De aanstelling van een nieuwe commissaris valt samen met de opmaak van een staat van actief en passief in het kader van de voorgestelde ontbinding, die deficitair zal zijn. Hoe beoordeelt de (nieuwe) commissaris het continuïteitsvraagstuk, gelet op het feit dat de jaarrekening 2025 op basis van discontinuïteit werd opgesteld en de Vennootschap haar opeisbare schulden niet meer kan voldoen?

4. Vragen met betrekking tot de benoeming van RSM Interaudit BV

4.1. Vraag aan RSM Interaudit BV. Was RSM Interaudit BV, bij de aanvaarding van haar kandidatuur, volledig op de hoogte van de deficitaire eigenvermogenspositie?

4.2. Vraag aan RSM Interaudit BV. In de tussentijd is de vennootschap formeel in verdenking gesteld. Welke bijzondere voorbehouden of voorwaarden verbindt de nieuwe commissaris aan haar opdracht in deze context?

4.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. Hoe kan de vergadering kwijting verlenen aan de uittredende commissaris BDO over het boekjaar 2025, terwijl de Vennootschap voor datzelfde boekjaar in verdenking is gesteld wegens het gebruik van valse jaarrekeningen?

5. Vragen met betrekking tot de voorgestelde benoeming van Tushia BV (vast vertegenwoordigd door de heer Dirk Tirez) als onafhankelijk bestuurder

Agendapunt 7 van de gewone vergadering strekt tot benoeming van Tushia BV, vast vertegenwoordigd door de heer Dirk Tirez, als onafhankelijk niet-uitvoerend bestuurder voor een termijn van vier jaar, na een zoekproces met bijstand van Korn Ferry.

5.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. Welke informatie werd aan Korn Ferry en aan de heer Tirez verstrekt vóór zijn aanvaarding? Werd hij volledig en correct ingelicht over (i) het lopende strafonderzoek; (ii) de twee FSMA-rapporten en de afgesloten sanctieprocedure; (iii) de recente FSMA-kennisgeving; (iv) de Limited Recourse Loan Facility met Trafigura en de daaruit voortvloeiende overlegverplichtingen; en (v) het bestaan en de werking van de bijzondere bestuurscomités?

5.2. Vraag aan de Raad van Bestuur en de heer Tirez. De kernactiviteit van de Vennootschap bestaat thans nagenoeg uitsluitend uit het beheer van geschillen en uit strafrechtelijke verdediging. Meent u dat een nieuwe bestuurder zich in deze omstandigheden werkelijk onafhankelijk kan opstellen, gelet op de overlegverplichting met Trafigura en de inverdenkingstelling van de Vennootschap?

5.3. Vraag aan de Raad van Bestuur en de heer Tirez. De toelichting erkent dat het mandaat van Tushia BV bij een ontbinding zou aflopen en mogelijk minder dan een jaar zou duren. Wat is dan de werkelijke beweegreden om, daags vóór een mogelijke ontbinding, een nieuwe onafhankelijke bestuurder te benoemen?

5.4. Vraag aan de Raad van Bestuur. Hoe is de heer Tirez zijn bestuurdersaansprakelijkheidsverzekering (D&O) geregeld, mede gelet op de bekende moeilijkheden van de Vennootschap om adequate D&O-dekking te verkrijgen?

5.5. Vraag aan de heer Tirez. Heeft de heer Tirez, vóór de aanvaarding van zijn kandidatuur, de aard en de draagwijdte van de LRLF en van de overleg- en consultatieverplichtingen ten aanzien van Trafigura onderzocht in het kader van haar onafhankelijkheidsbeoordeling en de toepasselijke onafhankelijkheidsregels?

5.6. Vraag aan de heer Tirez. Onder de Limited Recourse Loan Facility beschikt Trafigura over informatie- en consultatierechten ten aanzien van de Vennootschap en dient de Raad van Bestuur voorafgaandelijk met Trafigura te overleggen vóór bepaalde juridische stappen. Hoe waarborgt de heer Tirez, als voorgedragen onafhankelijk bestuurder, dat zijn onafhankelijkheid niet in het gedrang komen in een vennootschap waarvan het bestuur op deze wijze contractueel en structureel met de referentieaandeelhouder en schuldeiser Trafigura is verweven?

5.7. Vraag aan de heer Tirez. Naar aanleiding van uw vertrek bij bpost berichtten de media (onder meer HLN) destijds over de omstandigheden ervan. Het is niet aan de minderheidsaandeelhouders om daarover te oordelen, doch in die berichtgeving werd onder meer geschreven:

"Het toont aan dat er iets ernstig aan de hand is. Dat steekt bpost niet weg. 'Het onderzoek heeft elementen aan het licht gebracht die kunnen wijzen op schendingen van het beleid van de vennootschap en van wetgeving. Deze elementen worden met de bevoegde autoriteiten gedeeld.' Er werd alvast info gestuurd naar beurswaakhond FSMA en concurrentiewaakhond BMA."

Het is uw plicht om vandaag, op deze jaarvergadering, elke mogelijke twijfel over uw integriteit, onafhankelijkheid en deskundigheid op kordate en overtuigende wijze weg te nemen. Hoe moeten de Belgische minderheidsaandeelhouders en de buitenwereld, in het licht van dergelijke berichtgeving over uw persoon, geloven dat u de onafhankelijke bestuurder zou zijn die in het belang van de Vennootschap en al haar aandeelhouders handelt en dat u niet wordt voorgedragen of verkozen om mede leiding te geven aan wat de minderheidsaandeelhouders als een verderzetting van een doofpotbeleid beschouwen?

6. Vragen met betrekking tot de Limited Recourse Loan Facility en de relatie met Trafigura

6.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. Onder de Limited Recourse Loan Facility heeft de Vennootschap zich ertoe verbonden voorafgaandelijk overleg te plegen met Trafigura en geen handelingen te stellen tegen de belangen van Trafigura. Hoe verzoent de Raad deze verbintenis met de uitdrukkelijke vereiste van de FSMA en de onderzoeksrechter dat de mogelijkheid om zich tegen verantwoordelijke derden te keren, gevrijwaard moet blijven? Is dit niet ronduit onverenigbaar?

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'B' followed by a vertical line and a small flourish.

6.2. Vraag aan de Raad van Bestuur. Werd de agenda van de algemene vergadering van 30 juni 2026 — en in het bijzonder het voorstel tot ontbinding — voorafgaandelijk besproken met of meegedeeld aan Trafigura (al dan niet onder toepassing van artikel 12.3 van de Limited Recourse Loan Facility)? Werd de instemming van Trafigura gevraagd of verkregen?

6.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. Gelet op het verstrijken van de Availability Period op 31 juli 2024, waarom werd de faciliteit niet integraal afgelost om een einde te maken aan de betrokkenheid van Trafigura via deze financieringsstructuur?

6.4. Vraag aan de Raad van Bestuur. Gelet op de inverdenkingstelling wegens misbruik van vennootschapsgoederen, heeft de Raad — collectief en individueel — concrete (desgevallend bewarende) maatregelen genomen of overwogen om te vermijden dat de Vennootschap rechten verliest of dat verjaring intreedt ten aanzien van Trafigura en/of de bestuurders? Zo neen, waarom niet?

7. Vragen met betrekking tot de kosten, de D&O-verzekering en het vennootschapsbelang

7.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. Welke kosten werden in 2025 gemaakt voor de verdediging van de Vennootschap enerzijds en van de individuele bestuurders anderzijds, in het kader van de FSMA-procedure en het strafonderzoek? Door wie worden deze respectieve kosten gedragen, en worden zij op enigerlei wijze doorgerekend of gefactureerd aan de Vennootschap?

7.2. Vraag aan de Raad van Bestuur en de Commissaris. Wat is de verhouding tussen de aan juridische bijstand bestede kosten en de terugbetalingen onder de D&O-polis? Welk verzekerd bedrag is thans beschikbaar onder de D&O-dekking, en acht de Raad dit toereikend gelet op de aard en omvang van de strafrechtelijke en burgerlijke risico's? Werd voor de verdedigingskosten een toereikende voorziening aangelegd? Zo neen, waarom niet?

7.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. Het is algemeen geweten dat de opbrengst van de minderheidsvordering (geraamd op circa 2 miljard euro) aan Nyrstar zou toekomen. Hoe verantwoordt de Raad dan dat jaar na jaar miljoenen euro's worden besteed aan juridische verdediging in procedures die niet tegen de Vennootschap zijn gericht — terwijl de eigen, potentieel bijzonder waardevolle vorderingen tegen Trafigura niet worden ingesteld en dreigen te verjaren? Wordt de Vennootschap bestuurd in het belang van haar aandeelhouders, dan wel als vehikel ter financiering van de persoonlijke verdediging van haar bestuurders of haar grootste aandeelhouder Trafigura?

8. Vragen met betrekking tot de werking van de Raad van Bestuur en de onafhankelijkheid van bestuurders

8.1. Vraag aan de Raad van Bestuur. De afgelopen jaren werden tientallen miljoenen euro's aan juridische kosten gedragen. Werd ooit één euro van die kosten aangewend om te onderzoeken of – en zo ja hoe – Nyrstar bewarende of andere maatregelen kon nemen tegen Trafigura, ter vrijwaring van haar eigen rechten en vorderingen? Indien ja: door welke raadsman werd dat onderzoek gevoerd, wanneer, tegen welke kostprijs, en wat was de concrete uitkomst van dat juridisch werk? Kan dat advies of die analyse worden voorgelegd? Indien neen: getuigt het niet van ondeugdelijk bestuur en van een miskennen van de plichten van de raad van bestuur als college en van elke bestuurder afzonderlijk, dat over al die jaren geen euro werd besteed aan het onderzoeken van de eigen rechten van de Vennootschap tegen haar referentieaandeelhouder? De talrijke gerechtelijke procedures en de vragen op opeenvolgende algemene vergaderingen die op het belang hiervan wezen, worden immers thans enkel versterkt door de officiële inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter wegens onder meer misbruik van vennootschapsgoederen.

8.1. Vraag aan de heer Konig, mevrouw Fahy en mevrouw Moriarty (persoonlijk). U maakte alle drie deel uit van de raad van bestuur ten tijde van de beslissingen die hebben geleid tot de veroordeling van de Vennootschap door de Sanctiecommissie van de FSMA (26 september 2025) en tot de inverdenkingstelling van de Vennootschap (6 juni 2026) wegens onder meer valsheid in geschrifte en misbruik van vennootschapsgoederen. Acht u zich in staat om, als bestuurder, op onpartijdige wijze te oordelen over de vraag of de Vennootschap een vordering moet instellen — dan wel bewarende maatregelen moet nemen — tegen Trafigura en tegen de (gewezen) bestuurders, precies wegens die handelingen waarbij u mogelijks persoonlijk betrokken was en waarvoor de Vennootschap thans in verdenking is gesteld? Zo ja, hoe verzoent u dat met het beginsel dat niemand onpartijdig kan oordelen over zijn eigen handelen?

8.2. Vraag aan de heer Taeymans. De Sanctiecommissie sprak de individuele bestuurders niet ten gronde vrij, maar enkel "bij gebrek aan (voldoende grondig) individueel onderzoek", terwijl zij de feiten in hoofde van de rechtspersoon Nyrstar wél bewezen verklaarde. Hoe verzoent de Raad deze vaststelling met de publieke verklaring van de heer Taeymans (De Tijd, 22 juli 2025) dat de Raad "correct heeft gehandeld" en "recht in zijn schoenen staat"? Blijft de heer Taeymans, na de inverdenkingstelling van de Vennootschap, bij die verklaring? Erkent de Raad dat een vrijspraak wegens onvoldoende geïndividualiseerd onderzoek geen vrijspraak ten gronde is en niets afdoet aan de collegiale verantwoordelijkheid van het bestuur?

8.3. Vraag aan de Raad van Bestuur. Er loopt een minderheidsvordering, die begroot wordt op meer dan € 2 miljard. Bij het slagen van die vordering komen de opbrengsten aan de vennootschap toe (zoals vermeld in het jaarverslag). Bevestigt de Raad dat een stopzetting, ontbinding en vereffening deze aanzienlijke activa onomkeerbaar dreigt te

verliezen of illusoir te maken? Tegen welke waarde zijn deze vorderingen in de jaarrekening 2025 gewaardeerd? Indien op nul: op grond van welke analyse? Indien niet op nul: hoe verantwoordt de Raad dat hij een vennootschap met dergelijke activa wil ontbinden?

8.4. Vraag aan de Raad van Bestuur. Heeft de Raad, als college, sinds de inverdenkingstelling van 6 juni 2026 en de FSMA-kennisgeving van 9 juni 2026 vergaderd en beraadslaagd over (i) het instellen van bewarende maatregelen, (ii) een burgerlijke partijstelling in het strafonderzoek en (iii) het al dan niet handhaven van het voorstel tot ontbinding? Zo ja, op welke data, met welke aanwezigen en met welke uitkomst — en kunnen de notulen worden voorgelegd? Is de Raad bereid de stemming over de voortzetting/ontbinding uit te stellen, gelet op de recente inverdenkingstelling en de uitdrukkelijke bezorgdheid van de FSMA?

8.5. Vraag aan de heer Taeymans. Het vennootschapsbelang betreft een autonoom belang dat losstaat van het belang van de controlerende aandeelhouder. Als onafhankelijk bestuurder bent u bij uitstek geroepen om net dát belang te bewaken. Hoe verzoent u die opdracht met uw publieke validatie (De Tijd, 22 juli 2025) dat "de oplossing van 2019 de enige manier was om de zinkgroep te redden" en dat de Raad "recht in zijn schoenen staat"? Beoordeelt u het vennootschapsbelang vanuit het perspectief van álle aandeelhouders, dan wel, zoals uit die uitspraak lijkt te volgen, vanuit het perspectief van de referentieaandeelhouder Trafigura?

8.6. Vraag aan de heer Taeymans. Een onafhankelijk bestuurder die het vennootschapsbelang centraal stelt, zou er belang bij hebben dat de Vennootschap — indien zij slachtoffer is geweest van misbruik van vennootschapsgoederen, zoals de inverdenkingstelling van 6 juni 2026 laat uitschijnen — haar rechten maximaal uitoefent en haar schade vergoed ziet, in plaats van zich voortijdig te ontbinden terwijl een strafonderzoek loopt. Hoe kan u, in die hoedanigheid, de afkeuring van de voortzetting (en dus de ontbinding) van de Vennootschap steunen of laten worden, wetende dat dit de activa van de Vennootschap, met inbegrip van haar verhaalsrechten tegen de verantwoordelijke derden, onomkeerbaar illusoir dreigt te maken? Acht u dit verenigbaar met uw opdracht als onafhankelijk bestuurder om het collectief belang van alle aandeelhouders te bewaken? Zo ja, op grond van welke afweging? Hebt u zich tegen deze gang van zaken verzet, en zo neen, waarom niet? Heeft u zich tegen de agendering van de ontbinding verzet? Zo neen, waarom niet? Hebt u overwogen gebruik te maken van uw positie om bewarende maatregelen af te dwingen?

8.7. Vraag aan de heer Taeymans. Op de vergadering van 24 juni 2025 verklaarde u zich "niet uit te spreken over slaagkansen" en zich "niet te kunnen herinneren" daarover ooit gesproken te hebben, terwijl het bestuur tegelijk weigert bewarende maatregelen te nemen wegens een "volledig gebrek aan slaagkansen". Hoe kan u als onafhankelijk bestuurder instemmen met de beslissing om géén bewarende maatregelen te nemen, indien daarover — zoals uit uw eigen antwoorden volgt — nooit een eigen, gedocumenteerde slaagkansanalyse werd gemaakt? Beschikt u, los van de Vennootschap, van uw medebestuurders en van hun raadslieden, over een eigen,

onafhankelijke juridische beoordeling van deze vorderingen en van de gevolgen van een ontbinding? Zo neen, hoe meent u dan uw toezichts- en zorgvuldigheidsplicht als onafhankelijk bestuurder te hebben vervuld?

8.8. Vraag aan de Raad van Bestuur. Sinds 2020 vertoont de vennootschap jaar na jaar oplopende verliezen. Deze verliezen vinden geen oorsprong in operationele bedrijvigheid, maar zijn rechtstreeks het gevolg van de beleidskeuze van de bestuurders: een jaarlijks terugkerende uitgave van om en bij de 5 à 6 miljoen euro aan juridische, audit- en advieskosten, zonder dat daar enige (potentiële) opbrengst of vermijden van verlies tegenover staat. Te meer daar eerdere jaarverslagen reeds vermelden dat er geen (significante) vorderingen tegen Nyrstar werden ingesteld en de opbrengst van de minderheidsvordering ten belope van 2 miljard euro aan Nyrstar zou toekomen. Een dergelijke uitgavencyclus, waarbij de vennootschap jaar na jaar miljoenen spendeert aan juridische verdediging in procedures die niet tegen haar zijn ingesteld, duidt niet op bescherming van het vennootschapsbelang, maar veeleer op een strategie ter bescherming van de bestuurders in eigen naam. Het lijkt er dus op dat de vennootschap niet bestuurd wordt in het belang van haar aandeelhouders of haar eigen economische waarde, maar als vehikel ter financiering van de persoonlijke juridische verdediging van de bestuurders. Hoe weerlegt de Raad de vaststelling dat de Vennootschap niet wordt bestuurd in het belang van haar aandeelhouders of van haar eigen economische waarde, maar als vehikel ter financiering van de persoonlijke juridische verdediging van haar bestuurders?

8.9. Vraag aan de Raad van Bestuur. Kan de Raad, kost per kost en dienstverlener per dienstverlener, aantonen welk concreet vennootschapsbelang met deze uitgaven werd gediend, en welke (potentiële) opbrengst of vermeden verlies daar voor de Vennootschap tegenover stond?

8.10. Vraag aan de Commissaris. Hoe verantwoordt de Commissaris, in dat licht, dat deze uitgaven in het belang van de Vennootschap zijn gedaan?

8.11. Vraag aan de heer Martyn Konig. U hebt bij herhaling verklaard een man van "the highest moral standards" te zijn. Kan u toelichten hoe die morele principes zich verhouden tot het feit dat nu formeel is bevestigd — door de beslissing van de Sanctiecommissie van de FSMA — dat de Vennootschap de markt heeft misleid, en dat de Vennootschap daarenboven, onder uw voorzitterschap en met u nog steeds als voorzitter, formeel in verdenking is gesteld wegens valsheid in geschrifte, het gebruik van valse jaarrekeningen en misbruik van vennootschapsgoederen? Hoe rijmt u deze vaststellingen met de door u beleden ethische principes, en acht u zich, in het licht van de Belgische Corporate Governance Code, nog in staat om als voorzitter te voldoen aan de vereisten van integer en deugdelijk bestuur?

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'M. Konig', is located at the bottom right of the page.

9. Voorbehoud

Quanteus Group BV, en de aandeelhouders door hen vertegenwoordigd, behouden zich uitdrukkelijk het recht voor om tijdens de algemene vergadering bijkomende mondelinge vragen te stellen aan de bestuurders, de leden van de bestuurscomités en de commissaris, mede naar aanleiding van de antwoorden op bovenstaande vragen.

Met de meeste hoogachting,

A large, stylized handwritten signature in blue ink, which appears to read "Kris Vansanten". The signature is written over the text "Met de meeste hoogachting," and extends across the line for the name.

Kris Vansanten

in zijn hoedanigheid van aandeelhouder,
bestuurder van Bee Inspired BV en bestuurder van Quanteus Group BV

Bijlage 3

Schriftelijke vragen en antwoorden voor de gewone algemene aandeelhoudersvergadering gehouden op 30 juni 2026

[apart document]

Bijlage 4

Vragen gesteld en antwoorden gegeven tijdens de gewone algemene aandeelhoudersvergadering gehouden op
30 juni 2026

(Vragen en antwoorden die in het Engels werden geformuleerd, werden vrij vertaald naar het Nederlands.)

[zie volgende pagina]

Nyrstar NV
 NAAMLOZE VENNOOTSCHAP
 Zetel: Harmoniestraat 52B bus 29, 2300 Turnhout, België
 Ondernemingsnummer BTW BE 0888.728.945 RPR Antwerpen, afdeling Turnhout

(de *Vennootschap*)

Mondelinge vragen ontvangen op de algemene aandeelhoudersvergadering van 30 juni 2026

Tijdens de behandeling van de schriftelijke en mondelinge vragen waren er verschillende tussenkomsten vanwege aandeelhouders en hun adviseurs. Naast deze bijlage wordt in de notulen melding gemaakt van een aantal andere tussenkomsten (waarnaar wordt verwezen). Deze tussenkomsten en deze bijlage moeten samen worden gelezen.

Eerste reeks mondelinge vragen

Vragen	Antwoorden
Vragen aan de Raad van Bestuur	
i) Wie zetelt er in het Remuneratiecomité? ii) Aan de hand van welke criteria wordt het bedrag van de vergoeding vastgesteld? iii) Is de vergoeding veranderd sinds de herstructurering?	(i) Het Remuneratiecomité bestaat uit de heer Taeymans, mevrouw Fahy en mevrouw Moriarty. Het Benoemings- en Remuneratiecomité is dus samengesteld in overeenstemming met het WVV, aangezien het voor een meerderheid bestaat uit onafhankelijke, niet-uitvoerende bestuurders. (ii) Wat de remuneratie van de bestuurders betreft, is het remuneratiebeleid opgesteld om de Vennootschap in staat te stellen bestuurders met bewezen ervaring en kennis van de Vennootschap aan te houden, gelet op haar specifieke omstandigheden. Het niveau van de vergoeding van de bestuurders is vastgesteld op basis van benchmarks ten opzichte van de remuneratie voor vergelijkbare functies bij ondernemingen die zijn opgenomen in de Bel20-index, de Bel Mid-index en de Bel Small-index. Op deze basis is het remuneratiebeleid ook goedgekeurd door de algemene aandeelhoudersvergadering. (iii) De vergoedingen van de bestuurders zijn tussen 2007 en 2024 ongewijzigd gebleven; in dat boekjaar zijn de vergoedingen gedeeltelijk aangepast aan de inflatie. De exacte vergoedingen van alle bestuurders wordt elk jaar naar behoren bekendgemaakt in het remuneratieverslag van de Vennootschap.
De advocaat van een aandeelhouder en een aandeelhouder stelden een vraag over de toepasselijkheid van de alarmbelprocedure en de gevolgen van het schrappen van het agendapunt voor de voortzetting van de activiteiten en voor de geldigheid van de besluiten die tijdens de algemene aandeelhoudersvergaderingen worden genomen.	De Vennootschap heeft tijdens de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering van 9 december 2019 de alarmbelprocedure toegepast, nadat was vastgesteld dat het nettoactief onder een kwart van het kapitaal was gedaald. Sinds die datum is het nettoactief voortdurend onder deze drempel gebleven. De Raad van Bestuur was echter niet verplicht om de alarmbelprocedure daarna herhaaldelijk toe te passen. Wij nemen echter nota van uw standpunt dat de algemene aandeelhoudersvergadering van 9 december 2019 de Raad van Bestuur een bindend mandaat heeft gegeven, waaraan de Raad van Bestuur gevolg moet geven.

Vragen	Antwoorden
	Zoals uiteengezet in de uitnodiging, handelde de Raad van Bestuur – door in eerste instantie een stemming over de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap op de agenda van de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering van vandaag te plaatsen – niet om uitvoering te geven aan de stemming van 9 december 2019. De Raad van Bestuur stelde de aandeelhouders autonoom voor om een besluit te nemen over de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap. Dit agendapunt werd niet voorgesteld in het kader van de alarmbelprocedure, en daarom waren de relevante rapporteringsverplichtingen van artikel 7:228 WVV niet van toepassing. Zoals u weet, bleek het uitvoeren van het mandaat van de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering van 9 december 2019 – namelijk het bijeenroepen van een algemene aandeelhoudersvergadering met de ontbinding op de agenda – allesbehalve eenvoudig, aangezien verschillende minderheidsaandeelhouders verschillende procedures hadden aangespannen om dit te verhinderen. Bovendien zijn sommige aandeelhouders die de kortgedingprocedure hebben aangespannen om de ontbinding en vereffening te verhinderen, dezelfde aandeelhouders die tijdens de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering van 9 december 2019 tegen de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap hebben gestemd. Tegen deze achtergrond en gezien andere uitzonderlijke gebeurtenissen sinds 2019 achtte de Raad van Bestuur het gepast om de aandeelhoudersvergadering eerst te vragen om te beslissen of de activiteiten van de Vennootschap moeten worden voortgezet of dat er voorbereidingen moeten worden getroffen voor een ontbinding en het opstellen van de bijhorende verslaggevingsverplichtingen. De wettelijke basis voor dit agendapunt was artikel 2:71 WVV. Krachtens deze bepaling mag de Raad van Bestuur de vrijwillige ontbinding ter bespreking voorleggen aan een aandeelhoudersvergadering. De beslissing om het agendapunt over de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap te schrappen, was een kwestie van timing en proces, genomen tegen het licht van de gebeurtenissen van de afgelopen weken, zoals de brief van 22 juni 2026 van aandeelhouder Urion Investments Holdings Ltd (“Urion”) en de mededeling van de FSMA van 9 juni 2026. Zoals vermeld in het persbericht van de Vennootschap van 24 juni 2026, wil de Raad van Bestuur de markt voldoende tijd geven om de informatie met betrekking tot die gebeurtenissen te beoordelen. De Raad van Bestuur merkt tevens op dat bepaalde aandeelhouders, waaronder u, specifiek hebben verzocht om dit agendapunt te schrappen. Hoewel wij opmerken dat uw vraag uitsluitend betrekking heeft op de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering van vandaag en niet op de gewone algemene aandeelhoudersvergadering, merken wij op dat het schrappen van het agendapunt betreffende de voortzetting van de activiteiten geen verband houdt met de andere agendapunten van de algemene aandeelhoudersvergaderingen van

Vragen	Antwoorden
	vandaag en aldus geen enkele invloed heeft op de geldigheid van beide vergaderingen en de daar genomen besluiten.
De advocaat van een aandeelhouder vroeg de Raad van Bestuur of deze extern juridisch advies zal inwinnen over de geldigheid van de binnen de Raad van Bestuur ingestelde bijzondere comités.	We merken op dat de Raad van Bestuur momenteel slechts één bijzonder comité heeft dat betrekking heeft op gerechtelijke procedures, namelijk het bijzonder comité voor de procedure ten gronde. Het bijzonder comité voor de FSMA-procedure werd op 6 oktober 2025 ontbonden, nadat de Sanctiecommissie van de FSMA zijn uitspraak had gedaan. Zoals herhaaldelijk aangegeven, heeft de Raad van Bestuur vertrouwen in de geldigheid van de bijzondere comités en acht ze het niet nodig om op dit punt extern juridisch advies in te winnen. De statuten van de Vennootschap machtigen de Raad van Bestuur uitdrukkelijk om bijzondere en welbepaalde bevoegdheden toe te kennen aan personen van zijn keuze, ongeacht of het bestuurders of niet-bestuurders betreft, en om de Vennootschap te laten vertegenwoordigen door bijzondere gevolmachtigden binnen het kader van hun mandaat. Dit is een algemeen aanvaard mechanisme in het Belgisch vennootschapsrecht. In de corporate governance verklaring van de Vennootschap wordt bovendien in detail beschreven op welke basis de comités functioneren.
De advocaat van een aandeelhouder vroeg de Raad van Bestuur of deze extern juridisch advies zal inwinnen met betrekking tot de situatie sinds 2019 en het standpunt van de Vennootschap in het strafonderzoek.	Zoals uiteengezet in de antwoorden op de schriftelijke vragen, heeft de Vennootschap geen indicaties dat haar belangen in het kader van de herstructurering zijn geschaad. Zulks is evenmin gebleken uit de verschillende gerechtelijke procedures in België, New York en Engeland. In dit licht ziet de Vennootschap geen reden om onafhankelijk juridisch advies in te winnen over de situatie van de Vennootschap sinds 2019. Bovendien heeft de Vennootschap, zoals ook uiteengezet in onze antwoorden op de schriftelijke vragen, geen kennis van de aantijgingen die in het gerechtelijk onderzoek worden gedaan, noch van de onderliggende feiten. Uit respect voor de autoriteiten die hun werk doen en gelet op de vertrouwelijke aard van het gerechtelijk onderzoek, zullen wij geen verdere uitspraken doen over het Antwerpse gerechtelijk onderzoek. Evenmin zal de Raad van Bestuur tijdens de vergadering ingaan op processtrategie. De Vennootschap heeft op haar website alle informatie bekendgemaakt die zij op dit moment over het gerechtelijk onderzoek kan delen.

Vragen	Antwoorden
Er werden verschillende vragen gesteld over de taal waarin de vergadering werd gehouden en het voorlezen van de schriftelijke vragen en antwoorden.	De Vlaamse taalwetgeving is van toepassing op handelingen en documenten die bij wet en regelgeving zijn voorgeschreven. Zij is niet van toepassing op de taal waarin een algemene aandeelhoudersvergadering wordt gehouden. In het Belgisch vennootschapsrecht wordt algemeen aanvaard dat mondelinge beraadslagingen van een Belgische vennootschap, waaronder de beraadslagingen op een algemene aandeelhoudersvergadering, in elke taal mogen plaatsvinden, op voorwaarde dat de Vennootschap ervoor zorgt dat degenen die gerechtigd zijn om deel te nemen, de vergadering kunnen volgen. Wij zijn ons ervan bewust dat een groot deel van de vergadering in het Engels wordt gevoerd en dat bepaalde aandeelhouders geen Engels begrijpen. Om hieraan tegemoet te komen, zorgt de Vennootschap tijdens de vergadering voor simultaanvertaling naar het Nederlands (zoals zij altijd heeft gedaan). De Vennootschap heeft bovendien vóór aanvang van deze vergadering op haar website de door aandeelhouders ingediende schriftelijke vragen gepubliceerd in de exacte bewoordingen waarin zij in het Nederlands zijn ontvangen, samen met de antwoorden daarop.
Zijn er in het kader van het gerechtelijk onderzoek onderzoeksdaten gesteld tegen de Vennootschap, op grond waarvan zij kennis heeft van de inhoud van het strafdossier?	De Vennootschap is in het kader van het gerechtelijk onderzoek nooit gehoord en heeft geen inzage gekregen in het strafdossier, ondanks het feit dat er twee formele verzoeken tot inzage zijn ingediend. Zoals vermeld in het overzicht op de website van lopende gerechtelijke procedures, heeft er in het kader van het gerechtelijk onderzoek een huiszoeking plaatsgevonden. Zoals besproken tijdens de algemene aandeelhoudersvergadering van vorig jaar, vond die huiszoeking plaats vóór de algemene aandeelhoudersvergadering van 2024. Bij die gelegenheid heeft de Vennootschap geen informatie ontvangen over de inhoud of de reikwijdte van het onderzoek. De Vennootschap heeft geen kennis van andere onderzoeksdaten die hebben plaatsgevonden.
De Raad van Bestuur heeft verklaard geen kennis te hebben van het strafonderzoek. Toch heeft de Vennootschap kosten gemaakt in verband met dat onderzoek. Kan de Raad van Bestuur uitleggen waarom deze kosten zijn gemaakt?	Aangezien het gerechtelijk onderzoek nog loopt, heeft de Vennootschap in de loop van 2025 bepaalde juridische kosten gemaakt in verband met het gerechtelijk onderzoek. De Vennootschap kan echter geen verdere details over deze kosten verstrekken, aangezien het niet gepast zou zijn om tijdens deze algemene aandeelhoudersvergadering in te gaan op de processtrategie of de inhoud van het onderzoek. De Vennootschap heeft op haar website alle informatie bekendgemaakt die zij op dit moment over het gerechtelijk onderzoek kan delen.
Heeft de onderzoeksrechter documenten bij de Vennootschap opgevraagd, waarop de Vennootschap heeft geantwoord dat die documenten verloren waren gegaan of vernietigd waren?	Zoals eerder vermeld, zal de Vennootschap geen uitspraken doen over het gerechtelijk onderzoek uit respect voor de autoriteiten die hun werk doen en gelet op de vertrouwelijke aard van dat onderzoek.

Vragen	Antwoorden
Heeft de Raad van Bestuur, vanaf het moment dat de onderzoeksdaaden in het kader van het strafonderzoek werden verricht, overwogen om bewarende maatregelen te nemen of heeft hij dergelijke maatregelen daadwerkelijk genomen? Heeft de Raad van Bestuur juridisch advies ingewonnen over de stappen die moeten worden ondernomen om de rechten van de Vennootschap te vrijwaren, hetzij door middel van bewarende maatregelen, hetzij door middel van vorderingen?	Zoals eerder uiteengezet, zijn er momenteel geen aanwijzingen dat de belangen van de Vennootschap door Trafigura en/of verbonden partijen zijn geschaad, dat de Vennootschap enige vordering tegen hen heeft, of dat de herstructurering zou worden aangetast door enige nietigheidgrond. De Raad van Bestuur zal geen verdere toelichting geven op de strategie in de door u aangespannen gerechtelijke procedure of in de strafrechtelijke procedure waarin sommige aandeelhouders zich burgerlijke partij hebben gesteld, en waarvan de Vennootschap via de pers kennis heeft genomen. De Vennootschap zal deze vraag verder overwegen indien de omstandigheden veranderen.
Er werd aan de Raad van Bestuur gevraagd op basis van welke (kosten-baten)analyses en welke beoordeling van de kans op succes de beslissing is genomen om geen vordering tot het nemen van bewarende maatregelen in te dienen.	Zoals bij eerdere gelegenheden is toegelicht, zal de Raad van Bestuur tijdens de algemene aandeelhoudersvergadering niet ingaan op de inhoud van zijn beraadslagingen of processtrategie.
Er werd gevraagd of de aandeelhouders de bestuurders geldig kwijting kunnen verlenen, gezien het strafonderzoek.	Wij zijn van mening dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de financiële positie van de Vennootschap en geen onjuistheden bevat. Het is aan de aandeelhoudersvergadering om te beslissen over het verlenen van kwijting.
Heeft de Raad van Bestuur gezamenlijk overwogen of de Vennootschap zich burgerlijke partij zal stellen in de procedure?	Zoals eerder toegelicht, kan en zal de Raad van Bestuur geen uitspraken doen over het nog lopende strafonderzoek, waarvan wij de uitkomst nog niet kennen, noch zal het tijdens de vergadering ingaan op processtrategie.
Verschillende aandeelhouders stelden vragen over de werking en bevoegdheden van de bijzondere comités die in het kader van de gerechtelijke procedures zijn opgericht, onder meer of de procedure inzake belangenconflicten krachtens het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van toepassing is op de leden van die comités, en of de Raad van Bestuur als collegiaal orgaan of een bijzonder comité heeft besloten geen vordering in te stellen tegen Trafigura of bestuurders.	De Raad van Bestuur verwijst naar de corporate governance verklaring, waarin het mandaat van het bijzonder comité voor de procedure ten gronde is vastgelegd. Dat mandaat is beperkt in omvang. Het mandaat van het comité heeft uitsluitend betrekking op het beheer van en de vertegenwoordiging van de Vennootschap in verband met de procedure ten gronde voor de Ondernemingsrechtbank te Antwerpen (afdeling Turnhout), en is beperkt tot de duur van die procedure, met inbegrip van eventuele voorlopige maatregelen die in dat kader kunnen worden gevraagd en/of toegekend. Het mandaat van het comité strekt zich niet uit tot het instellen van vorderingen tegen derden. Elke beslissing van die aard valt buiten de bevoegdheid van het comité zoals uiteengezet in de corporate governance-verklaring. Zoals eerder toegelicht, is de procedure inzake belangenconflicten van het WVV <i>mutatis mutandis</i> van toepassing op de bijzondere comités.

Vragen	Antwoorden
	Zoals eerder ook al is toegelicht, is de Raad van Bestuur niet bevoegd om een aansprakelijkheidsvordering tegen bestuurders in te stellen. Dat is een voorrecht van de aandeelhouders. De Raad van Bestuur merkt op dat verschillende aandeelhouders reeds een dergelijke vordering hebben ingesteld tegen verschillende huidige en voormalige bestuurders, maar deze niet verder hebben voortgezet sinds de inleiding van de procedure voor de rechtbank in 2020.
De Raad van Bestuur werd gevraagd een percentage op te geven van de kosten die zijn gemaakt om een mogelijke vordering tot het nemen van bewarende maatregelen te beoordelen.	De Vennootschap onderzoekt de kwestie van verhaal op Trafigura vanuit het oogpunt van de beschikbare middelen, in het licht van de informatie waarover zij beschikt en die zij in de loop der jaren heeft ontvangen. Tot nu toe heeft de Raad van Bestuur op basis van de beschikbare informatie geoordeeld dat dit weinig voordeel zou opleveren. Zoals in voorgaande jaren vermeld: (i) hebben wij geen aanwijzingen dat er enige grond is voor de vorderingen waarnaar u verwijst, en (ii) zouden dergelijke procedures ernstige en nadelige gevolgen kunnen hebben voor de Vennootschap en haar vele belanghebbenden, aangezien zij zouden leiden tot rechtsonzekerheid in verband met de herstructurering. Zoals u weet, beschikken wij over deskundigenrapporten over de zaken die in gerechtelijke procedures zijn onderzocht, hebben wij de procedure van artikel 524 (oud) W.Venn./7:97 WVV toegepast, zijn er twee vonnissen in de VS en het VK, en beschikken wij ook over een aantal vonnissen in België waarin is vastgesteld dat de Vennootschap niet tegen het belang van de Vennootschap heeft gehandeld. Al met al zijn de lasten en risico's dus groot, terwijl de voordelen onbestaande zijn.
Er werd gevraagd of de LRLF niet van belang is bij de beoordeling of de Vennootschap al dan niet bewarende maatregelen moet nemen, en of het al dan niet relevant is voor deze analyse dat er sprake is van een wanprestatie in de zin van de LRLF?	Wat betreft de kwestie van wanprestatie in het kader van de LRLF: de Vennootschap bevindt zich sinds de uitoefening van de putoptie in een situatie waarin zij verplicht is tot vervroegde terugbetaling. Eventuele verdere handelingen of nalatigheden van de Vennootschap in het kader van de LRLF veranderen hier niets aan. De Vennootschap onderzoekt de kwestie van verhaal op Trafigura uitsluitend vanuit het oogpunt van beschikbare middelen, op basis van de informatie waarover zij beschikt en die zij in de loop der jaren heeft ontvangen. Wij verwijzen in dit verband dan ook naar het antwoord op de vorige vraag.
Er werd een vraag gesteld over de toepassing van een nieuwe alarmbelprocedure of over het feit dat de Vennootschap insolvelabel zou zijn, en of de Vennootschap in dit opzicht niet reeds in strijd handelt met de LRLF.	De alarmbelprocedure is in 2019 in gang gezet en er is, naar het oordeel van de Raad van Bestuur, geen nieuwe aanleiding voor een nieuwe procedure. Het eigen vermogen blijft negatief, ongeacht de LRLF. De vraag is dan of dit de Vennootschap insolvelabel maakt. Op dit moment is Nyrstar nog steeds in staat haar schulden te betalen wanneer deze opeisbaar worden, dus dat is niet het geval.

Vragen	Antwoorden
De Raad van Bestuur werd verder gevraagd of hij onafhankelijk advies zou inwinnen over de vraag of de Vennootschap in strijd handelt met de LRLF, aangezien de strategie op het niveau van de Raad van Bestuur wordt besproken?	Wat betreft de kwestie van wanprestatie in het kader van de LRLF: de Vennootschap bevindt zich sinds de uitoefening van de putoptie in een situatie waarin zij verplicht is tot vervroegde terugbetaling. Eventuele verdere handelingen of nalatigheden van de Vennootschap in het kader van de LRLF veranderen hier niets aan. Zoals reeds herhaaldelijk vermeld, kan de Vennootschap actie ondernemen tegen Trafigura en vormt de LRLF geen belemmering mocht de Vennootschap hiervoor haar eigen middelen gebruiken. De Vennootschap kan de opbrengst van de putoptie gebruiken om tegen Trafigura op te treden mocht zij in de toekomst daartoe een grond vinden. De LRLF is reeds door het Hof van Beroep te Antwerpen onderzocht in het kader van het deskundigenonderzoek en het Hof van Beroep heeft geen bezwaar gemaakt tegen deze bepalingen. Daarom heeft de Vennootschap tot nu toe geen reden gezien om geld uit te geven aan aanvullend advies naar Engels recht.
Begaat de Raad van Bestuur geen contractbreuk door de LRLF niet na te leven? Zal u met betrekking tot die vraag gespecialiseerd juridisch advies inwinnen?	Geen enkele bepaling van de LRLF verplicht de Vennootschap op enigerlei wijze om de goedkeuring van Trafigura te vragen voor haar strategie in de FSMA-procedure of de procedure ten gronde. De vele vragen over de vraag of Nyrstar de LRLF heeft geschonden of mogelijk haar positie ten opzichte van Trafigura heeft verzwakt, evenals elke discussie over een dergelijke aansprakelijkheid van de Vennootschap, zijn dan ook zonder voorwerp. Er is in ieder geval nooit een ingebrekestelling van Trafigura geweest met betrekking tot de naleving van de LRLF. Mocht Trafigura in de toekomst een vordering instellen op grond van contractbreuk, dan zijn wij van mening dat dit onder deze omstandigheden ongerechtvaardigd zou zijn. De Vennootschap stelt tevens veel informatie ter beschikking op haar website en in haar verslagen. Deze kunnen ook door Trafigura worden geraadpleegd. De LRLF is reeds door het Hof van Beroep te Antwerpen onderzocht in het kader van het deskundigenonderzoek en het Hof van Beroep heeft geen bezwaar gemaakt tegen deze bepalingen. De Vennootschap heeft tot nu toe dan ook geen reden gezien om kosten te maken voor aanvullend advies naar Engels recht, ook niet met betrekking tot het inwinnen van gespecialiseerd juridisch advies.

Vragen	Antwoorden
Gelieve een uitsplitsing te geven van de kosten die toe te rekenen zijn aan de verdediging in de zaak tegen respectievelijk de FSMA, de strafrechtelijke vervolging en de minderheidsaandeelhouders.	We zullen geen gedetailleerde uitsplitsing geven van onze kosten in verband met deze procedures, aangezien dit verband houdt met de processtrategie van de Vennootschap en we reeds hebben aangegeven dat we tijdens deze vergadering geen uitspraken zullen doen over processtrategie. We merken wel op dat de kosten van het lopende gerechtelijk onderzoek in Antwerpen, voor zover wij weten, voortvloeien uit het feit dat bepaalde minderheidsaandeelhouders zich burgerlijke partij hebben gesteld. Voordat dat gebeurde, was de Antwerpse zaak zonder gevolgen geseponeerd (met inbegrip van het dossier dat werd aangelegd toen de FSMA haar rapport overmaakte). De Vennootschap houdt de markt via haar website op de hoogte van de stand van zaken in het gerechtelijk onderzoek en zal hierover geen verdere informatie vrijgeven, aangezien dit deel uitmaakt van haar processtrategie. In 2025 zijn voor de FSMA ook bepaalde kosten gemaakt in verband met het beroep bij het Marktenhof en de tussenkomst van minderheidsaandeelhouders. Een ander deel is gemaakt toen bepaalde minderheidsaandeelhouders tussenbeide kwamen in de FSMA-procedure. Wij herinneren ons dat u de FSMA publiekelijk hebt verzocht om na de herstructurering op te treden tegen Nyrstar. De beslissing van de Sanctiecommissie van de FSMA is inmiddels genomen. Bepaalde juridische kosten zijn ook verzekerd, andere niet.
Indien in de LRLF wordt bepaald dat een ontbinding van de Vennootschap of de aanstelling van een vereffenaar een “Event of Default” zou uitmaken, blijft u dan bij uw standpunt dat de LRLF nooit moet worden terugbetaald.	Ongeacht of er al dan niet sprake is van een “Event of Default”, blijven de bepalingen inzake beperkt verhaal uit artikel 2.3 van toepassing en is enig verhaal beperkt tot de Netto Activa van de Vennootschap (zoals gedefinieerd in de LRLF). Wij merken tevens op dat de bepalingen inzake verplichte vervroegde aflossing van de LRLF reeds in boekjaar 2022 in werking zijn getreden na ontvangst van de opbrengst uit de uitoefening van de putoptie. Zoals echter ook eerder is vermeld, houden de bepalingen inzake beperkt verhaal in dat de Vennootschap geen bedragen in het kader van de LRLF heeft moeten terugbetalen en dit ook in de toekomst niet hoeft te doen. Dienovereenkomstig handhaven wij ons standpunt dat de LRLF in deze fase en in het geval dat een ontbinding zou worden goedgekeurd, niet moet worden terugbetaald.
Is het bestaan van de LRLF meegedeeld aan de externe juridische adviseurs die het onafhankelijke juridisch advies hebben opgesteld?	De externe raadslieden die door de Vennootschap op verzoek van de FSMA zijn ingeschakeld, hebben geen exemplaar van de LRLF ontvangen. Zij hebben echter wel een exemplaar ontvangen van het jaarverslag waarin de Vennootschap verdere details over de LRLF verstrekt. Wij begrijpen niet waarom een exemplaar van de LRLF relevant zou zijn voor hun opdracht. De vraag van de FSMA was duidelijk en de raadslieden hebben daarop geantwoord. De raadslieden hebben bovendien advies gegeven dat

Vragen	Antwoorden
	volledig in overeenstemming was met het advies dat de Vennootschap zelf over deze kwesties heeft ontvangen.
Er werd gevraagd of Trafigura, als gevolg van de uitoefening van een putoptie, niet al terugbetaling kan eisen.	De bepalingen inzake verplichte vervroegde aflossing van de LRLF-faciliteit waren in het boekjaar 2022 inderdaad al van kracht na ontvangst van de opbrengst uit de uitoefening van de putoptie. Zoals echter eerder is beantwoord, houden de bepalingen inzake beperkt verhaal in dat de Vennootschap geen bedragen in het kader van de LRLF heeft hoeven terugbetalen en dit ook in de toekomst niet hoeft te doen. Het verstrijken van de “Availability Period” (zoals gedefinieerd in de LRLF) leidt niet tot het ontstaan van verdere terugbetalingsverplichtingen, noch heeft het invloed op de werking van de bepalingen inzake beperkt verhaal.
Er werden diverse vragen gesteld over de gesprekken met de externe raadslieden die op verzoek van de FSMA waren ingeschakeld en bij deze besprekingen betrokken waren, en of het advies met andere instanties dan de Raad van Bestuur was gedeeld voordat het openbaar werd gemaakt.	Op verzoek van de FSMA heeft de Vennootschap juridisch advies ingewonnen bij externe raadslieden over de gevolgen van een ontbinding en vereffening voor de lopende strafrechtelijke procedure, en over de gevolgen daarvan voor de mogelijkheden van de Vennootschap om haar rechten te vrijwaren tegen verantwoordelijke derden. Als onderdeel van de selectieprocedure heeft de Vennootschap een aantal advocatenkantoren benaderd met de vraag of zij beschikbaar waren om deze opdracht op zich te nemen. Na afloop van die procedure werd de opdracht toevertrouwd aan DLPA en DG Law, een combinatie die toegang bood tot zowel diepgaande expertise op het gebied van vennootschapsrecht als op het gebied van strafrecht (en strafprocesrecht), zoals gevraagd door de FSMA. De Vennootschap heeft deze kantoren alle informatie verstrekt die relevant is voor het beantwoorden van de door de FSMA gestelde vragen. De Raad van Bestuur zal, om redenen van beroepsgeheim, niet nader ingaan op wat er aan deze kantoren is meegedeeld of wie bij de besprekingen met deze kantoren betrokken was. Het verkregen advies werd aan de FSMA overhandigd voordat het openbaar werd gemaakt. Het advies is nooit met enige andere derde partij gedeeld voordat het openbaar werd gemaakt.
Er werden diverse vragen gesteld over de grondslag van de tenlastelegging, het strafonderzoek dat werd gestart door de doorzending van het FSMA-rapport aan het parket, de noodzaak voor de Raad van Bestuur om een intern onderzoek in te stellen en een onafhankelijk juridisch advies in te winnen over deze	U lijkt twee verschillende onderzoeken door elkaar te halen.

Vragen	Antwoorden
tenlasteleggingen, de financiële risico's waaraan de Vennootschap is blootgesteld, en de mogelijke meevaller die de Vennootschap kan verwachten.	Wat betreft het gerechtelijk onderzoek dat werd ingesteld nadat de FSMA haar dossier had overgemaakt aan het parket van Antwerpen: Nyrtstar heeft via de pers vernomen dat dit onderzoek zonder vervolging werd geseponeerd. Wat betreft het lopende Antwerpse gerechtelijk onderzoek herhaalt de Raad van Bestuur dat het alles wat ze weet op de website en in het jaarverslag heeft bekendgemaakt. De Vennootschap heeft tweemaal om inzage in het strafdossier verzocht; beide verzoeken werden afgewezen. De Vennootschap is daarom op dit moment niet in staat om verdere uitspraken te doen over de aantijgingen of de onderliggende feiten, maar is van mening dat er geen strafbare feiten zijn gepleegd en dat zij te allen tijde correct en in overeenstemming met alle toepasselijke wettelijke voorschriften heeft gehandeld. Gelet op de context en de vertrouwelijke aard van het strafonderzoek en uit respect voor de autoriteiten die hun werk verrichten, kan en zal de Raad geen uitspraken doen over gerechtelijke onderzoeken die nog lopen en waarvan de uitkomst ons nog niet bekend is, en zal hij tijdens de vergadering niet ingaan op processtrategie.
Er waren vragen over het standpunt van de Vennootschap voor de Sanctiecommissie van de FSMA.	In de procedure voor de Sanctiecommissie van de FSMA heeft de Vennootschap – net als elke andere vennootschap in België die hieraan onderworpen is geweest – uiteengezet waarom zij van mening was dat zij op de datum van publicatie van haar kwartaalcijfers over het derde kwartaal van 2018 in overeenstemming met MAR had gehandeld. De integrale uitspraak van de Sanctiecommissie van de FSMA is beschikbaar op de website van de FSMA en bevat een overzicht van de standpunten van de betrokken partijen. De Raad van Bestuur zal geen verdere uitspraken doen over de inhoud van de FSMA-procedure, die vertrouwelijk van aard was. U kan de algemene aandeelhoudersvergadering niet gebruiken om toegang te krijgen tot die procedure, aangezien de Sanctiecommissie u zelf de toegang heeft geweigerd. Ook het Marktenhof heeft uw verzoek afgewezen.

Tweede reeks mondelinge vragen

Vragen	Antwoorden
Vragen aan de Raad van Bestuur	
Biedt de LRLF de Vennootschap de mogelijkheid om bewarende maatregelen tegen Trafigura te nemen?	Zolang de Vennootschap haar eigen middelen (d.w.z. niet de middelen die in het kader van de LRLF zijn geleend) gebruikt om maatregelen tegen Trafigura te nemen, is de Vennootschap van mening dat dit geen “Event of Default” in de zin van de LRLF vormt. Voor de volledigheid merken wij op dat (zoals herhaaldelijk vermeld in de jaarlijkse financiële rapportering en de bijbehorende toelichtingen van de Vennootschap) er reeds betalingsverplichtingen zijn ontstaan onder de LRLF in overeenstemming met de voorwaarden daarvan, als gevolg van de uitoefening van de putoptie en de ontvangst van de opbrengsten daarvan, maar dat dit onderworpen blijft aan de voortdurende toepassing van de bepalingen inzake beperkt verhaal van de LRLF.
Welke nadelige risico’s ziet u als u bewarende maatregelen neemt? Hoeveel zou het kosten om dergelijke maatregelen te nemen?	Zoals eerder beantwoord, zou het nemen van voorlopige of bewarende maatregelen ernstige en nadelige gevolgen kunnen hebben voor de Vennootschap en haar vele belanghebbenden, aangezien dit zou leiden tot rechtsonzekerheid met betrekking tot de voltooiing van de herstructurering die de Vennootschap van haar schuldenlast heeft bevrijd. Zoals ook eerder is toegelicht, bespreekt de Raad van Bestuur tijdens deze vergadering geen processtrategie. Zoals uiteengezet in ons antwoord op schriftelijke vraag 1.10, is er derhalve geen reden om een inschatting te maken van de kosten die aan dergelijke maatregelen verbonden zijn.
Bevestigt de Raad van Bestuur dat Trafigura op grond van de LRLF nooit openstaande bedragen kan terugvorderen?	Zoals reeds uiteengezet, is het verhaalrecht van Trafigura beperkt tot de Netto Activa van de Vennootschap, zodat dit slechts kan worden uitgeoefend voor zover die Netto Activa positief zijn. Op dit moment zijn deze negatief, zodat er momenteel geen terugbetaling verschuldigd is. Dit is een beperking op het <i>bedrag en het tijdstip</i> van de terugvordering, geen absolute en permanente beperking.
Verschillende vragen over de inschakeling van DLPA en DG Law en de informatie die aan hen is verstrekt.	Zoals reeds uitgelegd, zal de Raad van Bestuur om redenen van beroepsgeheim niet nader ingaan op wat er tegenover deze kantoren is gezegd.
Maakt het voor de aanstelling van een vereffenaar enig verschil of de vereffening naar verwachting een deficitaire vereffening zal zijn?	Ja, of de vereffening naar verwachting tot een overschot of een deficit zal leiden, is van belang voor de aanstelling van een vereffenaar op grond van artikel 2:84 WVV. Wanneer uit de staat van activa

Vragen	Antwoorden
	en passiva blijkt dat niet alle schuldeisers volledig kunnen worden terugbetaald, moet de aanstelling van de vereffenaar ter bevestiging worden voorgelegd aan de voorzitter van de bevoegde rechtbank.
Gelieve een uitsplitsing te geven van de kosten die toe te rekenen zijn aan de verdediging in de zaak tegen respectievelijk de FSMA, de strafrechtelijke vervolging en de minderheidsaandeelhouders.	Wij zullen geen gedetailleerde uitsplitsing geven van onze kosten in verband met deze procedures, aangezien dit betrekking heeft op de processtrategie van de Vennootschap, en wij hebben reeds aangegeven dat wij tijdens deze vergadering geen uitspraken zullen doen over processtrategie. De financiële rapportering van de Vennootschap voldoet aan de BE GAAP-vereisten.